

letnik XVIII - št. 11, december 2011

Glasilo občine Trzin

odsev

Jubilejne nagrade za urejenost

Prednovoletna srečanja

Miklavž se ni izneveril

Presenečenje za botanike

- računovodske storitve
- svetovanje za družbe, podjetnike in društva

Računovodski servis
Joni Krajnc d.o.o.
 Mlakarjeva 63, Trzin
 Tel: 564 43 24
 Fax: 564 43 25
 GSM: 041 780 879
 E: joni.krajnc@siol.net

TU JE LAHKO VAŠ OGLAS

HP Commerce

Za toplo zimo in pomlad
KURILNO OLJE
dostavlja Hubat!

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILONA OBROKE
080 22 36 S KARTICO! Več na:
www.hp-commerce.si

SADJE ZELEJAVA
FRUTAS

Delovni čas: vsak dan od petka do sobote od 8:00 do 19:00,
 nedelje in prazniki od 9:00 do 15:00

vsak dan sveže sadje in zelenjava

Božične dobrote

mandarine in pomaranče, razne vrste
 oreščkov (lešniki, mandeljni,...) in suhega
 sadja (fige, slive,...)

Do Novega leta pri nakupu nad 20 € DARILO!

Vesel Božič in
 Srečno Novo leto
2012!

Ekipa Modra vizija d.o.o.
 Vam želi vesele praznike
 in vse dobro v Novem letu.

www.alu-ograje.net
031 369 477
 Ljubljanska cesta 12f, 1236 Trzin

BLUE VISION
 Vaši specialisti za ograje!

IPSE
 Računovodski in pravni servis

Računovodske in pravne storitve za javne zavode,
 zavode, društva in podjetnike
 Izvedba javnih naročil ter svetovanje
info@ipse.si
 041 736 506 081 60 10 10

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

vreme-info.si
 VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

Naj bo boljše!

Enajst belobradih starcev pod zvezdnim nebom vse bolj nestrpno čaka na svojega dvanajstega sopotnika, ki pa se mu še nikakor ne da zapustiti sveta, polepšanega z nešteti lučkami, pisanimi stojnicami in hrupnimi zabavami. Z razposajenim veseljem in darili skuša popraviti vtis, ki so ga zapustili njegovi predhodniki, a ve, da se tudi njemu čas izteka in bo moral sredi največjega hrupa tište usodne noči, ko pride polnoč, prestopiti v spomin in zgodovino. Kaj bo odhajajočih dvanajst mesecev pustilo v kronikah in naših srcih?

Za nami je živahno, zelo pisano leto, ki pa mu bomo na marsikakem področju dodali prilastek - krizno. Svetovna pa tudi slovenska gospodarska kriza se je zaostrovala, spodbujala in razpihovala jo je politična kriza. Ta je tlakovala pot tudi krizi polnoč, prestopiti vendarle še ni povsem razbohtela, čeprav je pokazala že nekaj znakov, ki lahko upravičeno vzbujajo skrb. Iztekajoče leto vsekakor ni izpolnilo vseh upov, ki smo jih izražali lani, ko smo mu izrekli dobrodošlico. Naš modri planet se še naprej ogreva in z opozorilnimi znaki kliče ljudi k razumu, skupni akciji, a se človeške mravlje še naprej igrano z vojnami, brezobzirnim izkoriščanjem narav-

nega bogastva, ki nam je bilo dano v varstvo za naše vnuke. Lakomniki, ki imajo vsega že preveč, brez zadržkov še naprej in še bolj pogoltno kradejo tisto, kar bi moralo biti skupno. Brez kančka slabe vesti netijo spore, vojne, uničujejo mladost, zdravje in sanje milijonom manj srečnih, manj premožnih. Ne želijo poslušati opozoril naravovarstvenikov, ne zanimajo jih svarila znanstvenikov, humanitarnih organizacij, zdravnikov, umeštnikov in mislecev. Klanjajo se le zlatemu teletu, mamonu – lažnemu bogu bogastva.

Četudi ob strani pustimo »beli svet« in visoko politiko, je leto, ki se poslavlja, prav vsakemu od nas zagotovo prineslo tudi težje in manj težke preizkušnje, slabe trenutke ali celo slaba, krizna obdobja. Nekateri so se poslovili od nas, drugi so se spopadli z boleznimi... Temu se ne da izogniti. To so nam sojenice položile v zibel. Ko razmišljamo o teh stvareh, se moramo zavedati, da nam tudi težki trenutki ne dajejo pravice, da bi bežali, se predajali malodušju ali umikali iz življenja. Sprejeti moramo tudi slabe stvari in se z njimi spoprijeti. Pravzaprav nam morajo slabe stvari dati moč, da nadaljujemo po svoji poti in skušamo naše bivanje po svojih močeh izboljšati. Če se ozremo okrog, lahko spoznamo, da je v življenju tudi veliko stvari, ki nam lahko dajo moč in energijo za spopad s težkimi preizkušnjami in slabostmi. Najpogosteje pa moramo kar v sebi najti voljo, energijo in odločenost, da kljubujemo vrtincem življenja. V takih trenutkih nam lahko dodatno voljo vlije že spodbuden glas naših sotrpinov, topel stisk roke, nasmeh okrog oči.

Pa vendar leto dveh enic le ni bilo povsem črno in slabo. Prineslo je tudi veliko majhnih sreč in srečic. Te so nam lepšale življenja in pomagale, da nismo bili zgolj potrti

in žalostni. Prav vsak verjetno lahko pove, kaj je lepega doživel v tem letu, da ga je kaj razveseljevalo, da je napredoval na kakem področju in da lahko svoje dosežke tudi pokaže drugim. Skoraj vsak od nas je spoznaval zanimive osebe in preživel vsaj nekaj lepih, nepozabnih trenutkov s svojimi najbližjimi. Številni smo odkrivali nove kraje, spoznavali zanimive stvari, gledali, brali ali doživljali stvari, ki so nas osrečevale in bogatile. Čeprav mogoče vse ni bilo ravno tako, kot bi si želeli, si vsak verjetno ob tem vedno lahko reče, da bi bilo lahko še slabše. V isti sapi sicer zagotovo lahko tudi rečemo, da bi bilo mogoče tudi bolje, pa vendar moramo biti hvaležni za tisto - »da ni bilo slabše«, tisto, kar bi lahko bilo bolje, pa naj nam bo izziv za še boljše delo in večje dosežke v prihodnje.

V zadnjem obdobju so Slovenijo zaznamovale volitve, ki so nam vlivale upanje, da se bomo le pobrali iz krize. Tistim, ki niso takoj nasedali lažnim predvolilnim obljubam in slikanju zlate prihodnosti, »če bomo volili zanje«, so rezultati volitev pokazali, da si večina volilcev želi odločne akcije, rezultatov, ne pa neodločnega mencanja. Izidi so tudi pokazali, da si ne želimo neprestanega spodbujanja afer, kritik v stilu »čim slabše, tem bolje za nas«, da želimo konstruktivno, pozitivno delo opozicije. Žal pa povolilno dogajanje kaže, da naši »izbranci« niso razumeli sporočila. Spet se neodgovorno prepirajo za svoje koristi in svoje položaje, niso pa pripravljeni sprejeti odgovornosti in zasukati rokavov. Formalnosti, kje se bodo pogovarjali, so povsem nepomembne, ko gre za iskanje najboljše poti za premagovanje krize. Dokler bomo priče strankarskemu kupčkanju in prepirom, se Sloveniji ne piše dobro. Iz krize bomo v takem lahko izšli le, če nas bo ven potegnili evropska in svetovna gospodarska rast. Žal tudi svetovne napovedi niso rožnate.

V pričakovanju vsesplošne rešitve se moramo zato po svojih močeh truditi za izboljšanje razmer. Začeti moramo pri sebi, v svoji okolici. Prav to pa so lahko najlepše prednovoltno želje, tiste, ki bodo kljub črnim oblakom prinesle svetlobo in smeh v naša življenja. V uredništvu Odseva želimo Trzincem in vsem našim bralcem, da bi v letu, ki trka na vrata, našli kar največ pozitivnega, prijaznosti in toplote v medsebojnih odnosih. Želimo, da bi množica drobnih osebnih uspehov zgradila veliko svetlečo zgodbo o uspehu. Ne predajajmo se negativnim občutjem! Ponudimo svoje moči, svoj nasmeh svojim bližnjim. Dajmo od sebe tisto najboljše, kar je v nas, in verjemite, tudi mi bomo deležni veselja, priznanja in tudi sami bomo lahko komu naslonili glavo na ramena. Naj bo prihodnje leto boljše, bolj veselo in vsem naj natrosi kar največ uspehov, zdravja in zadovoljstva!

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Tjaša Banko, Brigita Crljenič, Tilen Hvasti, Zmago Knuplež, Zinka Kosmač, Matevž Kosterov, Frane Mazovec, Patricija Mušič, Miha Pavšek, Emil Pevec, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemec**

Tehnično urejanje in tisk:
✱ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**
Reklamacije glede dostave Odseva:
Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
januarsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. januarja
2012

Slika na naslovnici
Naj bo prijazno
Foto: Zinka Kosmač

Urednik

Županov kotiček

Prednovoletni čas ni samo čas čestitk in dobrih želja, ki jih izrekamo drug drugemu, je tudi čas bilanc in pregledov, koliko načrtov smo uspeli uresničiti in katerih ne; čas za premislek o tem, kaj bo treba spremeniti in izboljšati, da bi bilo naslednje leto še uspešnejše, kot je bilo leto, ki se izteka.

Kriza

Po občinah smo pred koncem lanskega leta izvoljeni župani in občinski svetniki svoj štiriletni mandat nastopili v času hude krize, marsikdo od nas morda v upanju, da je najhujše za nami in pred nami novo obdobje gospodarske rasti in razvojnega zagona. Leto 2011 je s tega vidika prineslo samo razočaranja. Kriza se zaostruje in prihodki občin celo nominalno, in ne samo realno, padajo. Vse več je brezposelnih in vse več negotovosti, tudi med tistimi, ki še imajo delo. To povzroča ve-

dno več živčnosti med ljudmi in tudi v gospodarskih družbah, kar vse vpliva tudi na poslovanje občin. Po eni strani je opaziti vedno več želja in celo zahtev, naj občine prevzamejo nekatere stroške, ki jih imajo občani, recimo v zvezi z otroškim varstvom, z dejavnostmi otrok v šolah, v zvezi s prevozi na delo in domov in celo v zvezi z zadovoljevanjem najbolj vsakdanjih potreb. Po drugi strani se marsikomu vedno bolj zdi, da bi v časih krize kazalo opustiti določene zahteve in pričakovanja na področju varstva okolja in narave, gradnje novih objektov ipd., češ da bomo za te reči spet začeli skrbeti tedaj, ko ne bo krize in bo v žepih več denarja. Hkrati se podjetja, s katerimi sodelujemo, in ki se prijavljajo na javne razpise ali na lastno pobudo ponujajo razne storitve, pogosto obnašajo dokaj iracionalno. Po eni strani ponujajo svoje storitve po nizkih cenah in po drugi strani nemudoma, čim so sklenjene pogodbe, začno dokazovati, da so cene, ki so jih sama ponudila, prenizke, da za take cene ni mogoče opraviti prevzetih del ipd. Kriza potemtakem načenja tudi naše odnose, povzroča spore in nesporazume in povzroča pri ljudeh vse več stresnih stanj, ker vsi vse bolj tudi v najbolj običajnih dogovorih in opravilih vidimo tako rekoč boj na življenje in smrt. Zato je treba priznati, da prav nikomur ni lahko, oziroma da je takšnih vse manj in manj, in da je postalo življenje po treh letih krize tako v gospodarstvu kot tudi v t.i. javni sferi in ostalih družbenih podsistemi zelo naporno in stresno.

Razmere v Trzinu

Seveda se tudi v Trzinu srečujemo s tovrstnimi posledicami krize. Zato je bilo leto 2011 manj prijetno kot morda marsikatero od preteklih dvanajstih let, kar obstoja Občina Trzin. A ne glede na to bi si upal reči, da smo uspeli tudi to leto prebroditi z manj težavami kot v mnogih drugih občinah in ne nazadnje na ravni države kot celote. Četudi imamo v Trzinu opozicijo, ki se nenehoma pritožuje, da ji župan in njegova koalicija ne dovoli sodelovati v delovnih telesih občinskega sveta, pa iz neznanih razlogov še do danes ni predlagala kandidatov za članstvo v teh delovnih telesih, čeprav jih mesta v njih čakajo že leto dni in četudi člani te opozicije hodijo na seje občinskega sveta pretežno molčat in celo niti »proti« ne glasujejo, kot da se jim ne ljubi dvigovati rok, sejnine pa jim računovodstvo seveda kljub temu izplača, smo v občinskem svetu uspeli sprejeti vse odločitve, ki jih je bilo treba sprejeti, in Občina Trzin deluje. Bili smo med prvimi, ko smo kmalu po volitvah sprejeli proračun za leto 2011 in 2012 in bomo do tedaj, ko boste bralci brali ta kotiček, verjamem, dokončno sprejeli že tudi proračun za leto 2013

in delo bo teklo nemoteno naprej. Seveda tudi s težavami zaradi krize, a teklo bo. Vrtec bo zgrajen, žal z nekaj meseci zamude, a zgrajen bo. In ravno tako vse drugo, kar smo obljubili pred volitvami in kar je odvisno od nas, ki delamo v Občini. Morda česa res ne bo mogoče izpeljati, vendar ne zaradi nas, temveč kvečjemu zaradi razmer v državi oziroma zaradi že omenjene krize. Skratka, tudi leto 2011 je bilo za Občino Trzin uspešno, čeprav nekoliko bolj živčno in stresno, kot bi si vsi želeli.

Vesele božične in novoletne praznike in čim bolj srečno leto 2012!

Navkljub težkim razmeram smo v Trzinu lahko optimisti. Občina Trzin je v dobri kondiciji, krizo je opaziti, vendar ne tako hudo kot skoraj povsod drugod. Število zaposlenih v Trzinu ni niti približno tako padlo kot drugje po Sloveniji in tudi socialne stiske za zdaj uspešno blažimo tudi s sredstvi iz občinskega proračuna. Število gospodarskih subjektov, ki delujejo v občini, se ni bistveno zmanjšalo, Občina Trzin ni zadolžena niti za en € in vendar pri vsem tem uspešno uresničujemo naš program naložb, četudi nekoliko počasneje, kot bi želeli, in uresničujemo tudi program trajnostnega razvoja ter kot občina neposredno prispevamo k rabi obnovljivih virov energije in učinkovitejši rabi energije, ker ne želimo pozabiti na prihodnost in si tega preprosto ne dovolimo.

Spoštovani občani in občanke, ostanimo optimisti! Želim vam vsem čim manj stresa in čim bolj uspešno, predvsem pa veselo leto 2012. Naj bo čim manj skrbi in čim manj zdrah med nami! Naj vam leto 2012 prinese čim več razlogov za veselje in zadovoljstvo; želim si, da tudi po zaslugi vaše občine!

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50

Številka faksa:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/ 564 47 30.**

Društvo upokojencev »ŽERJAVČKI« Trzin

želi vsem svojim članom
kakor tudi vsem
občanom občine Trzin
v letu **2012**
veliko sreče in zdravja.

Odbor

Pogovor z županom občine Trzin g. Antonom Peršakom

Zadane naloge izpolnjujemo

Spet zaključujemo eno leto in s pričakovanji gledamo v prihodnost. To je že po tradiciji čas za obračune in ocene, zato vas, čeprav ste že v županovem koticu podali splošno oceno izteka, jočega se leta, vseeno sprašujem za bolj konkretne ocene in poročilo o tem, kaj je bilo po vašem najpomembnejše na naložbenem področju in tudi drugod, kar je občina dosegla v tem letu?

Glede na velikost Občine Trzin in glede na velikost našega proračuna, je logično, da naložba, kot je novi vrtec, gradnja katerega se je začela konec leta 2010 in se bo v skladu s terminskim planom novega izvajalca (Jelovica hiše d.o.o.) v celoti zaključila nekako sredi pomladi 2012, pomeni za nas zelo velik zalogaj tako v finančnem kakor tudi v organizacijskem in v vseh drugih pogledih. O tem, kako težko je v teh kriznih časih voditi in izpeljati tako obsežne naložbe, sem nekaj napisal že v Županovem koticu in zato tega ne bi ponavljal. Naj samo poudarim, da smo se ob gradnji vrtca srečali že s čisto vsemi težavami, ki so običajne, in tudi s težavami, ki jih dodatno povzroča in prinaša še kriza. Seveda pa istočasno izvajamo tudi še vrsto manjših naložb. V teh dneh bosta objavljena razpisa za izvedbo gradbeno-obrtniških del za izgradnjo večnamenskega objekta ob Habatovi ulici in za izgradnjo in delno obnovo Jefačn'kove domačije ob Jemčevi. V začetku leta smo zaključili z gradbenimi deli, pred kratkim pa še z nekaj zadnjimi deli, ki zadevajo ureditev okolice novega vhoda v športnorekreacijski park Mlake in nekaj začasnih parkirišč. Obnovili smo del vodovoda (Pod gozdom in Lobodova ulica) in delno sanirali tudi cestišča v tem delu, asfaltirali smo še zadnji dotlej neasfaltirani del ulice Za hribom na območju naše občine in izpeljali še niz drugih manjših posegov zlasti na področju komunalne infrastrukture, varstva okolja ipd. Posebej zadovoljni smo tudi z novo fasado, izolacijo in zamenjavo stavbnega pohištva na objektu Mengeška 9 (bivši združni dom), ki za nas pomeni ne le polepšanje stavbe ob glavni tranzitni cesti skozi Trzin, temveč tudi pomemben prispevek v okviru politike bolj učinkovite rabe energije v Trzinu. Kar zadeva druge dosežke, bi omenil predvsem dejstvo, da smo ena redkih občin, ki ima že sprejet dvehletni proračun (za leto 2012 in 2013) oz. bo vsaj imela sprejetega, ko bodo spoštovani občani in občanke to brali. Še vedno sodimo med redke občine, ki jim je že uspelo sprejeti Občinski prostorski načrt, četudi z nekaj manjšimi pomanjkljivostmi, ki jih bomo odpravili s spremembami po skrajšanem postopku, ki smo jih že pripravili. Čaka nas še usklajitev nekaterih pomembnih odlokov s spremembo zakonodaje (npr. odlok o cestah ipd.). Dokaj pomembno bi bilo tudi, da uskladimo s spremembami zakonov (o lokalni samoupravi idr.) naš statut, vendar je bil prvi poskus na začetku tega leta neuspešen, ker so bili predstavniki opozicije soglasno proti, čeprav smo predlagali do zadnjega stavka isto besedilo, kot ga

občinam kot vzorčni primer ponuja Inštitut za lokalno samoupravo iz Maribora. Opozicija, ki očita županu in večini v občinskem svetu, da jo onemogočata pri njenem delu, je v tem primeru želela izsiliti spremembo besedila predloga statuta v delu, ki govori o sestavi delovnih teles občinskega sveta, in to tako, da ključ za delitev mest v delovnih telesih več ne bi bila razmerja v občinskem svetu; skratka tako, da bi lahko v delovnih telesih imela večina manjšina v občinskem svetu, kar je najbrž precej nenavadna zahteva. Večina seveda na to ni pristala in verjetno bi bil Trzin res edina občina, ki bi imela kaj takega v statutu vnaprej določeno.

Katerih nalog pa zaradi krize in mogoče tudi drugih razmer niste uspeli uresničiti? Kaj lahko na naložbenem področju pričakujemo od novega leta 2012?

Ne bi rekel, da katere od nalog nismo uspeli uresničiti; v večji meri gre za to, da se stvari odvijajo počasneje, kot smo to želeli. Kar zadeva naložbe, bodo v naslednjem letu najbolj vidne zlasti tri: zaključevanje in otvoritev novega vrtca, večji del izvedbenih del za izgradnjo večnamenskega objekta ob Habatovi in za izgradnjo Jefačn'kove domačije. Zelo pomembno bo tudi nadaljevanje priprave treh skupnih naložb večih občin: 1. izgradnja Regijskega centra za ravnanje z odpadki na Ljubljanskem barju (naložba 26 občin z MOL na čelu), obnova, povečanje kapacitet in modernizacija CČN Domžale Kamnik in izgradnja in izboljšave sistema vodooskrbe na območjih občin Domžale, Kamnik, Mengeš, Komenda in Trzin. V vseh treh primerih gre za zelo obsežne kohezijske projekte.

Vsaj za prebivalce industrijske cone je eno najbolj perečih vprašanj povečanje dostopnosti cone. V preteklem letu ste napovedovali začetek gradnje novega izvoza in po možnosti tudi uvoza v cono, zdaj pa slišimo, da naj bi vse skupaj zastalo, ker je tam državno zemljišče. Kako je s temi načrti in možnostmi, da tam le dobimo vsaj še en izvoz?

Trenutno je v izdelavi naročena študija možne izvedbe dodatnega izvoznega pasu v smeri proti Ljubljani, ki jo zahteva Direkcija RS za ceste, preden nam dovoli poseg na območju sedanjega glavnega vhoda (izhoda iz OIC Trzin). Na trasi možnega dodatnega vhoda/izhoda v smeri križišča na Dobravah pri Črnučah smo pred kratkim uspeli odkupiti prvi del potrebnega zemljišča, za en del se še pogajamo, ker lastnik še vedno zahteva nesprejemljivo visoko ceno. Seveda pa bo treba dokončno urediti še vprašanje statusa te ceste, ki leži deloma na območju MOL, kar pomeni, da je potrebno doseči, da MOL s spremembami Občinskega prostorskega načrta omogoči poseg na tem območju. Dogovori so v teku, vendar bo to seveda trajalo še vsaj leto ali dve (spremembe OPN MOL).

Na nedavni predstavitvi kandidatov za državni zbor je bilo spet veliko govora in obljub o izboljšanju prometnih povezav z Ljubljano. Zagotovo bi izgradnja drugega tira železnice proti Ljubljani s povečanjem števila vlakov lahko pomenila pomembno in dokaj elegantno rešitev, ki bi precej pripomogla k večji preusmeritvi potnikov na javni potniški promet na našem območju. Ali se župani s tega območja kdaj pogovarjate tudi o tem? Ste mogoče na pristojnih organih celo že dali kakšno pobudo v zvezi s tem?

Kot sem že nekajkrat pojasnjeval, se o tem v bistvu nenehoma pogovarjamo; poleg tega sem sam član posebnih političnih in strokovnih teles tako na ravni države kot na ravni Ljubljanske urbane regije, ki se s tem ukvarjajo. Vendar je treba vedeti, da potekajo stvari na področju prometne infrastrukture razmeroma počasi, ker gre za zelo drage posege. Za drugi tir proge Ljubljana Kamnik obstoja za zdaj samo koridor in nič več. Ni še nobenih prostorskih aktov ne projektov in ne denarja; predvsem zato ne, ker po

nmenju Slovenskih železnic potrebe za zdaj ne opravičujejo vložka, ki bi bil potreben. Govori se o primernih izogibalščih, ki bi omogočala večjo frekvenco vlakov, o parkiriščih ob železniških postajah ipd. Sam sem izrazil zagovornik selitve večjega dela javnega potniškega prometa na železnico, ki je bolj učinkovita in zanesljiva, vendar brez odločitve, da se proge speljejo vsaj v obliki križa po mestu Ljubljana, bistvenega izboljšanja ne bo. To pa bi seveda stalo kar nekaj milijard EUR.

Kolikšno je sodelovanje županov s tega območja? Pred leti ste se začeli srečevati in tudi nekoliko bolj usklajeno delovati kot predstavniki t.i. Podjetne regije. Ali te povezave še delujejo in če, na katerih področjih?

Sodelovanje je za slovenske razmere (Slovenci nismo zelo nadarjeni za sodelovanje, še zlasti, kadar to pomeni tudi skupna vlaganja) naravnost zgledno. Občine z območja t.i. Podjetne regije, ki ni formalna povezava in sama po sebi ne povzroča nikakršnih stroškov, je dobro. Imamo skupni organ uprave (Medobčinski inšpektorat), načrtujemo skupne infrastrukturne objekte in smo marsikaj na tem področju že tudi naredili. Sodelujemo na področju turizma, občasno na področju prireditve itd.

Glede na to, da bo novi predsednik vlade verjetno vaš dosedanji županski kolega, ki se je dobro seznanil s težavami oz. »nepravičnostjo« pri financiranju »bogatejših« občin, saj je Ljubljana, tako kot Trzin, izgubila pomemben vir prihodkov, računate, da se bodo razmere na tem področju za Trzin zdaj kaj izboljšale?

Obljube v zvezi s tem so bile dane. Verjamem, da tudi volja obstoja, vprašanje pa je, kaj vse se bo v naslednjih letih dogajalo, če se bosta finančna kriza in recesija, kot napovedujejo, še zaostrili. Slovenija je trenutno, podobno kot druge države v EU, v nekakšnem čudnem stanju. Predsednik vlade v odhajanju pristaja v Bruslju na rešitve, ki so morda celo v nasprotju s slovensko ustavo. Če bodo stvari potekale tako, kot trenutno kaže, se lahko zgodi, da slovenska vlada in Državni zbor pravzaprav sploh več ne bosta mogla o tem samostojno odločati.

Ali lahko na kratko predstavite Stanovanjski program Občine Trzin, kakšne so njegove naloge in smernice?

Te naloge določa že Stanovanjski zakon, sprejet l. 2003. Občina je dolžna zagotavljati t.i. neprofitna stanovanja, zagotavljati sredstva za subvencije najemnin za socialno ogrožene najemnike teh stanovanj, zagotavljati možnosti za stanovanjsko gradnjo (prostorsko izvedbene akte in do neke mere tudi zemljišča), skrbeti za izgled stanovanjskih sosesk in naselij itd. Občina Trzin, kot je znano, te svoje obveznosti spoštuje; vsaj deloma v ta okvir sodita tudi načrtovani večji naložbi: večnamenski objekt ob Habatovi in Jefačn'kova domačija ob Jemčevi.

V Trzinu že potekajo prednovoletna srečanja. Nekatera od teh organizira ali soorganizira tudi Občina. Ali boste za vse občane pripravili tudi kaj posebej za silvestrovo?

Prav silvestrovanja tudi letos ne načrtujemo, ker se je pred leti izkazalo, da ni posebnega interesa za tovrstno prireditev, ki nazadnje nesorazmerno veliko stane, hkrati pa zahteva, da kar nekaj ljudi žrtvuje svoj čas, ne da bi dobili za to zadoščenje v večjem obisku prireditve. Odkar ne smemo več pripraviti večjega ognjemeta, ker je Trzin znotraj koridorja letalskega prometa, je interesa za silvestrovanje na prostem še manj. Se pa v Trzinu že vrstijo številne druge prednovoletne prireditve, ki dostojno nadomeščajo silvestrovanje.

V letu, ki prihaja, vam in občinski upravi uredništvo Odseva želi uspešno delo in kar največ zadovoljstva ob uspehih, ki bodo zadovoljevali tudi vse ostale občane!

Najlepša hvala tudi v imenu občinskega sveta in občinske uprave in čim bolj uspešno, veselo in zadovoljno leto 2012 tudi sam želim vam, vsem vašim sodelavcem in bralcem Odseva.

Vprašanja sem zastavljal Miro Štebe

Poročilo z 11. redne seje Občinskega sveta Občine Trzin

Med prvimi, če ne celo prvi občinski proračun

Na 11. redni oz. novembrski seji Občinskega sveta Občine Trzin je naša občina med prvimi, če ne celo prva, dobila svoj proračun za prihodnje leto in tudi za leto 2013. Ob tem je treba poudariti, da je naša občina od vsega začetka pri sprejemanju načrtov za občinsko blagajno zelo hitra in učinkovita, saj je v nekaterih občinah treba čakati tudi po pol leta in več, da se dogovijo o načrtu.

Na seji so pozornost najprej namenili obravnavi sklepa o potrditvi nove, višje cene za socialnozdravstveno pomoč družinam na domu. Razloge za povišanje in predlagano višino sta predstavili predstavnica Doma počitka Mengeš Ana Lebar in svetovalka župana za družbene dejavnosti Mojca Tavčar. Po novem naj bi ekonomska cena storitev pomoči na domu znašala 18,11 EUR za efektivno uro, za 40 % in 50 % pa so zvišali tudi ceni dela ob nedeljah in ob državnih praznikih. Za nedeljsko delo pomoči na

domovih bo treba po novem odšteti po 25,35 EUR za efektivno uro, za delo na dan državnega praznika pa 27,17 EUR. Občinski svet je ob tem sprejel tudi dodatni sklep o določitvi višine plačila stroškov za socialnovarstvene storitve pomoči družini na domu. Ta bo odvisna od višine dohodkov, ki jih imajo osebe, ki so potrebne pomoči na domu, in od pogostosti nujnosti te pomoči.

Sledila je najobsežnejša in najpomembnejša točka 11. seje, spremembe proračuna Občine Trzin za leto 2012 in proračun za leto 2013. Predno so občinske svetnice in svetniki potrdili proračunske dokumente, so sprejeli še dodatni sklep za spremembo načrta razvojnih programov za obdobje 2012 – 2015. Dopolnilo je bilo potrebno, ker se je med projektiranjem novega objekta ob Habatovi ulici, ki mu še vedno rečejo lopa, pokazalo, da v objektu, če izrabijo podstrešje za mansardna stanovanja, lahko uredijo več stanovanj, kot so predvidevali. To bi bilo za potrebe občine koristno, za to pa je bilo potrebno zvišati postavko stroškov ureditve skladiščno-stanovanjskega objekta na Habatovi.

K razpravi o predlogu sprememb proračuna za leto 2012 se ni javil nihče, zato so z večino glasov vse dokumente, ki se navezujejo na proračun za leto 2012, sprejeli z večino glasov, prav tako brez zapletov pa so potrdili tudi predlog proračuna za leto 2013 v prvi obravnavi, sprejeli pa so tudi načrt ravnanja z nepremičnim premoženjem Občine v letu 2013.

Sledila je redna točka vseh sej občinskega sveta, to je Pobude in vprašanja svetnikov. Za več vprašanj in pobud je občinsko vodstvo obljubilo pisne odgovore, vprašanja pa so se spet v glavnem nanašala na delo gospodarskih javnih služb in prometne težave v občini. Peter Ložar se je zavezal za boljše usklajevanje dela med uredništvom Odseva in tiskarno, gospoda Romea Podlogarja pa je zanimalo, kdaj bodo obnovljeni drogovji javne razsvetljave, ki

so zarjavili, zanimalo ga je tudi, kakšen bo prihranek pri ogrevanju v društvenem domu ob Mengeški cesti, kjer je Občina poskrbela za novo fasado in boljšo toplotno izolacijo. Vprašal je tudi, zakaj občinska uprava diskriminatorno obravnava pobude opozicijskih svetnikov, zanimalo pa ga je tudi, zakaj še niso zgrajene protihrupne ograje, ki so bile predvidene ob prenovi Mengeške ceste ter kakšne načrte ima Občina s postavitvijo nove športne dvorane. Svetnico Ireno Habat je zanimalo, koliko je resnice za napovedjo, da bo Merkator prenavljal in povečal trgovino v Mlakah, še posebej pa se je zavezala za izboljšanje prometnih razmer v starem delu Trzina.

V nadaljevanju seje je Občinski svet obravnaval predlog letnega programa športa v občini za leto 2012, nato pa še podoben program za kulturno delovanje v Občini. Pri šesti točki je predstavnik Nadzornega odbora Občine Trzin g. Marko Pavličič pojasnil, kako je Nadzorni odbor sprejel končno vmesno poročilo o nadzoru nad financiranjem gradnje vrtca v Mlakah in dokončno poročilo Nadzornega odbora o pregledu, kako so odpravili pomanjkljivosti, ki jih je Nadzorni odbor odkril pri porabi občinskih sredstev za leto 2008.

Sledilo je sprejetje sklepa o dopolnitvi sklepa o ustanovitvi Sveta Občine Trzin za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, pri zadnji točki dnevnega reda pa so svetnice in svetniki sprejeli nekaj kadrovskih menjav v delovnih telesih Občine. Za nove člane Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu so imenovali Aleša Babnika, Tatjano Borec, Marijo Hojnik, Iztoka Kadunca in Ivana Novaka, v Svet za varstvo uporabnikov javnih dobrin pa je imenoval Tomislava Kralja, Branko Šebelo in Andreja Zupanca.

Miro Štebe

Kandidati so se predstavili

Dva dni pred volilnim molkom za nedavne parlamentarne volitve so se v trzinškem kulturnem domu predstavili kandidati strank in list, ki so se potegovali za mesta v slovenskem parlamentu. Na predstavitev, ki jo je vodil kar trzinški župan g. Anton Peršak, je prišlo 12 kandidatov, ki so jih spremljali tudi njihovi podporniki, zato je bila dvorana kar polna, čeprav Trzinčev ni bilo posebno veliko. Kandidati so morali odgovarjati na županova vprašanja, vendar se pri odgovorih večinoma niso najbolje izkazali. Pri nekaterih se je videlo, da niti niso dobro poznali, kako deluje naš parlamentarni in politični sistem. Zanimivo je bilo tudi to, da je le

eden resnično odgovoril na eno od vprašanj župana, ki ga je zanimalo, kako bi, če bi bili izvoljeni, skušali odpraviti nesorazmerja pri financiranju dejavnosti bogatejših in revnejših občin, s čimer ima npr. težave naša občina. Kandidati so govorili predvsem o prednostnih nalogah, ki naj bi jih želeli uresničevati, neposredno na zastavljeno vprašanje pa niso odgovarjali. Zanimivo pa je bilo tudi, da so kandidati med prednostnimi nalogami navajali izgradnjo povezovalne ceste Želodnik – Vodice, kar za Trzince, ki si bolj želimo obvoznice in boljših pretočnih povezav z Ljubljano, niti ni tako pomembno.

Poslanski večer z Andrejem Vizjakom

V četrtek, 24. novembra, so člani občinske organizacije SDS pripravili poslanski večer, na katerega so poleg njihovega kandidata na nedavnih volitvah za državni zbor mag. Lovra Lončarja povabili tudi poslanca SDS in nekdanjega ministra za gospodarstvo mag. Andreja Vizjaka. Ke je bilo za isti večer sklicano predvolilno soočenje kandidatov v državnozborske volitve z našega območja, so morali na poslanskem večeru kar pohiteti. Srečanje je bilo predvolilno obarvano, saj je najprej g. Lončar predstavil sebe in svoj program, če bo izvoljen za poslanca, g. Vizjak pa je na kratko predstavil program stranke »10 + 100 pametnih rešitev za Slovenijo«. Posebej je poudaril, da bodo, če bo njegova stranka dobila potrebno večino in mandat za sestavo nove vlade, poskrbeli, da bo država prijaznejša njenim državljanom, med pomembnejšimi ukrepi pa je napovedal tudi znižanje davkov, kar naj bi prispevalo k oživitvi gospodarstva. Zaradi stiske s časom po predstavitvi ni bilo prav dosti možnosti za neformalni pogovor in zastavljanje vprašanj.

MŠ

Tudi Trzinci večinsko za Jankovića

REZULTATI PREDČASNIH VOLITEV ZA DRŽAVNI ZBOR V TRZINU (4. december 2011)

TABELARNI PREGLED PODATKOV PO VOLILNIH OKOLIŠIH

Zap. št.	VOLILNI OKOLIŠ	I. okoliš	II. okoliš	III. okoliš	SKUPAJ ŠTEVILO	%
		»Stari Trzin« in del Ljubljanske-vzhodno od Pšate / %	Del Mlake in ulice zahodno od Ongerja (Za strano) / %	Del Mlake - ulice zahod. od Mlakarjeve in ulice v IOC / %		
	VOLIVCI VPISANI V VOLILNI IMENIK	1210 / 100%	973 / 100%	789 / 100%	2.972	100%
	VOLILI NA VOLIŠČU	905 / 74,79%	793 / 81,50%	574 / 72,75%	2.272	76,44
	NEVELJAVNIH GLASOVNIC	6	6	6	18	0,79
	GLASOVALI »ZA«	899	787	568	2.254	
1.	SMS ZELENI	1	4	1	6	
2.	Lista Virant	68 / 7,51%	70 / 8,82%	41 / 7,14%	179	7,87
3.	N.Si	69 / 7,62%	36 / 4,53%	17 / 2,96%	122	5,36
4.	DSD	2	1	2	5	
5.	SLS	33 / 3,64%	31 / 3,90%	19 / 3,31%	83	3,65
6.	SSN	0	1	0	1	
7.	SNS	13	6	2	21	
8.	LDS	8	7	5	20	
9.	LZJ PS+	347 / 38,34%	367 / 46,28%	254 / 44,25%	968	42,6
10.	Gibanje za Slovenijo	2	1	0	3	
11.	DeSUS	48 / 5,30%	35 / 4,41%	21 / 3,65%	104	4,57
12.	TRS	9	13	20	42	
13.	SD	70 / 7,73%	94 / 11,85%	57 / 9,93%	221	9,72
14.	SDS	222 / 24,53%	116 / 14,62%	124 / 21,60%	462	20,33
15.	NPS	3	2	0	5	
16.	Zeleni Slovenije	2	1	5	8	
17.	Zares	2	2	0	4	

Jubilejna podelitev priznanj za urejenost kraja

Turistično društvo Kanja Trzin si že deset let prizadeva spodbuditi občane k še bolj zavzetemu urejanju in lepševanju svojih domov in okolice. Društvena komisija za spodbujanje lepšega videza in urejenosti kraja tako vsako leto skrbno ogleduje in ocenjuje urejenost trzinskih domov, lokalov in podjetij, vsako leto pa najbolj zaslužnim za lepši Trzin tudi podeli priznanja.

Tokratna podelitev priznanj pa je bila nekoliko drugačna, saj je bila jubilejna. Zadnji petek v novembru so tako v kulturnem domu Franca Kotarja slavnostno podelili priznanja posameznikom, gospodinjam, domačijam in podjetjem, ki so v preteklih letih, ne le v zadnjem letu, najbolj prizadevno in vztrajno skrbeli za urejenost in lepši videz svojih domov in Trzina kot celote.

V polni dvorani so obiskovalci tudi s svojo udeležbo izkazali priznanje tistim, ki se nesebično in marljivo trudijo za prijetnejši, bolj pisan in sproščujoč trzinski vsakdan. Ob gledanju projekcije posnetkov iz najlepših trzinskih vrtov, ki jo je tudi tokrat z velikim okusom in znanjem pripravila "fotografija komisije" Zinka Kosmač, so se udeleženci slovesnosti lahko na lastne oči prepričali, da imajo nekateri res pravi čut in potrpljenje za lepoto.

Na prireditvi so podelili deset enakovrednih priznanj, vsak prejemnik pa je poleg pisnega priznanja prejel še rožico in prvič tudi simbolično darilo podjetja Unichem.

V kategoriji za UREJEN, GOSTOLJUBEN IN TURISTIČNO PREPOZNAVEN LOKAL so bila podeljena 3 priznanja, in sicer:

V starem delu naselja, nekdanj imenovanem zgornji Trzin, stoji ob Mengeški cesti gostilna NAROB s 100-letno tradicijo, znana po dobri hrani in krasnem ambientu.

Lastnica gospa MAJA BREZNIK se je opravičila in vsem poslala lepe pozdrave. Priznanje pa je prevzel gospod Boštjan Breznik.

V Mlakah na Kidričevi ulici je picerija in špageterija DA MATTIA, lokal je urejen v italijansko-mediteranskem stilu, prav takšen pridih pa ima tudi hrana, ki jo tam pripravljajo. Picerija se že od vsega začetka ponaša z zelo lepo urejeno okolico.

Lastnik gospod MATJAŽ EINSPIELER je zaradi odsotnosti poslal na prireditev svojega sodelavca.

V obrtno-industrijski coni na Blatnici 10 pa ima svoj Bistro MOJCA družina Štembal, v katerem nudijo bogato kulinarično ponudbo, poleg tega nudijo tudi nočitve v sodobnih apartmajih. Osebe Bistropa pa posebno skrb posveča tudi urejenosti lokala in njegove okolice. Lastnika gospoda MITJA ŠTEMBALA je zadržala bolezen, bilo pa je prisrčno, saj je po priznanje prišla najmlajša zastopnica lokala, 8-letna Mojca.

V kategoriji za OHRANJANJE STAVBNE DEDIŠČINE je priznanje prejela lastnica slikovite hiše ob Ljubljanski cesti gospa ROZKA KMETIČ, ki skrbno čuva, vzdržuje in ocvetličuje svojo hišo.

V kategoriji za VZORNO UREJENO OKOLICO DOMA, POPESTRENO S CVETJEM NA OKNIH IN BALKONIH, je bilo podeljenih 5 priznanj.

Hiša na Jemčevi cesti 41 a ima bogato ocvetličene balkone in okolico, posebno zanimiv je kotiček s kompozicijo rož. Gospa MARIJA VERTIČ se na žalost ni udeležila podelitve, priznanje ji je bilo izročeno naknadno.

Na Habatovi ulici 2a je pri hiši posebej lepa terasa, primerno okrašena v vseh letnih časih, zanimivo je tudi v vrtu zasajeno sadno drevje, v ponos lastnice gospe NADE PERNE pa so tudi različni grmi cvetočih hortenzij.

Hiša na Ulici za hribom 22 se ponaša z lepim skalnjakom, ljubezen lastnice gospe URŠKE ŠLEBIR pa so raznobarvne okrasne koprive.

Na ulici Rašiške čete 2 imajo lepo ocvetličeno vhodno pot in bananovec, torej tudi pri nas lahko gojimo ta tropski sadež, kar dokazuje gospa JANA MUŠIČ z družino.

Na Pernetovi ulici 14 je pravilno negovan sadovnjak. Lastnica gospa SLAVKA LEVIČNIK pa goji raznoliko cvetje ter vzgaja in radodarno poklanja sadike prijateljem.

Prireditve ob podelitvi priznanj je popestril tudi spremljajoči program, v katerem je dvakrat nastopila otroška folklorna skupina, zaplesali so tudi folkloristi folklorne skupine Trzinka, gospa Ljubica Antalašič je recitirala pesem Družina, na harmoniko pa je zaigral stalni spremljevalec naših prireditev Simon Vrbec.

Nekaj besed o zgodovini delovanja komisije je povedala predsednica TD Jožica Valenčak. Priznanja je podeljevala predsednica komisije Dunja Špendal, prireditve pa je povezovala Tina Kralj, izbor in projekcija najlepših posnetkov Trzina in nagrajenih vrtov, hiš in lokalov pa je bila v rokah avtorice Zinke Kosmač. Nekaj besed o urejenosti kraja in o sami prireditvi je povedal tudi župan Tone Peršak, po že utečeni navadi pa so se po skupinskem fotografiranju nagrajenec udeleženci prireditve še dolgo zadržali v prijetnem druženju.

Kot zanimivost naj ob koncu omenimo še vremensko statistiko zadnjih petkov v novembru, ko vsako leto poteka ta prireditev. Podatki kažejo, da je bilo vedno slabo, deževno ali celo močno sneženo vreme, rekordno je zapadlo do 40 cm snega. Letos pa je po daljšem meglenem obdobju posijalo celo nekaj sončnih žarkov in za nadaljnjih deset let vsem ljubiteljem urejenega kraja obljubilo, da bo vreme prizanesljivo do cvetja in bo ravno prav mraz, snega, sonca in dežja. O tem se bomo prepričali drugo leto na XI. podelitvi priznanj.

Dunja Špendal

Čas ni izbrisal spominov na Trzin

Za pogovor z gospo Nado Zupan, dekliški priimek Topličan, sem se dogovorila na srečanju s trzinskimi rojaki, ki ga je v začetku oktobra organiziralo Turistično društvo Kanja. Prav tam je bila ena zgovornejših in silno čustvenih ob srečanju z vrstniki, ki so se rodili v Trzinu, pa zdaj živijo drugod. Za pogovor sem jo zaprosila tudi, ker se zelo dobro spominja nekdanjega življenja v našem kraju in ima svojstven pogled na takratni rojstni kraj. Rada se je odzvala.

Moja rojstna hiša v Trzinu je bila staro župnišče št. 13 ob cerkvi sv. Florijana. Tam sem odrasčala s svojo sestro in bratom. Okolica je bila za otroke zelo zanimiva. Najraje smo se igrali prav okoli cerkve. Nedaleč stran je izvirjal studenček. Studenčnico smo uporabljali za pitje in kuho in seveda za pranje. Takrat v Trzinu vodovoda ni bilo. Moja mama je prihajala iz znane družine mesarjev – Metnih, oče pa je bil iz Zagreba.

Kasneje smo se preselili v hišo ob Mengeški cesti, oče, ki je bil frizer, pa je s svojim poklicem nadaljeval tudi v Trzinu. Lokal je imel ob križišču nasproti gasilskega doma, tako rekoč na današnjem cvetličnem nasadu ob cesti.

Nada, v istem času sva hodili v osnovno šolo Trzin, ki je bila takrat še štirirazredna; učenci prvega in drugega razreda smo bili v eni učilnici, učenci tretjega in četrtega razreda pa v drugi, večji. Predvsem te slednje se najbrž obe spominjava. Jaz se še vedno spominjam velike lončene peči, za katero je bil kot, največkrat namenjen našim sošolcem. Pa "štirne" pred vhodnimi vrati, kjer smo črpali vodo za splakovanje enega samega stranišča "na štrbunk". Česa pa se ti najbolj spominjaš, saj si bila kar zvedavo dekle.

Spominjam se leta, ko je bilo ogromno majskih hroščev. Učenci smo jih nabirali in za količino tudi tekmovali. Denarja je bilo bolj malo, zato smo se vključili v različne akcije. V Jablah smo trgali paprike, ki sem jih takrat videla prvič, z gospodom Lovšetom, ki je imel pod hribom Onger na svoji domačiji izredno lep zelenjavni in rožni vrt, smo ob gradu Jable pogozdovali mlade smrečice. Tudi zabave je bilo na pretek. Poleti smo se učili plavati v potoku Pšata. Pozimi, bile so bolj mrzle kot sedaj, smo se na Pšati drsali. Za sankališče je služila pot s kamnoloma. Smuči je v tistem času imel malokdo. Če pa jih je že imel, so bile izdelane kar doma.

V času druženja s trzinskimi rojaki je TD organiziralo ogled Trzina: Centra Ivana Hribarja in okolice, Osnovne šole Trzin, novega mostu čez Pšato "pri Gregcu", kjer se je bila bitka za samostojno Slovenijo, tudi ob prenovljenem gradu Jable smo obujali spomine. Pri ogledu kulturnega spomenika, cerkve sv. Florijana, ti je spomin segel v otroška leta in kaj hitro si ugotovila, da je cerkev kar lepo prenovljena.

Otroci smo takrat vsako nedeljo hodili k maši. Dobro se spominjam in zato vem, da je bila cerkev v notranjosti in zunanosti nekoliko drugačna kot sedaj. Kip Marije je bil zasteklen in postavljen na vidno južno mesto poleg stranskega oltarja. Premaknili so ga v kot, na njegovem mestu je sedaj razpelo. Kip sv. Florijana je bil zagotovo na zunanji južni strani cerkve.

In kakšen je tvoj pogled na sedanji Trzin?

Trzin je zelo napredoval. To smo lahko videli na prikazanem kolažu in na ogledu, kjer so spomini kar vreli na dan.... Zelo žive

spomine imam na hrib (takrat smo rekli hrib in ga nismo imenovali Onger) in na neko staro mamo. Živela je na vrhu hriba. Ta mama je iz smrekove smole kuhala posebno zdravilno mazilo. Rekli smo mu "boltova žavba".

Kaj kmalu si odšla iz Trzina v sosednji kraj in si ustvarila družino?

Res je, pri 21. letih sem se poročila in odšla živeti v Preserje. Tam sva si s soprogom ustvarila dom in družino. Moji dve hčeri Romana in Barbara sta me že osrečili z vnuki Jakobom, Markom in Klaro. Sedaj sem upokojena. Kot včasih, še vedno rada prepevam, plešem in hodim s prijatelji na zanimive ogled po naši rodni Sloveniji. V veselje mi je peka piškotov za družini mojih hčera.

V Trzinu pa si vendarle pustila svoj pečat, in to na kulturnem področju...

Moji najljubši spomini na Trzin in mladost se nanašajo prav na sodelovanje v takratni igralski skupini. Pokojna gospa Marijana Ručigaj mi je pokazala pot, v kateri sem spoznala željo po nastopanju. Prva vloga, pri šestih letih, je bila muca v igri Mogočni prstan. Nato so sledile igre Mačeha in pastorka, Sneguljičica, Trnuljičica in Pepelka. Z igrami smo gostovali tudi v sosednjih krajih, v Domžalah in Radomljah, in pritegnili veliko obiskovalcev. Na fotografiji z omenjene prve igre nas je večina trzinskih rojakov, nekateri smo se spet srečali prav tu, v Trzinu.

In tvoje želje:

Pri svojih letih si seveda želim zdravja in še veliko obiskov svojega rodne kraja, Trzina. Pa da bi se spet kmalu srečali!

Čas ni izbrisal mi spomine na prelepe otroške dni, čeprav hiti! Studenček življenja ob cerkvi naj spet, kot tedaj, veselo žubori.

Jožica Valenčak

Franci Kurent: Praznovanje božiča je bil vedno lep, čeprav tudi skoraj prepovedan praznik

Čeprav so občinski svetniki v prejšnjem mandatu ocenjevali, da je Odsev preveč »vaški časopis« in da se za naše uredništvo Trzin konča pri Ljubljanski banki, med bralci vedno znova slišimo pobude, da naj še pišemo o tem, kako se je nekoč živelo v Trzinu. Odločili smo se, da rubriko pogovorov s starimi Trzinci o tem spet uvedemo, saj je dobro, da nekatere zanimive spomine tudi zapišemo, saj pisana beseda ostaja. Pogovori pa naj tudi tistim, ki so se v naš kraj priselili, in mladim Trzicem pokažejo, da ima naš kraj dolgo tradicijo, svojo dušo in da smo na to lahko tudi ponosni. V prednovoletnem in predbožičnem času se nam je zdelo prav, da pogovore začnemo s Francijem Kurentom – Šuštarjevim Francitom, saj stari Trzinci vedo, da je Franci na ta čas zelo navezan, saj je dolgo pripravljaval verjetno največje in najlepše jaslice v Trzinu. Ko smo začeli pogovor z njim, pa smo spet sprevideli, da ima Franci vsem res veliko povedati, zato smo se odločili, da bomo pogovore z njim spremenili kar v feljton, tako da nam bo v več zaporednih številkah predstavljal svoje spomine na nekdanji Trzin.

Franci se spominja

Leto je zopet naokoli in spet je prišel čas predbožične in prednovoletne mrzlice. Vsi nestrpno hitimo še po zadnjih večjih nakupih, načrtujemo slavnostne večerje, dekoracijo, izbiramo svečane obleke...

Tako dandanes potekajo priprave na vse večje praznike in srečanja. Včasih pa je bila to čisto druga pesem. O tem, kako je vse to potekalo nekoč, sem se pogovarjala s Francijem Kurentom, Šuštarjevim Francitom po domače. Še prej pa na kratko nekaj o njem.

Njegov prihod v Trzin

Rodil se je 9.3.1944. Stari oče je bil šuštar, njegova mama kmetica, otrok pa zelo veliko. Zato je morala njegova mama Rezka pred porodom spakirati vse svoje stvari in peš oditi v Domžale k svoji sestri Ančki Mazovec. Tam je prespala noč, zjutraj pa so se začeli popadki, zato se je Ančkin mož s kolesom odpeljal po »babco« v Domžale. Vendar ko je ta prišla do hiše, je bil Franci že rojen. Franci se je tako rodil v Domžalah, dva dni po rojstvu pa je z mamo Rezko že prišel v Trzin, kjer živi vse do danes.

Francijevo delovanje v Trzinu

Ker je zaveden Trzinec, se je že kmalu odločil, da bo tudi družabno aktiven v Trzinu. Kar nekaj let je bil tako na primer tajnik

gasilskega društva Trzin. To nalogo je kasneje opustil, saj so vmes prišle še marsikatero druge stvari.

Najbolj dejaven je še vedno v cerkvenem zvoniku, kjer pritrkava že 54 let, se pravi od svojega trinajstega leta dalje. Pravi, da je to prirojena umetnija in da se tega skoraj ne da naučiti. Do zvonov in pritrkavanja goji res veliko veselje in ljubezen, saj ima prav vsak zvon neko svojo pesem, ki je ne prepozna vsak. Ni čudno, da je zelo vesel, da je pritrkavanja naučil tudi svojega vnuka Uroša, ki že obvlada vse melodije iz trzinskega zvonika. Zdaj vsako drugo sredo med veroukom tega učijo tudi naše birmance, vendar bo čas pokazal, če se bo kaj razvilo iz tega. Vsekakor to ni mačji kašelj, saj je treba najprej priti na zvonik po strmih in zavitih stopnicah, ki jih je nekaj čez petdeset. Pravi, da v Trzinu od leta 1957, ko je začel pritrkavati, ni minilo polnočnice brez tega, čeprav je bilo pritrkavanje takrat strogo prepovedano. Dovoljeno je bilo na primer v Homcu, ker je bilo tam Ciril Metodovo društvo.

O božičnih jelkah

Danes je značilnost božiča velika jelka, okrašena z najrazličnejšimi okraski, odeta v barvne lučke in z veliko zvezdo na vrhu. Kako pa je bilo to včasih?

Franci pravi, da pri njih doma nikoli niso postavljali jelke, saj mu jo je bilo kar škoda posekati, veliko raje pa so naredili jaslice.

Jelke pa so seveda postavljali njegovi sosede in drugi sovaščani. Pravi, da je bila najlepša

jelka največkrat pri Ogru, in so jo z veseljem hodili gledat skozi okno. Mici je bila slaščičarka in je pekla vse vrste piškotov različnih oblik ter jih nekaj za okras dala tudi na jelko.

Lučke so prišle kasneje

Lučke so prišle šele kasneje, ko se je pojavila elektrika in so ponje hodili v Trst. Včasih so na jelke pritrjevali sveče s posebnimi nastavki, ki se jim je reklo žabica. Na take žabice so natkali približno deset centimetrov velike bele svečke, ki so bile zaradi lepšega kar malo zavite. Namesto okrasnih laskov so na jelke dajali kar belo vato. Pri tem je bilo treba zelo paziti, da ni prišlo do vžiga, zato so sveče na jelki prižigali le za krajši čas, na primer kadar se je molilo in takrat ko so pokadili in blagoslovili prostor. Še pred tem so za okras uporabljali t.i. »dušce«. To so bili kozarčki, po navadi rdeče barve, v katere so vlili olje, na njem pa je plavala »dušca«, ki je imela na vrhu stenj. Ko so stenj prižigali, je ta črpal olje, ki je rahlo gorelo. »Dušce« niso bile prav nič nevarne, zato so jih lahko pri jaslicah pustili prižgane cele noči. Dani Lukman, njegova mačeha, ima tako dušco še sedaj, Franci pa meni, da se jih zagotovo da še kje kupiti. Včasih so bile te dušce tudi v cerkvi in so predstavljale večno lučko, mežnar pa je skrbel za to, da niso nikoli ugasnile. Sedaj je to nadomestila električna lučka.

Jaslice imajo svojo dušo

Če ne po božičnih jelkah, pa je bil Franci zagotovo znan po svojih imenitnih jaslicah, za katere so vedeli daleč naokoli. Gledat so jih prihajali vsemogoči ljudje z različnih koncev, še posebej pa so bili vedno znova nad njimi navdušeni otroci. Včasih je imel skoraj največje jaslice v Trzinu.

Pravi, da pri njih še ni bilo božiča brez jaslic. Lansko leto je bil še posebej počaščen, ko sta jaslice prišla pogledat gospod župan Tone Peršak in njegov velik prijatelj Anton Ipavec. Postavljati jaslice je naučil tudi svoje vnuke, ki mu zdaj pri tem delu skoraj vedno priskočijo na pomoč. Na pomoč pri likanju prta ali pa pri svetovanju, kako

postaviti figurice, pa mu kdaj priskoči tudi njegova žena Joži Kurent, ki njegovo dejavnost zelo podpira in je nanj izredno ponosna. Prav vsako leto sestavi kašno novo zgodbico, lansko leto je imel na primer mlinček. Meni, da je pri postavitvi jaslic potrebno imeti tudi veliko domišljije. Pravi, da so jaslice zanimive, če se v njih kaj dogaja, premika: recimo, da teče voda, ali pa se vrti kak mlinček, saj jih ravno to naredi edinstvene in vedno znova zanimive.

Kaj pa figurice

Včasih so se figurice za jaslice zelo težko dobile, saj so bili tisto časi komunizma. Vsake toliko časa mu je kakšnega backa prinesel dobri mož Miklavž. Še prav dobro pa se tudi spomni, kako se je včasih s kolesom, preden se je začela šola, odpeljal do Ježice, tam pa je šel na »trollo« - nekdanji trolebus. Z njim se je odpeljal do Resljeve ceste, kjer je bila včasih zadruga katoliških duhovnikov, sedaj je tam Zvon, in je kupil malo figuric, ki so bile včasih kar drage. Nekatere njegove figurice, kot so: rojstvo, sveti trije kralji, trije pastirci... so stare tudi po sto let. Velikost jaslic je sprva vsako leto širil, saj je vedno dodal kakšno novo figurico in s tem popestril že obstoječo zbirko.. Franci svoje figurice hrani kar v hiši v dveh velikih skrinjah. Preden jih pospravi, vsako figurico posebej skrbno zavije v papir, da se ne bi obtokle in tako izgubile svojo vrednost. Za tako velike jaslice je seveda potrebno tudi veliko mahu, ki se ga mora nabrati še ob pravem času, da slučajno jasličarja ne preseneti sneg.

Dobri možje in darila

Danes imajo decembrski dobri možje kar težko nalogo, saj so želje vse večje in zahtevnejše. Na trg prihaja ogromno nove tehnologije, včasih pa je že eno samo jabolko v peharju pričaralo nasmešek na obraz. Najimenoitnejše darilo je bila piščalka petelinček, ki »v ritko piska«, ali pa pihalnik, skozi katerega so otroci pihali papirčke in se tako zabavali. Včasih je veljalo tudi pravilo, ki ga ponekod še ohranjajo, da so otroci Miklavžu napisali pismo in mu zraven košare nastavili kozarec mleka in krožnik s piškoti. Čeprav so otroci vedeli, da bodo po vsej verjetnosti dobili le suhe krljle in rožiče ali pa doma spletene nogavice, so vsako leto znova z navdušenjem pričakovali prihod dobrega moža.

Najlubša prigoda iz otroštva

Najlepši vtisi so bili, ko so že kot sedemletni otroci na skrivaj pokali

s karbidom, saj takrat še ni bilo takšne pirotehnike, kot jo imamo sedaj. Pregarjali so jih tudi policaji, in tako so božič naredili še bolj slovesen, saj je bilo to, kar je veljalo za prepovedano, še bolj sladko in mamljivo.

Jedača

Na sveti večer je bila obvezna špehovka in krvavice, ki so jih običajno naredili sami v času kolin. Drugače pa Franci ocenjuje, da se je glede jedače v starih časih in danes veliko spremenilo. Včasih se je ocvrta piška jedla samo, kadar so nesli v žegen, to je bilo enkrat na leto, sedaj pa je sestavni del našega vsakdanjega menija.

Praznične prireditve

Kot sem že omenila, je bil Franci družabno zelo aktivna oseba. 1959. leta je začel igrati tudi v gledališču. Pravi, da so enkrat za božič pripravili igro na Betlehenskih poljanah kar v cerkvi, saj je bilo igranje takšnih predstav v dvorani v tistem času prepovedano. On sicer takrat ni igral, je pa kot tehnik skrbel za razsvetljavo. Spominja se, da je bilo v tistih časih prepovedano tudi predčasno osvetljevanje mest. Ljubljana je bila razsvetljena šele 27. decembra, gorje, če bi bila osvetljena za božič ali pa 26., saj je bil takrat cerkveni praznik sveti Štefan. V tistih časih so več dovoljevali za sprevede dedka Mraza. Okrasne lučke po naseljih so takrat lahko svetile le do 5.1., 6. januarja je moralo biti že vse ugasnjeno, saj so bili takrat sveti trije kralji. To je bilo drugače kot danes, ko Ljubljana vsako leto zasveti že 3. decembra.

Načrti za letos

Letos načrtuje prav posebne, papirnate jaslice, ki jih ni skoraj nikjer več. Včasih pa so bile kar pogoste in priljubljene. Spomni se, da sta jih imela pri Šimnu Štebetova ata in mama.

Z letošnjimi jaslicami se je pred dnevi že začel ukvarjati. Franci s temi pripravami običajno začne nekje v tednu po 17. decembru. Priprave za jaslice znajo, po njegovem, potekati kar nekaj časa, še posebej, če je treba najprej nabrati mah. Sam ima mah nabran že od prejšnjih let in velikokrat uporabi kar starega. O jaslicah iz preteklih let si je nabral že kar nekaj slik, pravi, da je slika njegovih hišnih jaslic objavljena celo v knjigi Staneta Stražarja – Mengeš in Trzin skozi čas.

Anekdoti za konec

V preteklosti je vsako leto na sveti večer (24.12) obiskal bratranca Mira Cotmana, ki je vsakič spekel pečenko. Tako je bilo tudi leta 1988. Ob poročilih, ki so jih poslušali iz starega radia, se je oglasil predsednik SZDL Jože Smole in prav vsem voščil vesel božič, takoj za njim pa je vsem voščil tudi nadškof Alojzij Šuštar. Ker je bilo to za tiste čase neverjetno, je obema od presenečenja zastal dih, da sta skorajda pozabila jesti. Skoraj preroško sta takrat ocenila, da bo božična poslanica naslednje leto objavljena tudi na televiziji, in res je bilo. Od takrat naprej je božič dela prost dan, gospodu Smoletu pa so nadeli vzdevek Božiček.

Božič je bil že v preteklosti izrazito družinski praznik, in tako je še danes. Javno praznovanje božiča je bilo v času Jugoslavije prepovedano, po osamosvojitvi pa so ljudje božiču namenili vse več pozornosti, svojega časa, predvsem pa so bili pripravljene seči globlje v svoje denarnice. Ne glede na to, koliko so se od nekoč spremenile navade, praznovanje božiča še vedno ostaja. Še vedno je to praznik, ki ljudem, tako vernim kot nevernim, omogoča, da si vzamejo čas zase in za svoje najbližje ter se skupaj poveselijo novega prihajajočega leta. In ravno to je tisto, kar moramo storiti tudi mi.

Patricija Mušič

Marijan z jaslicami v Knjižnici Domžale

Mentor trzinskih rezbarjev Marijan Vodnik je v teh dneh zelo dejaven, saj na več razstaviščih predstavlja svoje iz lesa izklesane jaslice. V ponedeljek, 5. decembra, je v Knjižnici Domžale odprl razstavo Družina in božič, s katero predstavlja vrsto svojih božičnih skulptur. Umetnine so različno velike, Marijan pa je, kot velja tudi za druge njegove umetnine, vse izklesal in rezljal vsakič iz enega samega kosa lesa. Marijan vedno rezlja in kleše ročno z dletom in lesenim batom, saj pravi, da na ta način ohranja ves energetski potencial in vsebino lesa. Ob svojih skulpturah Marijan predstavlja tudi misli, nekakšne pesmi, ki se mu utrpejo v glavi, ko ustvarja svoje figure.

Izdelovali so novoletne voščilnice in okraske

Kljub objavi o delavnici v letnem koledarju in vabilom Turističnega društva Kanja Trzin se je prednovoletne delavnice za šolarje nižjih razredov žal udeležilo le manjše število otrok. Za vodnje sta se lepo pripravili mentorici, članici TD, vezilja ga. Majda Vavpetič in slikarka Tetiana Klements. Otroci so pod njunim vodstvom izdelovali voščilnice z vezenimi motivi in praznične okraske. Izpod spretnih prstov je nastalo kar nekaj ličnih izdelke, ki so jih udeleženci lahko odnesli domov. Zagotovo ima takšna izvirna novoletna voščilnica večjo vrednost, kot tiste, ki jih kupimo v kioskih.

**Trženje oglasnega prostora
v glasilu Odsev:**

 grafex agencija

t: 041 617 927

Delavnica izdelovanja novoletnih čestitk

Društvo Novita je v sredo, 30.11.2011, v domu starejših občanov Trzin pripravilo ustvarjalno delavnico izdelovanja prazničnih voščilnic.

V dveurnem druženju stanovalk doma in prostovoljk društva so nastajale prave male umetnine. Seveda ni manjkalo dobre volje, smeha in zanimivih zgodb. Starejše gospe so obujale spomine na svojo mladost in nam pripovedovale, kako so božično-novoletne praznike praznovali s svojimi družinami. Še posebej so se stanovalke razveselile, ko so izvedele, da bodo lahko voščilnice,

ki so jih pridno izdelovale s kančkom pomoči naših prostovoljk, podarile svojim najdražjim. Čeprav nam je že zmanjkovalo časa, so nadobudne dame imele še kopico idej, kakšne voščilnice bi še lahko izdelale. Prepričani smo, da bodo sorodniki unikatnih voščilnic zelo veseli, prostovoljci pa se že veselimo vnovičnega snidenja s stanovalci doma.

Poglejte si naše čudovite voščilnice.

Tadeja Krajnc, predsednica društva

Praznovanje nekdaj in danes

December je mesec, ko se poslavljamo od iztekajočega se leta in z velikimi pričakovanji nazdravljamo prihajajočemu. Skoraj ves mesec se v znamenju pričakovanja v toplini svojih domov pripravljamo na prihajajoče praznične dni. Simbolično okrasje je neizbežen spremljevalec božičnega in novoletnega praznovanja, izpolnjenega z novim upanjem, sanjami in odločitvami.

Kljub trendom, ki bi praznično drevesce radi izrinili iz okrašenih domov, bo jelka ali smrečica v predprazničnih dneh še vedno v središču pozornosti. Ne glede na to, ali boste izbrali naravno ali umetno drevesce ali pa se boste odločili za najbolj ekološko možnost – živo drevo v loncu, ki ga boste lahko kasneje posadili v naravi – bo vaše drevesce v vsem svojem siju zažarelo s pravimi okraski. Ob prazničnem vzdušju, ki ga bo v stanovanje vneslo drevesce ali aranžmaji, ne pozabite na zunanost doma. Na vhodna vrata obesite okrašen venček, ki bo pozdravljal goste. Svetlobna veriga na vsaki strani vhodnih vrat ali z lučkami diskretno osvetljena smreka na domačem vrtu bo dovolj, da bo vaš dom zasijal v pričakovanju prazničnih dni.

Naš znani etnolog Janez Bogataj o praznovanju tega praznika pravi, da sega daleč v pogansko obdobje. Tudi na Slovenskem je navada postavljanja smrečice v božičnem času zelo stara, vendar ne v taki obliki, kot jo poznamo danes, ko se smrečico postavi na stojalo in okraši. Pred davnimi časi so smrečice namreč obešali na strop, tako da so visele z vrhom navzdol. Ljudje so si svoje bivalno okolje okrasili s tistim, kar so pridelali, pa naj je bil to fižol, jabolka, hruške, orehi, dodatno pa so prostor poživil še z raznimi zimzelenimi rastlinami.

Pred desetletji so na božični večer v domovih postavljali jaslice, smrečice pa so krasili z domačimi piškoti, slaščicami, ki so jih

zavijali v svetleči papir. Na trzinskem območju so novoletne jelke pogosto krasili s fondant bomboni ali trdim sladkorjem, zavitim v raznobarni papir, neredko so na drevesca obešali prav za to priliko oblikovane pence, ko še ni bilo elektrike, pa so jelke krasili z majhnimi novoletnimi svečicami, ki so jih zatikali v posebna držala. Družina se je zbrala v dnevnem prostoru, kjer so bili na mizi božični kruh, križ, sveča, sol in blagoslovljena voda. Pokadili in pokropili so hišo, izbo, klet in glasno molili veseli del rožnega venca. Sledila je božična večerja in čakanje na polnoč; večer so v vsaki družini preživeli po svoje, saj ni bilo televizorjev, nato pa so skupaj odšli k polnočnici. Mlade fante je takrat navduševalo pokanje z možnarji in karbidom, ki pa je bilo še zlasti za starejše in tudi najmlajše kar nadležno. Pokanje naj bi bilo povezano s starodavnim prepričanjem, da tako odganjajo hude duhove.

Danes pa je v ospredje postavljen predvsem Božiček, dobri mož s severa, ki s pomočjo severnih jelenov prinaša darila pridnim otrokom. Tudi tedaj je pomembna večerja v krogu družine in medsebojno obdarovanje. Božič je vedno bil in je tudi še sedaj izrazito družinski praznik, ki vernim kot nevernim omogoča, da si vzamejo čas zase in svojo družino.

Po slovenskem narodnem izročilu se ob godu sv. Lucije ali sv. Barbare v različne okrasne posode poseje božično žito, ki mlado zelenje požene prav ob božiču. Včasih so verjeli, da bo letina prihodnje leto tako obilnejša, danes pa je mlado žito ob božiču samo okras.

Za konec pa še simbolni pomen šopka želja:
BELE SNEŽINKE - prinašalke miru in prijateljstva
SONČNI ŽARKI - obilje srčnosti in poguma
RDEČA JABOLKA - za radost življenja

Dunja Špendal

Miro Štebe je predaval

Na povabilo Društva upokojencev Žerjavčki Trzin v sodelovanju s Turističnim društvom Kanja Trzin se je odzval Miro Štebe in pripravil predavanje o nekaterih narodnih parkih na zahodu ZDA.

Pred začetkom letošnjih poletnih počitnic je Miro vprašal sinova, ki sta ravno dokončala vsak svojo šolo – Žan Gal osemletko, Nejc pa srednjo: "Kam gremo letos na dopust?" Dobil je soglasen odgovor: "V Ameriko!" In so šli, Miro, Nejc in Žan, povabili pa so še Nejčevo dekle Petro.

Prileteli so v Los Angeles, najeli avtomobil in se šli potepat po ameriškem "divjem zahodu". Najprej so "skočili" do San Franciscu in Las Vegasa, potem pa so obiskali narodne parke Yosemite, Grand Canyon, Dolino smrti, Yellowstone, Arches, Bryce Canyon in druge. Ob ogledu cca 300 fotografij je Miro veliko povedal o pokrajini, mestih, rastlinju, živalstvu in naravnih znamenitostih ameriškega Zahoda. Večkrat je bilo omenjeno "najlepše", "največje", "najgloblje", "najvišje". Američani so namreč, kot je povedal Miro, izredno megalomanski narod, ki bi rad imel vse "naj", istočasno pa so zelo nerazgledani in zato je zanje vse njihovo "največje", "najlepše", "najboljše"... Če bi bolje poznali svet, bi bili lahko pri ocenah najboljšega malo bolj zadržani. Vseeno pa je treba priznati, da je tamkajšnja narava res veličastna in vredna ogleda. Ni čudno, da naravne znamenitosti parkov v ameriškem Skalnem gorovju vsako leto privlačijo na milijone turistov, ki pa ob tem lahko odkrivajo še drugo, mogoče manj znano podobo ZDA. Predavatelj je natrosil tudi precej zanimivosti o ameriškem

načinu življenja in njihovih prehranjevalnih navadah, ob tem pa je zatrdil, da je povsod lepo, zanimivo in poučno, vendar smo lahko zadovoljni in ponosni na lepote naše male domovine, predvsem pa je naša hrana dosti okusnejša in bolj zdrava kot ameriška. Zaključek potovanja je bil kljub Mirovi nesreči še kar srečen, tako da bodo v prihodnjih letih Štebetovi spet šli na nova potovanja in nam seveda potem spet predavali o svojih dogodivščinah. Po končanem predavanju je obiskovalce zanimalo res še marsikaj, tako da se je večer nadaljeval s sproščenim klepetom. Ker je veliko Trzincev izrazilo željo, da bi si tudi oni radi ogledali njegovo predavanje, bo predavanje o poletnem potepanju po ZDA še ponovil v januarju, tokrat na povabilo planincev in turistov.

Dunja Špendal

Posadili so sadike skorža

Ob 15. obletnici Ekošole – to je mednarodni program celostne okoljske vzgoje mladih, so v Domžalah pripravili slovesnost, na katero so povabili tudi župane šestih sosednjih občin, med katerimi je bil tudi naš župan g. Anton Peršak. Ekošola že dvajset let deluje v več kot 60

državah in povezuje skoraj 30 milijonov otrok, učiteljev in učencev. V Sloveniji program deluje nekaj krajši čas – 15 let, a naša država je na tem področju, kot pravijo, »zgodba o uspehu«. V Ekošolo je namreč v naši državi vključenih že čez 700 ustanov, od vrtcev do osnovnih šol, prav

zdaj pa se dogovarjajo, da bi v program vključili tudi prvo fakulteto. Slovenske ustanove so tudi zelo dejavne pri uresničevanju programa Ekošole. Ob jubileju so županom simbolično predali po 6 sadik skorža. To je avtohtona drevesna vrsta, ki pa je že zelo redka in tako rekoč že izginja. Včasih so drevesa skorža še zlasti rasla v vinorodnih krajih, saj so njegove plodove uporabljali tudi za čiščenje vina. Prav zaradi ogroženosti te slovenske drevesne vrste so predstavniki ekošole s strokovnjaki Arboretuma Volčji Potok izbrali to vrsto dreves, da so jih razdelili županom Domžal, Kamnika, Mengša, Lukovice, Moravč in Trzina, da bi jih posadili v svojih občinah. Na priložnostni slovesnosti v parku pri Občini Domžale so župani ob pomoči otrok iz tamkajšnjih vrtcev simbolično posadili eno od sadik skorža, otroci pa so izvedli simpatičen priložnostni kulturni program.

Trzinski župan je sadike prinesel v Trzin še isti dan, nekaj ur za tem so jih že posadili v trzinskem športnorekreacijskem parku. Škoda, da so to naredili tako hitro, skoraj v ilegali. Organizatorji so namreč pričakovali, da bodo sadike posadili bolj slavnostno ob zbranim občinstvu in ob tem opozorili na pomen ohranjanja in skrbi za okolje.

MŠ

Učna pot na Ongru skoraj pripravljena

Če je kaj, s čimer se lahko pohvalimo v naši občini, je to jara kača - jara kača za učno pot na Ongru. Več kot deset let je minilo od tedaj, ko so gozdarji za osnovno šolo poskusno trasirali učno pot po gozdu na hribu nad Trzinom. Začasna pot je tam ostala naslednjih nekaj let. Gozdarji so na njej za silo vzdrževali teren in označbe. Iz različnih vzrokov (naravna selekcija rastja, uničenje ipd.) so slednje izginile. Ker je učna pot zanimiva iz arheološkega, zgodovinskega, kulturnega in drugih vidikov je vključenatudi v pot po občinskih mejah, ki jo je Turistično društvo Kanja označilo z znakom sekirice.

Po letu 2000 so v naši bližini nastajale nove gozdne in učne poti. Ko pa sta se Osnovna šola Trzin in Turistično društvo Kanja Trzin ob podpori Občine odločila, da učno pot le uredita in tudi formalno vzpostavita in predata namenu, je skupina izbrancev začela pripravljati teren za dokončno ureditev in odprtje učne poti. Ponovno so preverili potek poti, Zavod za gozdove RS – območna enota Domažale pa je dal navodila, kaj vse bi bilo dobro narediti. Za traso poti, ki naj bi potekala po dosedanjih stezicah in potkah, je bilo treba pridobiti soglasja lastnikov. Člani iniciativnega odbora so se povezali z Medobčinskim muzejem Kamnik, da je pripravil predstavitev arheološke zapuščine Ongra, večkrat zapored pa so tudi ponovno preverjali drevesne vrste, ki naj bi jih vključili v pot, poskušali pa so tudi zagotoviti primeren vhod na pot, saj so pred tem ob ulici Onger potekala gradbena dela. Ugotovili so tudi, da je nujno potrebno pri razgledišču nad kamnolomom postaviti zaščitno ograjo.

V letu 2009 so lastniki tistega območja dali soglasje za postavitve zaščitne ograje nad kamnolomom, ki jo je po naročilu in plačilu Občine ob sodelovanju PGD Trzin postavilo Društvo Samokres. Do konca tega leta naj bi dokončali vse naloge za formalno odprtje učne poti Onger: dokončno je določena trasa poti s smerokazi, izbrane so drevesne vrste, ki jih bodo predstavili z označevalnimi tablicami, pripravljena naj bi bila zloženka in predvidoma tudi vhodna označevalna tabla poti. Čeprav bi pot uradno lahko že predali namenu, se je projektna skupna odločila, da jo bodo slavnostno predali šele spomladi, v tednu pred vseslovensko čistilno akcijo – do 24. marca 2012.

TD Kanja: J. Valenčak

Hišica presenečenja

Na sprehodu mimo izvira Gvajšek sem opazil, da je nekdo, verjetno lastnik, posekal večletno smreko in iz štora izdelal lično hišico. Ta majhna umetnina lahko, zlasti v teh prazničnih dneh, marsikateremu sprehajalcu polepša trenutek v sožitju z naravo.

Da bi le bilo v našem trzinskem gozdičku še več tako prijetnih presenečenj!

Poleg te želje imamo prebivalci Trzina še veliko želja. Naj se jih v prihodnjem letu uresniči čim več.

To so tudi moje želje in želje stranke DeSUS. Torej srečno in zdravo novo leto 2012!

Ljubo Arsov

Bolj v senci kot na soncu

Prihod, odhod.
Med njima mavrica življenja,
enega, neponovljivega.

18. novembra je bila v Trzinu predstavljena druga, poslednja pesniška zbirka **Anice Gladek**, a tokrat žal brez njenega žametnega glasu. Izšla je namreč po njeni smrti, predstavili pa so jo člani recitatorske skupine Žerjavčki.

V pesniški zbirki Anice Gladek *Bolj v senci kot na soncu* niso zajete le njene zadnje pesmi, pač pa predvsem pesmi, ki govorijo o poslednjih stvareh.

Take pesmi so nastale že precej let nazaj in seveda kasneje, ko se je bolezen že močno zajedla vanjo in je vedela, da ni več koraka nazaj v zdravo življenje. Le zbrala in izdala jih ni sama, pač pa je to storila njena družina.

Zbirka je izšla letos spomladi, ob prvi obletnici njenega odhoda (12. marca 2010).

Čeprav se v vsaki pesmi na nek subtilen poseben način potihoma poslavlja od vsega živega, v njih ni čutiti žalosti niti grenkobe. Kot da nam neki mojster modrosti podaja v naročje svoja izkustva in govori: tako se dogaja v življenju. Da, tudi tako. Kajti vsako ima svoje odtenke in je edinstveno.

Navduševala se je nad književnostjo in slovenskim jezikom. Zlasti pravilna izgovorjava je bila njena posebna odlika. Z radostjo jo je predajala s svojim žametnim glasom kot radijska napovedovalka na Radiu Slovenija.

Del svoje literarne ustvarjalnosti je kasneje, že v pokoju, podelila tudi s člani recitatorske skupine Žerjavčki, jih mentorsko usmerjala k pravilni izgovorjavi pri njihovih recitalih ali pa se je poglabila v življenje in delo književnih ustvarjalcev. In tako so v Trzinu pod njenim vodstvom nastali literarni večeri, posvečeni Aleksandru Sergejeviču Puškinu, našemu »goriškem slavlčku« Simonu Gregorčiču ter našemu županu gospodu Tonetu Peršaku, in sicer ob njegovi 60-letnici. Slednji je bil prikazan v domžalski Besedi 2007.

Tako kot življenje je tudi smrt vrednota - pravi Anica v pesmi. Smrt imenuje svojo prijateljico in ji je že pred leti napisala pismo. Vsemu vdana, predana tišini, ki jo osvobaja, saj odhaja »v prostost, v naročje večnosti, kjer cveto popolnosti brez zmot.«

Anica je odšla s tega sveta, a ne iz naših src. Hvaležnost se bo za vedno združila s spominom nanjo.

P.S: V trzinski knjižnici si je možno sposoditi obe njeni pesniški zbirki: *Misli vasujejo* (2008) in *Bolj v senci kot na soncu* (2011).

Helena Ogorelec

Poti do knjige

...je bil naslov strokovnega posvetovanja, ki sem se ga konec novembra udeležila v Trebnjem. Zbrani z »vseh slovenskih vetrov« smo prisluhnili številnim referentom, ki so nam nadvse slikovito predstavili različne projektne dejavnosti iz svojega delovnega okolja. Osnovni motiv je pri vseh enak: približati knjigo in v njej skrito bogastvo uporabnikom s posebnimi potrebami. Tako smo najprej izvedeli, da je branje »dekodiranje pisane besede in razumevanje dekodiranih znakov« oz. večšina, ki se razvije razmeroma pozno glede na ostale jezikovne veščine.

- V Knjižnici Zagorje so pripravili vodeno bralno značko za učence šole s prilagojenim programom in varovance Varstveno delovnega centra Zagorje.
- Na OŠ Livada v Ljubljani kar 99% učencev ni slovenske narodnosti, zato še posebej spodbujajo učenje slovenskega jezika, knjižnica pa je odprta tudi za starše, ki se lahko trudijo celo za

»bralno značko«.

- V knjižnici Zavoda za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani obdelujejo strokovno in leposlovno gradivo v brajlici, povečanem tisku ter zvočnice, saj slepi leposlovje običajno poslušajo, s projektom »Tačke pomagajčke«, kjer berejo psom, pa premagujejo strah pred branjem.
- V Mestni knjižnici Ljubljana, kjer že 14 let deluje informacijski servis Borza dela, so letos pripravili sklop delavnic, imenovan Koraki do zaposlitve, za uporabnike v zadnji fazi odvajanja od prepevedanih drog.
- V knjižnici Pavla Golie Trebnje pa je svoje že dolgoletno sodelovanje z Zavodom za prestopanje kazni Dob pri Mirni še poglobila s projektom »Naš klub domišljije« z namenom širiti bralno kulturo med obsojenci.
- V Radovljici so že vidni rezultati sodelovanja Knjižnice Antona Tomaža Linhart in Centra za socialno delo na področju vključevanja rejniških družin v dogajanje v knjižnici in osveščanju s strokovno literaturo.
- V Centru za zdravljenje otrok Šentvid pri Stični se otroci sooča-

jo z različno patologijo na telesnem in psihosocialnem področju, zato zaposleni dodatno izvajajo med mnogo dejavnostmi tudi vodene bralne aktivnosti in stalno sodelujejo pri izobraževanju staršev hospitaliziranih otrok.

- V Mestni knjižnici Ljubljana imajo seveda svoj »bibliobus« (Ljubljanska potujoča knjižnica), ki enkrat mesečno obišče Zavod za prestajanje kazni zapora Ig in tako zadošča pravici obsojenk, pripornic in žensk, zoper katere se izvršuje uklonilni zapor, do branja, izobraževanja in informiranja.
- V Knjižnici Mirana Jarca Novo mesto so nadvse »dobrodošli bralci z disleksijo«, saj so jim pripravili lasten kotiček z ustreznimi označenimi gradivom in priporočilnim seznam strokovne in leposlovne literature.
- V Knjižnici Litija so se povezali z domom za ostarele Tisje v projektu »Beseda na obisku«, kjer starejšim berejo lahko razumljive tekste, jih na koncu vključijo v pogovor o prebranem, kar pogosto pripelje do izmenjave življenjskih izkušenj. Stanovanci doma si prisluhnejo, si izrečejo pohvale in se počutijo vredne.
- V Knjižnici Metlika izvajajo inovativni (z Evropsko nagrado IDEC 2011 nagrajeni) projekt »Romi, povabljeni v knjižnico«, s katerim romskim otrokom in njihovim staršem približujejo knjigo in jih pridobivajo kot redne uporabnike knjižničnih storitev.
- Čisto za konec pa smo se seznanili z vseslovenskim projektom »Tipanka v vsako slovensko knjižnico«, kjer že naslov poudari njegov namen, saj je v slovenskem prostoru premalo slikanic v Braillovi pisavi, z vidno in tipno ilustracijo (odtod »tipanka«) za manjše slepe otroke.

V naši knjižnici si lahko izposodite tipanko Aksinje Kermauner z naslovom Žiga špaget gre v širni svet!

Množica informacij je v nas, poslušalcih, sprožila eksplozijo idej, ki zdaj čakajo na pravi trenutek za svojo uresničitev!

Vesela sem bila toliko različnih dejavnosti v slovenskem prostoru, a tudi v Trzinu še ne spimo zimskega spanja.

Že v četrtek, 22. decembra, ob 18. uri ste otroci, starši, dedki, babice in vsi ostali, ki ste ohranili v sebi »vsaj ščepec otroških dni«, vabljeni na BOŽIČNO PRAVLJIČNO URICO v dvorano Marjance Ručigaj, kamor morda »taisti čas« zaide tudi BOŽIČEK, ki se mu je Trzin že davno močno priljubil.

Tik pred zdajci, natančneje v sredo, 28. decembra, pa bosta zelo vesela vašega obiska v isti dvorani ob enaki uri (ob 18h) dva zabavna »MEDVEDKA NA SNEGU«, ki se bosta v LUTKOVNI PREDSTAVI gledališča TEATER ZA VSE, primerni tudi za najmlajše, poslovala od starega leta. Vstop je (kot zmeraj) prost!

Isto sredo ob 19h pa so vabljeni še KNJIŽNE KLEPETALKE na zadnji letošnji »čvek« o vsem, kar je novega na (ne)knjižnem trgu! Tole 2011-o leto se je obrnilo še hitreje kot prejšnje, se vam ne zdi? Vam je izpolnilo vašo pričakovanja? Je bilo zdravo, srečno, uspešno, zadovoljno?

Če ni bilo nič od tega, ne obupajte! Vsak dan je priložnost za nov začetek in vsak dan našega življenja je vreden, da ga zaživimo polno, strastno, kot bi bil poslednji. Davno tega je Lao Tsu zapisal: POTOVANJE, DOLGO 1000 MILJ, SE ZAČNE S PRVIM KORAKOM! Naredimo ga v pravo smer!

SREČNO 2012!

Zdenka Kopač
Knjižnica Tineta Orla Trzin

Ob obletnici rojstva Franceta Prešerna

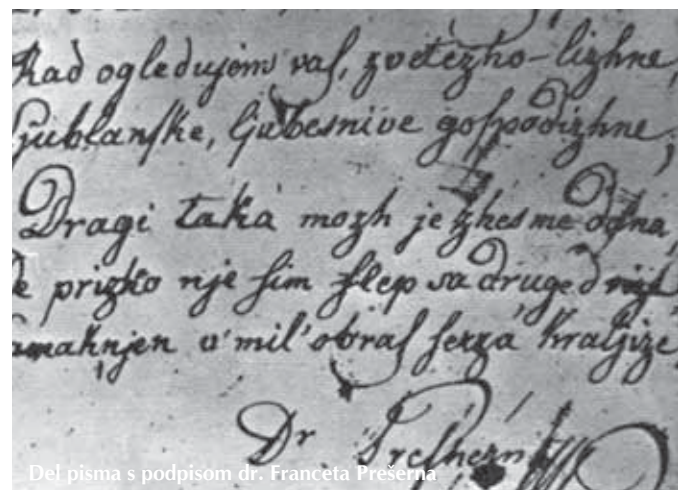
December mi je všeč, ker sem Slovenec. Ob besedah december, veseli december vsakdo verjetno pomisli na praznovanja in na dobre može, ki nas obiščejo. December je mesec, ki naj bi ljudem prinesel ljubezen, zaupanje in radost.

Meni je všeč njegov začetek, pravzaprav 3. december, ker se je na tisti dan leta 1800 rodil moj zelo ljub pesnik, svobodomislec in narodnjak dr. France Prešeren. Ne vem iz kakšnega vzroka praznujemo njegovo smrt, namesto rojstva. Mogoče zato, ker je v decembru že preveč praznikov. Jaz praznujem njegovo rojstvo, rojstvo nekega bistrega duha, rojenega v pravi zdravi slovenski kmečki družini, ki je, čeprav revnega rodu, ponesel ime Slovenije po celem svetu.

V roke vzamem Prešernove poezije iz leta 1902, ki jih je uredil in jim napisal posvetilo drugi velikan slovenske književnosti – veliki epski pesnik Anton Aškerc. Piše, da je v tistih letih Vrba štela enainvajset hiš. Na južnem koncu pri cerkvi svetega Marka še danes stoji hiša št. 1, ki je tudi najstarejša hiša v vasi. Po domače se ji reče pri Ribičevih, saj so bili njega dni lastniki hiše ribiči begunskega gradu. V tisti hiši se je rodil naš največji in tudi eden največjih pesnikov Evrope in sveta. Imel je pet sester in dva brata, vendar je bil prav mali France, ker je bil izredno bistrega duha, ljubljeneč mame in očeta.

»Pet čevljev merim, palcev pet,« je napisal o sebi. Ko mu v življenju ni šlo vse po željah, saj zaradi narodne zavesti ni dobil službe, njegova velika ljubezen Julija pa ga ni ljubila, ampak ga je celo zasmehovala, se je zatekel v poezijo in napisal prelepe verze, ki so prispodoba njegovega življenja:

Sem dolgo upal in se bal, slovo sem upu, strahu dal.
Srce je prazno, srečno ni; nazaj si up in strah želi...

Kljub temu je imel rad ljudi, predvsem najmlajše, otroke, in jim revnim delil drobiž in fige, zato se ga je prijelo ime dr. Fig – Fig. V stiski, ki jo je prenašal, je ustvarjal in skoval nekaj najlepših in najglobljih stihov, ki so kasneje kazali pot iz stisk številnim Slovincem in vsem, ki poznajo in imajo radi njegovo poezijo.

December mi je všeč zato, ker sem Slovenec, in sem ponosen, da sem član tako zlahtnega rodu, v katerem se je rodil dr. Prešeren in drugi velikani naše Slovenije. Rad imam december, rad imam življenje, rad imam družino, sosedo, prijatelje in vse ljudi dobre volje, zato vam vsem skupaj želim veselo praznovanje in v naslednjem letu vse dobro.

Tekst in foto:
Zmago Knuplež – ZMAK

V Trzinu sledimo načelom trajnostnega razvoja

Trajnostni razvoj postaja paradigma sedanjega časa, morda je to edina prava smer za ohranitev našega planeta v njegovem ravnovesju, ki je osnovni pogoj za ohranitev človeške vrste. To je bilo tudi sporočilo kulturnega večera, ki smo mu bili priča 10. novembra v dvorani Marjance Ručigaj v Trzinu. Župan Tone Peršak, moderator teh večerov, se je tokrat pogovarjal z znanim naravovarstvenikom, sicer profesorjem geografije dr. Dušanom Plutom, ki poučuje na Oddelku za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, v zadnjem času pa tudi aktivnim članom TRS-a, stranke za trajnostni razvoj Slovenije. Zanimivi gost nas je že na samem začetku pogovora pozval k razmišljanju z Einsteinovo mislijo, da problema ne moremo rešiti z enakim načinom mišljenja, kot ga je ustvarilo. V nadaljevanju izjemno zanimivega pogovora je gost predstavil usodo domače in tudi svetovne ekologije, ki ni nič kaj rožnata.

Strokovnjaki, ki se ukvarjajo z okoljem in družbo, razmerjem med človekom in naravo, namreč menijo, da je prav razmislek o trajnostnem razvoju in udejanjanju trajnostnih načel razvoja tista možnost, ki omogoča na eni strani precej sodobno in materialno zmerno življenje sedanje generacije in hkrati ohranja življenjske razmere za prihodnje generacije. Tu ne gre za nekaj novega, saj so se že naši predniki zelo prilagajali naravi; in sodobne tehnologije nam danes omogočajo dosego zmerne materialnega blagostanja zdajšnje generacije in ohranjanje eksistenčnih pogojev za naslednje.

Ta način pa zahteva predvsem naše spremembe v etiki, torej v vrednostnem sistemu, kjer bi morali postaviti v ospredje medgeneracijsko odgovornost; če imamo res radi svoje otroke, je naša osnovna naloga, da jim ohranimo ključne biološke pogoje preživetja, ravno te pa ogrožamo, kar je po mnenju Pluta predvsem z etičnega vidika zelo sprevrženo dejanje. Občina Trzin že nekaj let sledi ideji trajnostnega razvoja. Temu je prilagodila tudi vse razvojne načrte na različnih nivojih – gospodarskem, urbanističnem in energetske. Po mnenju župana je to pomemben prispevek k izboljšanju domače življenjske in bivanjske ravni ter hkrati zgled, ki ga daje občina Trzin v zadnjem desetletju z uveljavljanjem koncepta trajnostnega razvoja tudi drugim lokalnim skupnostim. Med njimi pa je tudi nekaj takih, ki ga že udeležujejo. Del teh prizadevanj pomeni tudi letos ustanovljena delovna skupina za učinkovito rabo energije in obnovljivih virov energije.

Pronicljivi sogovornik nas je opozoril, da je trajnostno oziroma trajnostno sonaravna, varčevalna razvojna pot »zmerne blagostanja« s hkratno odgovorno krepitvijo vseh sestavin blaginje srednjeročno težja in zato ozko politično (bolje - političantsko) kratkoročno neželena. Zahteva namreč temeljni prelom z dosedanjim eksistenčno nesprejemljivo in zelo egoistično razvojno paradigmo ter prevladujočo enostransko potrošniško logiko, ki ne upošteva potreb prihodnjih generacij in celotne biosfere. Vse bolj pa postaja jasno, da druge civilizacijske alternative ni na obzoru. Trajnostnost uči odrekovanja, samoomejevanja in samodiscipline, zato politično ni (še) zanimiva in zato se misel o njej širi le počasi. Ideja trajnosti se po Sizifovo vzpenja naravnost proti rastočim trendom potrošništva in globalizacije. Zato ni zanimiva ne za posameznega potrošnika ne za trgovce z dušo človeštva, je visok, nedosegljiv cilj – hkrati pa edini kažipot v prihodnost.

Na koncu je dr. Dušan Plut še poudaril, da velja to tudi za Slovenijo, ki ima še vedno dovolj trajnostnih virov, da zagotovi primerno, umirjeno, zmerno materialno blagostanje in večplastno varnost, kakovostno življenje za vse prebivalke in prebivalce brez ogrožanja eksistenčnih pogojev naših otrok, vnukov, pravnukov. Vsi ključni elementi vladnih in občinskih politik pa bi morali biti že v naslednjem novem strateškem, razvojno varovalnem ciklu sonaravno zasnovani, zlasti na energetske, prometnem in kmetijskem polju. Za udejanjanje tehnološko že optimalnih trajnostnih praks najbolj potrebujemo trajnostni etični kompas.

Nataša Pavšek

Vabilo za pomoč pri ohranjanju predmetov s kmečkih dvorišč

Že več let Turistično društvo Kanja Trzin zbira nekdanje kmečko orodje in druge predmete naše dediščine. Zbirka, ki se nahaja na različnih lokacijah, je zdaj potrebna obnove - popravil in zaščite lesenih in kovinskih delov, tapetniške obnove ipd. Strokovnjak s tega področja, ki je zbirko pregledal, ocenjuje, da bi pod njegovim vodstvom k tovrstnemu delu lahko povabili tudi laike. Vabimo vse tiste, ki imajo smisel in veselje do tovrstnega dela, da se nam javijo. Z deli bomo pričeli v drugi polovici marca.

Informacije na TD Kanja Trzin, Ljubljanska cesta 12/f preko tel.01 56447 30 ali GSM 031 668 615. VABLJENI!!

Napovednik TD Kanja:

20. 12. ob 17.30 bo v dvorani CIH Marjance Ručigaj v Trzinu pripravilo recital nagrajenih literarnih prispevkov o Trzinu: Trzinske zgodbe.

V januarju bo TD Kanja v avli CIH organiziralo prodajno razstavo slik in izdelkov delavnice TD iz obdobja 2010/2011.

Izkupiček od prodaje bodo namenili v dobrodne namene.

Miklavž ni pozabil na najmlajše

V ponedeljek, 5. decembra 2011, so dvorano Marjance Ručigaj kar dvakrat do kraja napolnili živahni, pričakujoči malčki. S prešernimi nasmeški na obrazih so vsi nestrpno čakali najprej na predstavo, nato pa na prihod dobrega moža, še predvsem pa dobrote in darila, s katerimi jim je polepšal začetek veselega decembra.

Najprej je ob 17. uri Miklavž obiskal in obdaril otroke od prvega do tretjega leta, ob 18.30 pa še otroke od četrtega do sedmega leta starosti.

Predstavo so letos pripravili otroci iz Goriških brd, dežele vina, sadja in sonca, skupaj s svojo mentorico. Predstava je govorila o prav posebni deklici Nani, ki se je z vlakom pripeljala na počitnice k babici na deželo. Nana je bila zelo utrujena od poti, zato se je takoj odpravila spat. Naslednje jutro jo je na mizi pričakal zajtrk, toda Nana je bila slabe volje, močno je namreč pogrešala mesto, velike stolpnice, svoje prijatelje, predvsem pa svoje starše, ki se še vedno niso vrnili s službenega potovanja. Prijatelji z dežele so se Naninega prihoda zelo razveselili, zato so se odločili sklicati sestanek, na katerem so skušali najti rešitev, kako pregnati Nanino otožnost. Odločili so se, da ji ponudijo snežinko, ki najboljše ponazarja, da na svetu ni prav nič samoumevno. Njen čar naj bi prepričal prav vsakogar. Otroci so ujeli snežinko v darilno škatlico in jo odnesli Nani. Nana sprva ni bila vesela, saj ni ve-

dela, kaj ji bo ena samcata snežinka, vendar je morala priznati, da ene same še ni videla. Spoznala je, da so ji prijatelji prinesli vonj po domu. V snežinki so namreč združene vse lepote sveta, tako vidimo, da smo prav vsi na svetu povezani med seboj in da resnično nič ni samoumevno. To bi se morali zavedati prav vsi, še posebej v teh prazničnih dneh, ko se ob praznovanju lahko še bolj povežemo s svojimi domačimi in prijatelji, ki so prav tako kot snežinka edinstveni in neponovljivi.

Glavno sporočilo predstave za otroke je bilo, da ni nič samoumevnega, je pa veliko spregledanega. Če se le za trenutek ustavimo in si dovolimo opaziti vse drobne malenkosti okoli nas, bomo presenečeni, koliko lepega nas obkroža na tem svetu. Ni vredno zamuditi neponovljivih trenutkov v življenju le zato, ker imamo premalo časa, vendar je bistvo življenja prav to, da si ga vzamemo, se ozremo okoli sebe in se naučimo ceniti preproste stvari, saj nikoli ne vemo, kdaj jih bo zmanjkalo.

Nato so vsi otroci poklicali Miklavža. Moram povedati, da so resnično napeli vse moči, saj niso želeli, da jih Miklavž presliši in jih pusti praznih rok. Po glasnem klicanju se je končno prikazal belobradi mož s polno vrečo daril, parkeljne pa je pustil doma, saj je slišal, da so bili trzinski otroci letos zelo pridni.

Upajmo, da bo tako tudi naslednje leto, in da nas bo dobri mož zopet obiskal; do takrat pa vam želim predvsem veliko užitkov v prihajajočih prazničnih dneh!

Patricija Mušič

Gledališka predstava in obdarovanje otrok v Trzinu

Zima prihaja z velikimi koraki, pa če nam je prav ali ne. To pove že staro ime tega meseca - gruden, a ker se v grudnu tudi noč prevesi, naj bi bil to tudi mesec sreče in svetlobe. Naši davni predniki so zato v njem začeli praznovati novo leto, ki se je kasneje spremenilo v božič, mi pa zdaj novo leto praznujemo nekoliko kasneje, ob koncu grudna. Kakor koli že, ta mesec naj bi bil vesel - prinesel pa naj bi vsaj kakšno lučko, še zlasti v otroške oči.

Ko sem bil še otrok, se mi je ob misli na Miklavža vedno porajalo vznemirjenje, nekakšna mešanica strahu in veselja, in še danes me potegne vase ta veseli december. Spomnim se sankanja po hribu pred domačo hišo, vonjav iz mamine kuhinje, ko je pekla piškote in drugo pecivo, spomnim se kolin pri moji botri na deželi, ko smo se otroci lahko do siteda najedli dobrot.

Prav posebej pa se spomnim na velikega sivolasega moža s škofovsko palico v roki, ki je nosil darila. Takrat so ga redno spremljali hudički, ki smo se jih otroci neizmerno bali. Pa nam niso nič storili, samo porožljali so s kakšno verigo in nam dali šibe za strah pred ne vem čim.

Miklavža ali svetega Nikolaja praznujemo na Slovenskem nekje od sredine 19. stoletja. Tradicija izhaja iz legende o duhovniku, dobrotniku in svetniku svetem Nikolaju iz Male Azije v 4. stoletju.

Prvega izmed dobrih mož, Miklavža, so otroci v Trzinu že pričakali. Prireditev je bila za razliko od prejšnjih let v dvorani Marjance Ručigaj, saj je bil letos za miklavževanje z razpisom izbran drug organizator - Društvo za napredek in razvoj Trzina, darila pa je prispevala Občina Trzin.

Za otroke, ki so tistega večera kar dvakrat napolnili dvoranico, so pripravili predstavo »NANA – predstava za vse, ki imajo v sebi kaj otroškega«, v izvedbi mladih briških gledališnikov. Nastopali so otroci iz Društva mladih za mlade »Štikuli – Štakuli«, in velike otroške oči v dvorani so dale slutiti, da jim je bila predstava izredno všeč. Ampak pričakovanje je bilo namenjeno predvsem dobremu možu Miklavžu, katerega so pridni otroci pričakovali z veseljem, manj pridni pa so mogoče občutili kanček strahu v svojih majhnih nedolžnih srčkah.

Lepo je bilo tisti večer v dvorani, vsem dobrim ljudem je bilo toplo pri srcu, in najlepša zahvala velja vsem organizatorjem in še zlasti glavnemu organizatorju. V Trzinu se vidi, da kljub krizi nismo pozabili na sočloveka in še zlasti ne na naše najmlajše, ki so naša svetla bodočnost.

Miklavž nas tudi naslednje leto zagotovo ne bo pozabil.

Tekst in foto:
Zmago Knuplež – ZMAK

Jaslice

Jaslice Francija Kurenta vedno pritegnejo prijatelje in sosede, da si jih pridejo ogledati. Lani so se tako pred jaslicami postavili (z leve proti desni): prvi častni občan Občine Trzin in zadnji »župan« KS Trzin Tone Ipavec, Franci Kurent in župan Občine Trzin Anton Peršak.

Vsem veteranom vojne za Slovenijo in njihovim družinam želimo, da bi užili čim več radosti in veselja božiča in da bi jih novo leto 2012 preželo s svojo svežino, jih osrečilo in jih obdarovalo s polno mero zdravja.

OZVVS Domžale

**Vsem občankam in občanom,
podjetnikom in zaposlenim v Občini Trzin
želimo**

**srečno novo leto, čim lepše božične in novoletne praznike
ter veliko sreče, uspehov in zdravja skozi vse leto 2012!**

Občinska uprava, občinski svet in župan Občine Trzin Tone Peršak

VABILO NA NOVOLETNI KONCERT

ČLANICE IN ČLANE
TURISTIČNEGA DRUŠTVA
KANJA TRZIN

vabimo na

NOVOLETNI KONCERT,

ki bo v **soboto, 14. januarja 2012,**
ob **17. oz. ob 20. uri**

v **Slovenski filharmoniji v Ljubljani.**

Informacije,
PROGRAM KONCERTA in VSTOPNICE
so v času dežurstev na voljo
na sedežu društva,
to je v Centru Ivana Hribarja,
Ljubljanska c. 12/f.

URNIK ODVOZA ODPADKOV - OBČINA TRZIN

PRODNIK

2012 JANUAR							
TEDEEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
52							1
1	2	3	4	5	6	7	8
2	9	10	11	12	13	14	15
3	16	17	18	19	20	21	22
4	23	24	25	26	27	28	29
5	30	31					

2012 FEBRUAR							
TEDEEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
5			1	2	3	4	5
6	6	7	8	9	10	11	12
7	13	14	15	16	17	18	19
8	20	21	22	23	24	25	26
9	27	28	29				

2012 MAREC							
TEDEEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
9				1	2	3	4
10	5	6	7	8	9	10	11
11	12	13	14	15	16	17	18
12	19	20	21	22	23	24	25
13	26	27	28	29	30	31	

2012 APRIL							
TEDEEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
13							1
14	2	3	4	5	6	7	8
15	9	10	11	12	13	14	15
16	16	17	18	19	20	21	22
17	23	24	25	26	27	28	29
18	30						

2012 MAJ							
TEDEEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
18		1	2	3	4	5	6
19	7	8	9	10	11	12	13
20	14	15	16	17	18	19	20
21	21	22	23	24	25	26	27
22	28	29	30	31			

2012 JUNIJ							
TEDEEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
22					1	2	3
23	4	5	6	7	8	9	10
24	11	12	13	14	15	16	17
25	18	19	20	21	22	23	24
26	25	26	27	28	29	30	

2012 JULIJ							
TEDEEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
26							1
27	2	3	4	5	6	7	8
28	9	10	11	12	13	14	15
29	16	17	18	19	20	21	22
30	23	24	25	26	27	28	29
31	30	31					

2012 AVGUST							
TEDEEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
31			1	2	3	4	5
32	6	7	8	9	10	11	12
33	13	14	15	16	17	18	19
34	20	21	22	23	24	25	26
35	27	28	29	30	31		

2012 SEPTEMBER							
TEDEEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
35						1	2
36	3	4	5	6	7	8	9
37	10	11	12	13	14	15	16
38	17	18	19	20	21	22	23
39	24	25	26	27	28	29	30

2012 OKTOBER							
TEDEEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
40	1	2	3	4	5	6	7
41	8	9	10	11	12	13	14
42	15	16	17	18	19	20	21
43	22	23	24	25	26	27	28
44	29	30	31				

2012 NOVEMBER							
TEDEEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
44				1	2	3	4
45	5	6	7	8	9	10	11
46	12	13	14	15	16	17	18
47	19	20	21	22	23	24	25
48	26	27	28	29	30		

2012 DECEMBER							
TEDEEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
48						1	2
49	3	4	5	6	7	8	9
50	10	11	12	13	14	15	16
51	17	18	19	20	21	22	23
52	24	25	26	27	28	29	30
1	31						

Legenda: MEŠANI KOMUNALNI ODPADKI

BIOLOŠKI ODPADKI

EMBALAŽA

Prednovoletno srečanje starejših občanov Trzina

Ostanimo prijatelji

Čeprav se tega ne veselimo, je narava poskrbela, da smo vsak dan starejši. Nekateri se s tem sprijaznijo, nekateri pa malo težje. Zato je prav, da jim pomagamo prebroditi težave ali pa jim vsaj prižgemo majhno lučko upanja na jutrišnji lepši dan, ki ga bodo preživel z nami. Občina Trzin zna prisluhniti težavam starejših občanov, saj je poskrbela za marsikaj, kar jim olajša življenje. Vsako leto med drugim tako pred novoletnimi prazniki pripravi srečanje trzinskih starostnikov, ki so starejši od 70 let. Letos je bilo tako srečanje 4. decembra v dvorani kulturnega doma. Tradicija teh srečanj sega v čas ustanovitve naše občine, pobudnik teh srečanj pa je bil gospod Tone Ipavec, ki mu gre zato posebna zahvala. Tako rekoč vse od začetka najtežje organizacijsko breme nosijo prizadevne članice in člani Karitasa z gospo Jožico Kurent na čelu. Tudi letos so se organizatorji spet lepo odrezali, saj so marljive članice Karitasa in druge gospodinje na prireditvi hitro in prijazno vsem prisotnim ves čas stregle z jedačo in pijačo, za kar je sredstva prispevala Občina Trzin.

Starejšim občanom – našim sokrajanom, so pripravili pester kulturni program, ki ga je lepo povezovala gospa Helena Ogorelec. Že kar po vsakoletni tradiciji je nastopil harmonikar Uroš Kurent, ki je zaigral Golico in Snežni valček, sledilo pa je božično voščilo gospoda Toneta Peršaka, župana občine Trzin. Predvsem je vsem skupaj zaželel obilo zdravja in veselo pra-

znovanje, izrekel pa je tudi željo verjetno vseh udeležencev: »**Da se drugo leto spet srečamo!**«

Dve pesmi je nato zapel Nejc Lisjak, nadaljevali pa so recitatorji pevskega zbora Žerjavčki, ki so recitali pesmi in pamflete našega Frana Milčinskega – JEŽKA. Recital in pesmi je na kitari spremljala gospa Andreja Zupančič, povezoval pa je gospod Milan Kuferšin. Na koncu so piko na i dodale članice pevske skupine Žolne s pesmicama: Ostanimo prijatelji in Nocoj je pa en lep večer. Med našimi starejšimi občani je

bilo na srečanju živahno, saj so se nekateri znanci, sosede in prijatelji spet srečali po dolgem času, izmenjavali so svoje spomine, se medsebojno seznanjali s tem, kar počno, kako jim gre. Kakor po tekočem traku so pripovedovali o svojih doživetjih v iztekajočem se letu, predvsem pa so drug drugemu zaželeli vse dobro.

In res, po takem lepem večeru lahko ostanemo prijatelji, se družimo in se imamo lepo.

Tekst in foto:
Zmago Knuplež – ZMAK

“Žerjavčki” so praznovali

Člani društva upokojencev Trzin, imenovani “žerjavčki”, smo se tudi letos zbrali na prednovoletnem srečanju v osnovni

šoli Trzin. Po zaslugi delovnih članov so bile tudi tokrat, kot vedno, mize prijetno urejene z majhnimi šopki in vsak

gost je dobil drobno darilcev izpod rok ustvarjalnih upokojenk. Za kulturni program je poskrbel pevski zbor Žerjavčki, ki je zapel šest pesmi s pridihom veselja in prihajajočih praznikov. Vmes smo slišali dve recitaciji in en skeč, in tako se je predpraznično vzdušje in veselje pričelo. Predsednik društva upokojencev je pozdravil vse prisotne, govor pa zaključil z dobrimi željami za prihodnje leto ter nam vsem zaželel kar največ zdravja in dobrega počutja. Podobne želje si sicer v tem času pogosto izrekamo, ob tem pa skoraj ne pomislimo, kako globoke misli izraža takšno voščilo vsem, nam, ki smo “rosnih let”, pa še prav posebno. Predsednik žerjavčkov je še zlasti pozdravil vse nove člane in tudi tiste, ki so se prvič udeležili našega srečanja. Po priložnostnem kulturnem programu so se hitro zasukale prizadevne članice društva in kmalu je bila na vseh mizah praznična pogostitev. Čeprav nas je bilo kar okrog 90, je vse potekalo brez problemov in v zadovoljstvo prisotnih. Ob polnem kozarčku je potekalo prijetno druženje, manjkalo ni smeha in obujanja spominov in tudi za ples je bilo poskrbljeno. Na koncu smo si zaželeli SREČNO 2012 in nasvidenje čez eno leto.

Dunja Špendal

Mladi ris Anže Kmetič

Anže s kolajnami

V prejšnjem Odsevu smo predstavili dva mlada perspektivna trzinska športnika, kar so bralci z odobravanjem pozdravili. Ker je v Trzinu, kot vemo, še kar nekaj dobrih mladih športnikov, bomo s temi predstavitvami nadaljevali. Za tokrat smo izbrali še enega od izjemno prizadevnih in tudi uspešnih mladih športnikov iz naše sredine. Ker gre za decembrsko številko, smo se odločili predstaviti Anžeta Kmetiča, saj se ukvarja z več ali manj zimskim športom. Anže je namreč hokejist, pravzaprav hokejski vratar. V naslovu smo ga poimenovali kar mladi ris, to pa zato, ker je še dokaj mlad, star je namreč šele 16. let, a je že član slovenske hokejske reprezentance. Naš tokratni sogovornik je drugi vratar reprezentance »B« pri mlajših mladincih. Že na začetku moramo povedati, da se je bilo z njim kljub njegovi mladosti prijetno pogovarjati, saj je na vse odgovoril premišljeno in z največjo mero resnosti.

Kdaj in zakaj si se odločil za igranje hokeja?

V 9. razredu je moj sošolec igral v HK Prevoje »IN LINE« - to je hokej s kotalkami, in bil zelo dober. To me je pritegnilo in že prvo leto sem igral v ekipi. Nato sem se preusmeril v hokej na ledu in postal vratar.

Za kateri klub braniš?

Branim v HK Olimpija.

Načeloma vsi vemo, kdo so hokejski vratarji, pa vendar, kakšna je vloga vratarja v moštvu?

Predvsem skrbim, da plošček ne gre v gol. Pri tem moram biti zbran in umirjen, da ne delam napak in da ne prenesem nervoze na moštvo. Če si živčen, pade zbranost, temu sledi slaba igra, ki lahko pelje v poraz.

To je zelo moški, grob šport. Kako ti uspeva?

Ker dobro treniram in se izjemno trudim, se ne bojim ničesar, pripravljen sem na vse.

Prusnik je bil vratar težkokategornik,

ti pa si lahek fant. Kako ti uspe, da te s ploščkom vred ne potisnejo v gol?

Če me potisnejo v gol in se gol prestavi, ni zadetka, predvsem je pa to prepovedano in so nasprotni igralci zato izključeni. Veliko pa mi pomagajo soigralci, ki se vedno postavijo meni v bran, saj je hokejski vratar v moštvu izredno zaščiten.

Kdo je tvoj vzornik v Sloveniji in v svetu?

Pri slovenskih igralcih je moj vzornik Robi Kristan, ki brani pri zagrebškem Medveščaku in je vratar naše državne reprezentance. Pri tujih igralcih pa Tim Thomas, ki igra v ameriški hokejski ligi pri Boston NHL.

Kako je biti član mladinske državne reprezentance?

Zelo sem ponosen, da sem drugi vratar mladinske B reprezentance. Je zelo težko, ker vedno kontrolirajo mojo pripravljenost in formo. Zato moram veliko in vestno trenirati.

Kateri je tvoj največji dosežek z državno reprezentanco in klubom?

S klubom smo bili v moji kategoriji 2. na državnem prvenstvu in 2. na mednarodnem turnirju na Dunaju, kjer so bili pred nami samo estonski državni prvaki. V državno reprezentanco so me komaj povabili, zato dosežki pridejo kasneje.

Kakšni so treningi?

Za mene kot vratarja so treningi zelo naporni, ker pri igralcih moje starosti še ni popolne točnosti pri streljih na gol in me lahko zadenejo v področje glave, kar lahko povzroči poškodbo. Po vsakem treningu bolijo noge in majico ožamem, kot bi jo namočil v vodo.

Kako združuješ šolo in treninge?

V srednji šoli mi gre zelo dobro, zato tudi lažje treniram, vendar mi prostega časa za druženje z vrstniki ostane bore malo.

Kako te podpirajo v družini?

Najbolj me podpira oče, mama pa se z mojim športnim delovanjem strinja predvsem zato, ker sem v šoli uspešen. Navdušena pa sta brata in sestra.

Te mika odhod v tujino?

Me mika, vendar moram najprej dokončati šolanje, potem pa bodo leta prinesla svoje.

Anže v akciji

Anže na ledu v opremi vratarja

Če bi šel v tujino, za kateri klub bi se odločil?

Najprej bi si ogledal švedsko ligo, in če bi našel klub, ki bi me zanimal, bi ostal tam. Pa tudi za Češko ligo bi se lahko odločil, saj tam že brani moj prijatelj Tomaž Trelc. Vabi me tja in mi zagotavlja, da bi me z veseljem sprejeli.

Kaj bi svetoval mlajšim športnikom?

Vsem mlajšim od sebe bi svetoval, da naj poslušajo napotke starejših igralcev in predvsem trenerjev, saj le tako lahko uspeš. Vsekakor pa je za uspeh potrebno

predvsem trdo delo in veliko volje, šele potem pride v veljavo talent in pridejo rezultati. Uspel sem zato, ker sem poslušal vse svoje trenerje, spoštovanja pa me je naučil moj trener IN-LINA Blaž Nakrst, za kar sem mu zelo hvaležen. Sedaj mi zelo pomagata trenerja Bojan Zajc in Igor Beribak, z nasveti pa mi pomaga še Andrej Hebar starejši.

Mladi športniki so med nami in zanimivo je to, da so vsi kljub vsakodnevnim treningom tudi uspešni v šoli.

Tekst: Zmago Knuplež – ZMAK

Foto: ZMAK in Emil Pevc

Opoldne na Poldnu

Srednji Vrh v jutranjem soncu, v ozadju Jalovec

Tik pred koncem zadnjega meseca meteorološke jeseni smo se z vodniškim odsekom PD Onger podali v Karavanke. Natančneje na Trupejevo Poldne (1931 m) v zahodnem delu tega gorovja, ki leži na mejnem grebenu med Zgornjesavsko dolino in Celovško kotlino. Izhodišče je bilo tamkajšnje edino naselje, ki ne leži v dnu te doline, to je Srednji Vrh nad Gozdom - Martuljkom.

Poledenela Železnica tik pod soncem

Na parkirišču pred OŠ se nas je zbralo osem, trije so se nam pridružili na izhodišču, ki leži na 950 metrih, zadnja dva pa šele na vrhu, seveda povsem naključno. Nismo se ustrašili ne megle, iz katere smo prišli v Hrušici, in še manj medveda, ki so ga lovci na tem območju prav tiste dni, tik pred decembrskim lovopustom, skušali upleniti. So nas pa zato na izhodišču pozdravili volilni panoji – tudi hribovci imamo volilno pravico. Čeprav široka, je vlaka tik nad vasjo strma in aktivna, saj smo imeli ob potoku Jermanu tudi dve bližnji traktorski srečanja. Odnegli smo jo precej bolje kot pred 234 leti 8 domačinov, ki jih je pozimi 1777 zasul velik snežni plaz: 3 gospodarje in 2 njihova sinova, pastirja, hlapca in gostača (kdor stanuje v tuji, najeti hiši/SSKJ). Sonca smo bili deležni že na prvih senožetih, okrog 1300 metrov visoko, pošteno pa je posijalo šele na sedelcu tik pod vrhom, a od tam dalje skoraj vse do konca! Letošnji november smo ga dolinci potrebovali kot že dolgo ne oziroma Sahara vode, saj je bil spodaj precej skopo odmerjen na vsega dobrih 40 ur!

Potočki okrog lovske kočice v Železnici (poimenovanje je povezano z nekdanjim rudarjenjem) so bili sicer že pravljeno okovani v led. Spomnimo, promet na nekdanji bližnji dolinski železnici, natančneje na njenem odseku Jesenice-Planica so ukinili (za tako »umne« odločitve bi morali njihovi avtorji prav tako prejeti kakšno ustrezno nagrado...) 1. aprila 1966, progo pa razdrli (na večjem delu trase je danes priljubljena kolesarska pot). Na vrhu, njegovo poimenovanje je povezano z opoldansko lego sonca za koroško kmetijo Trupejevih, pa presenečenje - v Celovški kotlini se je megla že dvignila, zato smo bili deležni nenavadnih in natih razgledov, in to točno opoldne! V ivje oblečeni pasovi in deli gozdov ter travnikov so nam skupaj s koroškimi jezери, rekami in naselji pričarali nepozabno panoramo, v ozadju katere sta izstopala vrhova Hochalmspitze in avstrijski prvak - Veliki Klek, ki je kupal tik za Dobračem, najvišjim vrhom Ziljskih Alp.

Sledil je najbolj »sladek« del, grebensko pohajkovanje po mejni črti skozi poznojesenski macenov gozd s kar najbolj širimi razgledi od Grintovcev do Dolomitov in karnijskih sosedov ter severnega obzidja Julijcev s Špikovo skupino v neposredni bližini. Kar naenkrat smo se znašli na Blekovi planini in dalje prek Zajčnika in Javornika vse do Vošče, enega največjih pašnikov v

Končno na vrhu Trupejevega Poldna, ki se na avstrijski strani podira

Zahodnih Karavankah. Tu smo se usmerili proti Jureževi planini, dalje pa poiskali staro pastirsko pot do našega izhodišča. Danes je že precej opuščena, saj pripeljejo živino na planino s traktorjem. Na tem strmim spustu smo ujeli še zadnje sončne žarke, že tik nad Srednjim Vrhom. V dolini pa le ivje na njeni osončni strani ter ovalne bele lise na kranjskogorskem smučišču, posledica umetnega zasneževanja. Kaj hočemo, letošnji rekordno suh in višje izjemno toplel november je šel planincem na roko, medtem ko smučarji že zmajujejo z glavami.

Po nekaj več kot 13 kilometrih poti in skoraj kilometrskem vzponu in spustu smo še za dne prispeli nazaj med »kandidate«. Predvolilni čas nima višinske omejitve, pa saj je med hojo beseda tekla v glavnem o drugih, omembe precej bolj vrednih zadevah. In kaj ste spet zamudili – pravzaprav niti ne dosti ali pa kar vse! V zadnjem mesecu leta pa nikar ne zanemarite svoje kondicije, saj bomo tudi prihodnje leto pogosto in pridno zahajali tja gor, kjer šepeta tišina.

Miha Pavšek, vodja izleta
Fotografije: Miha Pavšek

Likovna delavnica v CAT

Med številnimi dejavnostmi v Centru aktivnosti Trzin deluje tudi likovna delavnica. Ljubitelji slikanja se zbiramo vsak ponedeljek ob 18.15 v jedilnici doma starejših občanov v Trzinu in nekje do 20. ure likovno ustvarjamo. Letos se je delavnica, ki jo obiskuje devet udeležencev, začela v oktobru, vodi pa jo akademski slikar g. Simon Jugovic Fink.

Lepo vreme v oktobru smo izkoristili in za domom poiskali vsak svoj motiv in ga s svinčnikom prenesli na papir. Mentor je spoznal naše sposobnosti, želje, pričakovanja in dogovorili smo se za nadaljnje delo. Začeli smo vaditi likovne spremenljivke in z viziranjem prenašati na papir postavitev, ki nam jih je mentor postavil na mizo ali narisal na tablo. Za večino so te osnove predstavljale kar trd oreh, ampak smo jih z večkratnimi vajami in s popravljanjem napak ob pomoči prizadevnega mentorja zadovoljivo osvojili. Pravi izziv je bilo risanje stola, ki ga je mentor postavil ob zidu. Poudaril je, da je najpomembnejši element dobrega risanja natančno opazovanje. Vsak po svoje in iz različnih zornih kotov smo se lotili te dovolj težke naloge in jo v svoje zadovoljstvo tudi opravili. Naslednja postavitev je bilo tihožitje, sestavljeno iz steklenega vrča in različnih steklenih kozarcev. Na prvi decembrski delavnici pa smo prerovali motive, ki smo si jih sami izbrali. Nekateri so prerovali s fotografij svoje vnuke, otroke, konja, pokrajino z razglednic ali pa prerovali dela slikarjev. Prvič smo poleg svinčnika uporabljali tudi barvice, oglje, pastele in voščenke.

Tako nas mentor korak za korakom uči opazovati, pravilno postaviti kompozicijo in se čim bolj približati obliki resničnega predmeta. Tudi pri risanju je uspeh zagotovljen le z vajami, z nabiranjem izkušenj, potrpežljivostjo in vztrajnostjo.

Majda Šilar

Da bomo res za vzgled drugim

Kritično oko Trzinsko

Salonitne plošče v gozdu

Najprej pohvalimo, in ne boste verjeli, pohvalili bomo občinsko upravo. Ja, saj ni res, pa vendarle je.

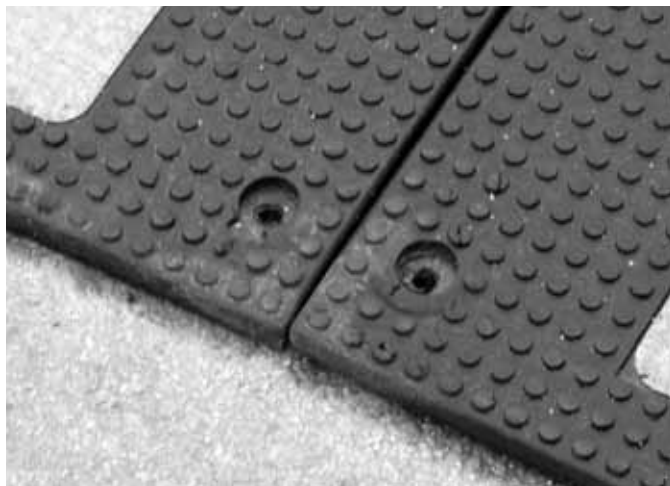
Pred časom smo napisali, da na notranji Jemčevi cesti v trzinskem kotu niso vzpostavili prometnega režima, kot je bil pred prenovo Mengeške ceste. Sedaj z veseljem povemo, da je prometni znak za odvzem prednosti na notranji Jemčevi cesti pri avtokleparstvu Pančur znova postavljen. Zahvaliti se moramo zato, ker so domačini

vozili na pamet in bi lahko prišlo do nesreče, ker obiskovalci upoštevajo prometne znake. Zarisana je nova kolesarska steza na ulici Rašiške čete, ki pa je vzela pločnik pešcem na eni strani ulice, kar vsekakor ni najbolje za pešce, je pa dobro za kolesarje. Pohvaliti moramo tudi lepe table z napisom, da smo Trzinci osveščeni ljudje in ne odlagamo smeti v naravo.

V posmeh tem tablam smo našli dve cvetki. Prva je bila deset metrov od krasne table v gozdu. Nevestni občan, ali celo nekdo, ki ni doma v Trzinu, je odložil kup salonitnih plošč pri makadamskem parkirišču na koncu Prešernove ceste. Plošče so za okolje zelo škodljive, in jih je potrebno odlagati na zato posebej določena odla-

Salonitne plošče in keramične ploščice na trzinskem polju

Nepritrjena ležeča ovira

Rob na ulici proti gradu Jable

gališča. Ampak tam je potrebno nekaj plačati. Pa si je tisti nekdo mislil, zakaj pa bi plačal, če ni treba. Samo, predragi ljudje, če vas dobijo, je kazen precej večja kot plačilo na deponiji. Predvsem pa je največ vredno čisto okolje, v katerem živimo in ki ga bomo pustili svojim otrokom in vnukom, ki jih imamo najbrž vsi radi.

Druga taka cvetka je na poljski poti, ki se nadaljuje z Mengeške ceste čez železnico, kjer je nevestnež kljub tabli odložil salonitke in keramične ploščice.

O prometu še nekaj malega. Zapisati moramo, da je prometna ureditev v vseh treh delih Trzina na splošno dobro urejena, se pa najde še kakšna malenkost, na katero bomo opozorili občinske žene in može.

Na ulici, ki zavije iz Mengeške ceste pri št. 79 proti gradu Jable, je zelo uničen asfalt ob robu ceste in dvignjen od bankine, ki ni nasuta. Ulica je zelo ozka, in se težko srečata dva avtomobila, zato je nevarnost nesreče zelo velika.

V trzinski industrijski coni na ovinku, kjer cesta Dobrave zavije proti Gmajni, je del makadama, ki je zelo nevaren za vožnjo. Z nekaj peska bi mogoče zadevo hitro rešili.

Na Mengeški cesti smo krajani želeli dva prehoda za pešce, ampak na občini so nam povedali, da ne smejo narisati prehodov, ker ni pločnikov, in bi tako kršili zakon. Zakona res ni dobro kršiti, je pa na nek način potrebno zavarovati pešce. V Domžalah na glavni cesti Trzin – Vir so na križišču kljub vsemu, da na eni strani pri Poljski poti ni pločnika, narisali prehod za pešce.

Na Jemčevi cesti pa predlagamo več ležečih ovir (predvsem asfaltiranih), da bomo malo upočasnili promet, ki je predvsem v jutranjih urah, ko gredo otroci v šolo, prehitel. Isto se dogaja tudi popoldan,

Lepa napisna tabla

ko ljudje prihajajo iz služb. Lahko pa bi zarisali tudi prehode za pešce vzdolž Jemčeve ceste pri izhodih ulic, ki pripeljejo na Jemčevo cesto. Tako bi zavarovali naše največje bogastvo – OTROKE.

Pa še to. Ležeče kovinske ovire so nevarne, ker niso pravilno pritrdjene na podlago in se lahko pri prevozu dvignejo, kar z lahkoto povzroči nesreče.

Vseeno je treba povedati, da imamo v Trzinu v redu urejen promet in komunalo, ko pa bomo odpravili še teh nekaj malenkosti, bomo lahko za vzgled vsakomur.

Tekst in foto:
Zmago Knuplež – ZMAK

Povabilo za prispevek iz dohodnine za turistično dejavnost

Turistično društvo Kanja Trzin je v letu 2009 pridobilo status delovanja društva v javnem interesu, in je bilo z letošnjim letom vključeno med upravičence, ki jim je mogoče nameniti del dohodnine. Davčni zavezanec lahko 0,1, 0,2, 0,3, 0,4 ali 0,5 % dohodnine nameni našemu društvu, seštevke vseh pa ne sme presežati 0,5 % dohodnine.

Če se boste odločili in namenili določen del dohodnine tudi TD Kanja Trzin, se ravnajte po Uredbi o namenitvi dela dohodnine za donacije (Ur.l. RS št. 57/011), ob tem pa morate navesti:

- podatke o davčnem zavezancu: ime in priimek, naslov, ime pošte in poštna številka, davčna številka zavezanca;
- ime oz. naziv upravičenca: Turistično društvo Kanja Trzin, Ljubljanska cesta 12/f, 1236 Trzin, d.št. upravičenca: 23153407;
- odstotek dohodnine;
- datum in podpis donatorja oz. zavezanca.

Izpolnjen dopis pošljite na svoj davčni urad do 31.12. 2011. Sicer pa so **Obrazci s kuverto in poštno znamko na voljo tudi na sedežu društva, Ljubljanska cesta 12/f Trzin.**

TD Kanja Trzin

Seminar "IZI 2011"

Letos smo v PD Onger Trzin organizirali že šesti seminar »Izmenjava Zanimivih Idej za delo z mladimi planinci« (IZI). Tema tokratnega srečanja mentorjev, vodnikov, mladinskih voditeljev in ostalih, ki delajo z mladimi planinci, je bila: Igrivo in poučno.

Marta Per iz OŠ Janka Kersnika Brdo nas je seznaniła z osnovami pristopa »storyline«. V dvorani smo iz različnega materiala ustvarili svoj botanični vrt in zaposlene v njem in tako na lastni koži v triurni delavnici preizkusili, kako pristop poteka. Smeha, izmenjave mnenj in ustvarjalnosti ob tem ni manjkalo. To pa je poleg doseganja določenih učnih ciljev tudi pomemben cilj takšnega načina dela.

Nuša Verdev in Patricija Palčnik iz PD Slivnica pri Celju sta nas v sodelovanju s Tomažem Kocmanom na ploščadi pred Centrom Ivana Hribarja zabavali z bansi (šaljivimi pesmimi, ki jih spremljajo gibi). Megle in mraza nam z njimi ni uspelo pregnati, zato smo potem spet pobegnili na toplo, v dvorano, kjer nas je čakal tretji, zadnji del srečanja.

Tomaž Kocman iz domačega PD nam je predstavil planinske namizne družabne igre. Na več postajah smo preizkusili zabavne in poučne igre, namenjene spoznavanju in utrjevanju znanja Planinske šole. Bile so dovolj zahtevne, da so bile pravi izziv tudi za

odrasle, kar je bilo videti po zagretem delu / igri v posameznih skupinah.

Med igrami smo si lahko ogledali in preizkusili še e-gradivo, ki je nastalo v Vrtcu Jelka; eno od njih tudi na planinsko tematiko. Po zaključku srečanja so nekateri udeleženci kar obsedeli v dvorani, pa ne od utrujenosti, in se zadržali v prijetnem pogovoru in izmenjavi mnenj. Za nami je tako še eno uspešno srečanje, ki je potekalo v sproščenem in delovnem ozračju. Hvala vsem predavateljem, ki so tako, kot je pri nas že tradicija, sodelovali za »hvala lepa« in čokolado z željo, da dobre ideje in izkušnje delimo naprej.

** Storyline predstavlja sodelovanje med učiteljem in učenci. Učitelj oblikuje potek zgodbe (»line«), učenci pa ustvarjajo in razvijajo zgodbo (»story«). Potek je namenjen doseganju učnih ciljev. Zasnovan je v obliki uporabe ključnih vprašanj. Zgodba, prispevek učencev, pa pomeni osnovo za občutek pripadnosti in motivacijo. Namen Storyline-a ni samo pridobivanje znanj in spretnosti, ampak tudi vzpostavitev odnosa, doživljanje čustev in razvijanje ustvarjalnosti.*

Pristop Storyline so v šestdesetih letih prejšnjega stoletja razvili na Škotskem (Steve Bell in Sallie Harkness), da bi spodbudili medpredmetno povezovanje na osnovnih šolah.

Pristop je uveljavljen v osnovnih šolah v Skandinaviji, na Nizozemskem, ZDA, Singapuru, Tajski in seveda na Škotskem.

Emil Pevec

Center za socialno delo Domžale obvešča:

Ker bo 1. januarja 2012 začel veljati Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, v Centru za socialno delo Domžale (Ljubljanska 70) že v tem mesecu pričakujemo ogromno vlog za uveljavljanje različnih pravic (znižanje plačila vrtca, denarno socialna pomoč, zdravstveno zavarovanje...).

Da bi se izognili neprijetnemu čakanju v vrstah za oddajo vloge, občane obveščamo, da je možno oddati vlogo po Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev na CSD Domžale v mesecu decembru tudi ob torkih in četrkih od 08.00 do 15.00 ure.

**direktor Centra za socialno delo
Rebolj Peter**

Toplo ognjišče in smeh v očeh, iskreno želimo vam v prazničnih dneh, da zdravja in srečnih trenutkov nešteto v obilju nasulo bi vam novo leto.

Center za socialno delo Domžale želi vsem poslovnim sodelavcem in občanom vesele božične in novoletne praznike!

Center za socialno delo Domžale bo sredstva, ki bi jih porabil za nakup novoletnih voščilnic, namenil izpeljavi enotedenskega projekta izkustvenega učenja »Usposabljanje in letovanje rejniških družin v Pineti«, ki ga izvaja skupaj z Društvom rejnic in rejnikov Domžale, in za nakup novoletnih daril otrokom, ki so vključeni v projekt Učenje za življenje.

Kratke novičke iz PD

Zimovanje »Čepovan 2012«

Mladinski odsek pripravlja od 3. do 5. februarja 2012 zimovanje v Čepovanu. Namenjeno je otrokom od 1. do 5. razreda OŠ. V malce odmaknjeno Čepovansko dolino se bodo mladi planinci odpravili v petek popoldne. Vlak jih bo odpeljal do Mosta na Soči, od tam pa jih bo avtobus dostavil do 7 km oddaljenega Taborniškega učnega centra Čepovan, ki smo ga za to akcijo najeli od novogoriških tabornikov. Mladi planinci se bodo domov vrnili v nedeljo zvečer. Zimovanje bo izvedeno le v primeru, če bo prijavljenih vsaj 15 otrok. Prostih je 20 mest.

Prijavnico lahko najdete na spletni strani PD Onger Trzin ali pa »pocukate za rokav« katerega izmed vodij planinskih krožkov. Za dodatne informacije se obrnite na Stašo Matjaž. Tel.: 051 241 606 ali e-naslov: stasa.matjaz@gmail.com.

Program dejavnosti v letu 2012

Vodniški odsek je že pripravil program dejavnosti PD Onger Trzin v letu 2012. Program, v katerem je za vsakogar nekaj, je že objavljen na spletni strani društva. Program je okviren – včasih na (ne)izvedbo posameznih akcij vplivajo vzroki, na katere nimamo vpliva.

Opozarjamo, da je več izletov prilagojeno tudi zahtevam »Trzinske športne značke« - pričakujemo, da se nam na teh akcijah pridružijo tudi tisti, ki jih doslej še ni bilo z nami.

Sodelovanje na planinskem orientacijskem tekmovanju

Orientacija je pomemben element varne hoje po gorah. Zato je bil 16. 11. na planinskem krožku na obisku Matej Ogorevc, orientacist iz PD Domžale. Mladim planincem je pokazal nekaj osnov orientacije.

Pridobljeno znanje je bilo treba seveda takoj preizkusiti.

V nedeljo, 20. 11., sta se tako na področno planinsko orientacijsko tekmovanje (POT) v Sostro pri Ljubljani odpravili dve naši skupini: »Bose koze« (Taja, Jan, Tim in Filip) so tekmovali v kategoriji A (od 1. do 6. razreda), »Nore krave« (Tina, Špela, Jaka in Matevž) pa v kategoriji C (od 1. letnika do 26 leta).

Tekmovanje je sestavljeno iz različnih nalog. Pomemben je seveda čas, ki ga ekipa porabi za vrnitev na izhodišče, pri nekaterih »živih točkah« pa je potrebno odgovarjati tudi na vprašanja iz poznavanja gora, rastlin, živali in narediti kakšen voz. Po vrnitvi na cilj sledi še vrisovanje točk na karto in kratek test za preverjanje znanja iz planinske šole.

Obe ekipi, »Bose koze« in »Nore krave«, sta se v svojih kategorijah uvrstili na odlično 2. mesto.

Zamenjava vpisnih knjig

Kot smo pisali že v prejšnjem Odsevu, delo markacistov ni omejeno le na »risanje markacij«. Včasih se na vrh gore povzpnejo le zato, da tja odnesejo vpisno knjigo ... Tokrat sta Danilo in Andreja tako z novo vpisno knjigo opremila vrh Kalške gore (nad Kokrskim sedlom), spotoma pa z GPS-sprejemnikom izmerila še »naše« poti v bližini.

Nove GPS-meritve so pomembne za sveže podatke v Katastru planinskih poti (ti podatki se potem uporabljajo pri tisku novih zemljevidov itd). V sosednjem PD Domžale so prisluhnili naši prošnji in nam brezplačno odstopili eno (precej drago) licenco za delo v Katastru – tako bo Danilo lahko kar sam neposredno vnašal »ravnokar izmerjene« podatke.

Koriščenje brezplačnih vstopnic Slovenski planinski muzej

Člane, ki so ob plačilu članarine za leto 2011 (in so pred tem plačali tudi članarino za leto 2009 in 2010) dobili potrdilo za vplačani prispevek za izgradnjo SPM (brezplačno vstopnico), obveščamo, da je veljavnost potrdil po odločitvi Poslovnega odbora Slovenskega planinskega muzeja podaljšana do 7. 8. 2012. Torej vam ni treba hitet na ogled SPM do novega leta ...

Članarina 2012

Članarina, ki jo predlaga planinskim društvom Planinska zveza Slovenije, se kljub inflaciji ni povišala že tri leta. PZS zato naslednji dve leti predlaga spremenjeno višino članarine, in sicer: A+ člani (nova kategorija za najbolj »gajstne« planince, ki planinarijo po vsem svetu): 65 EUR, A člani: 55 EUR, B člani: 22 EUR, B1 člani: 16,50 EUR, S+Š člani: 14 EUR, P+O in OPP člani 6 EUR.

Vse dodatne informacije pa že lahko najdete na naših spletnih straneh. V »spletni trgovini« pa že tudi lahko poravnate svoje članske obveznosti.

Izobraževanja

V letu 2011 smo bili zelo aktivni na področju izobraževanja. Osnovna izobraževanja (tečajniki so sedaj v fazi pripravištva) sta opravila 2 markacista, 2 vodnici PZS, 1 varuhinja gorske narave, 3 mladinski voditelji – to je zagotovilo, da bo delo še naprej potekalo kvalitetno.

Še vedno pa vabimo vse, ki želijo sodelovati pri delu društva, da se nam pridružijo. Vabimo predvsem kandidate, ki jih zanima delo markacista, vodnika PZS, mladinskega voditelja ...

Vsa usposabljanja potekajo po programih, verificiranih s strani Strokovnega sveta Vlade RS za šport. Planinska zveza Slovenije in PD Onger Trzin imata status društva, ki deluje v javnem interesu na področju športa (podeljuje Ministrstvo za šolstvo in šport).

Vsi, ki bi vas izobraževanja zanimala, lahko dodatne informacije dobite pri predsedniku PD (emil.pevec@gmail.com ali na tel. 031 570 533).

Emil Pevec

Vsem bralcem Odseva, vsem Trzincem, še zlasti pa ljubiteljem gora želimo v letu, ki se dviga pred nami varen, lahek korak in obilo zadovoljstva na doseženih vrhovih!

PD Onger Trzin

Zmaga v Hrvaško-italijansko-slovenskem pokalu in štiri zmage v Slovenski orientacijski ligi

Hrvaško-italijansko-slovenski pokal 2011 v precizni orientaciji

Krešo Keresteš je na zadnjih dveh tekmah letošnjega Hrvaško-italijansko-slovenskega pokala v precizni orientaciji uspel še enkrat zmagati in tako doseči tudi skupno zmago. Pred tem skupna zmaga v tem pokalu kljub prejšnjim petim zmagam na posameznih tekmovanjih še ni bila zagotovljena. Tako se je na zadnjih dveh tekmah v elitni kategoriji bil boj za prvo mesto med Ivom Tišljajem iz Zagreba in Krešom Kerestešem, kot tudi za tretje mesto, kjer sta imela nekaj možnosti tudi Timi Čížek in Mateja Keresteš. Tekmovanje v Jastrebarskem in pri Galgovem v bližini Zagreba so se konec oktobra udeležili tekmovalci iz Italije, Slovenije, Hrvaške, Srbije in Rusije. Krešo je imel nekoliko lažje delo, ker je Ivo organiziral obe tekmi na Hrvaškem, vendar je kljub temu za skupno zmago potreboval še dva odlična rezultata. Prav na zadnji tekmi mu je uspelo še enkrat premagati vso konkurenco, med katerimi niso manjkali tudi najboljši v svetovnem merilu. V Hrvaško-italijansko-slovenski PreO ligi 2011 je na 15 tekmovanjih v elitni kategoriji tekmovalo 112 tekmovalcev iz Italije, Slovenije, Hrvaške, Avstrije, Češke, Srbije, Švedske, Finske, Latvije in Rusije, med njimi tudi osem Trzinčev:

1. Krešo Keresteš, OK Trzin (SLO), 692.26 točk
2. Ivo Tišljaj, OK Orion Zagreb (CRO), 691.40 točk
3. Renato Bettin, Orienteering Swallows Noale (ITA), 652.46 točk
6. Mateja Keresteš, OK Trzin (SLO), 625.87 točk
7. Timi Čížek, OK Trzin (SLO), 614.04 točk
11. Niko Čížek, OK Trzin (SLO), 582.57 točk
19. Anja Babič, OK Trzin (SLO), 419.18 točk
44. Feike Alewijnse, OK Trzin (SLO), 241.70 točk
90. Martin Špendl, OK Trzin (SLO), 123.03 točk
91. Filip Jakob Špendl, OK Trzin (SLO), 118.22 točk

Niko Čížek je bil z 11. mestom tudi najboljši v razredu paraolimpij.

Slovenska orientacijska liga 2011 v orientacijskem teku

Člani trzinskega orientacijskega kluba so dosegli tudi štiri naslove zmagovalcev Slovenske orientacijske lige 2011 v orientacijskem teku. Slovensko orientacijsko ligo 2011 je sestavljalo 8 tekmovanj, med katerimi je za skupno razvrstitev štel pet najboljših rezultatov vsakega posameznika. Osmo, zadnje tekmovanje letošnje lige je bilo nočno. Potekalo je po Komendi in okolici. Za trzinske orientaciste ta tekma na koncu ni pomenila bistvenih sprememb v skupni razvrstitvi, čeprav je bila odločilna.

Prvo mesto v Slovenski orientacijski ligi 2011 so si priborili:

Ula Dremel (Ž18 – kategorija deklet do 19. leta),
Martin Špendl (M14 – kategorija fantov do 15. leta),
Feike Alewijnse (M21A – absolutna kategorija moških A razreda) in

Krešo Keresteš (M21B – absolutna kategorija moških B razreda).

Dobitniki odličij so:

Zarja Dremel (2. mesto v Ž12 – kategorija deklet do 13. leta)
Mateja Keresteš (2. mesto v Ž35 – kategorija žensk nad 35. letom)
Maj Hrovat (2. mesto v M14)

Preostale uvrstitve članov OK Trzin:

Katja Špendl (4. mesto v Ž21B),
Lara Jerman (5. mesto v Ž16),
Anja Babič (5. mesto v Ž35),
Filip Jakob Špendl (5. mesto v M14) in
Bojan Dremel (10. mesto v M21B).

V Slovenski orientacijski ligi 2011 je med 277 registriranimi orientacisti tekmovalo skupno 209 orientacistov iz 10 slovenskih klubov. Med klubi se je OK Trzin uvrstil na 4. mesto, takoj za številčnejšimi klubi, kot so OK Azimut iz Cerkna in Idrije, OK Polaris iz Ljubljane in OK Komenda. V kolikor bi se pri tej razvrstitvi upoštevalo povprečno število doseženih točk na tekmovalca, bi bil OK Trzin vodilni klub z več kot 30% prednostjo pred naslednjim klubom.

Klubsko prvenstvo 2011 v orientacijskem teku

Za nekatere popolnoma nepomembno tekmovanje, za druge pa tekmovanje klubskega prestiža, smo izpeljali nekega poznojesenskega meglenega jutra. Iz različnih razlogov se nas je zbralo le sedem članov. Tako smo si organizacijo tekmovanja popolnoma razdelili, da je vsak izmed nas postavil tri kontrolne točke. Med seboj smo izžrebali območja, kamor bo kdo postavil kontrole, da so bile čim bolj enakomerno razpršene po celotnem terenu. Že sama postavitev je pomenila nekaj taktiziranja, saj so težje postavljene kontrole za preostale konkurente predstavljale določeno oviro. Vsi tekmovalci smo startali hkrati in »pobirali« kontrole v poljubnem vrstnem redu. Najhitrejši, ki je »pobral« vse kontrole, je postal klubski prvak. Izkazalo se je, da je tehnično znanje izkušenejših pomembnejše od hitrosti, ki jo imajo mlajši člani. Tako bosta naziv klubskega prvaka do naslednjega klubskega prvenstva s ponosom nosila Anja Babič in Feike Alewijnse.

Rezultati članice OK Trzin:

1. Anja Babič, 43.03
2. Mateja Keresteš, 54.03

Rezultati člani OK Trzin:

1. Feike Alewijnse, 22.57
2. Krešo Keresteš, 28.40
3. Martin Špendl, 40.11
4. Maj Hrovat, 40.25
5. Filip Jakob Špendl, 40.37

Krešo Keresteš
Orientacijski klub Trzin

Vsem občanom občine Trzin želimo čim manj zgubljanja po trzinskih gozdovih ter srečno, zdravo in uspešno leto 2012.

Člani Orientacijskega kluba Trzin

Šahisti Buscotrade Trzin na vrhu

Pa je prišel trenutek slavlja! Kot sem pisal že v minuli številki Odseva, smo šahisti uspešno igrali in zaključili tekmovanje v letošnji osrednji slovenski šahovski (OSŠ) ligi. Resda nismo nastopali v najelitnejši skupini, toda tja smo se prebili z letošnjo prepričljivo igro in osvojenim prvim mestom v I. ligi. Čez leto dni se bomo tako merili z najboljšimi ekipami v okviru super lige.

Pa pojdimo po vrsti in naštejmo vse jesenske aktivnosti šahistov: v devetih kolih oz. dvobojih OSŠL ekipa BUSCOTRADE ni doživela poraza. Le v dveh dvobojih smo se z nasprotnikom razšli ob rezultatu 2:2, sicer pa smo zabeležili še sedem zmag ter s prednostjo štirih in pol oz. pet točk za sabo pustili ekipi ŠS Bor Dob in DU Komenda. Na koncu razvrstitve deseterice je pristala naša druga ekipa, ki se tokrat še ni mogla enakovredno kosati z objektivno boljšimi nasprotniki.

Turnirska tabela je dobila ob koncu tekmovanja sledečo podobo:

Mesto	Ekipa	Točke	Meč točke
1	BUSCOTRADE TRZIN	25,5	16
2	ŠS BOR DOB	21,0	11
3	DU KOMENDA	20,5	11
4	ŠD ČRNI GRABEN	19,5	11
5	DU KAMNIK	18,5	9
6	ŠK VIŠNJA GORA - STIČNA	18,5	8
7	ŠD ŽELEZNIČAR	17,5	9
8	ŠD BAROB ŠMARCA	17,0	10
9	ŠD ŠS LOKA PRI MENGŠU	13,0	3
10	DOM-IN AGENCIJA ZA NEPREMIČNINE	9,0	2

Ekipnemu uspehu je seveda botrovala odlična igra posameznikov, in tako smo pobrali še nekaj medalj za rezultate na posameznih deskah: Marjan Butala je dobil bron za dosežek na drugi deski, Nesib Jukan srebro za igro na tretji deski, Igor Rojs in Stane Rijavec pa sta se okitila z zlatom kot najboljša 4. deska oz. rezerva. Sicer pa so k skupnemu točkovnemu zbiru prispevali: M. Oberč 1,5 točke (iz dveh partij), M. Butala 4,5(7), N. Jukan 3,5(6), I. Rojs 4,5(5), S. Rijavec 4(5), V. Markič 2,5(4), A. Grum 2(2), B. Bajec 1,5(2), K. Konvalinka 1(1) ter M. Mihelič pol točke (iz dveh partij).

Med ligaškim tekmovanjem smo v začetku novembra uspešno opravili še nastop v drugi slovenski ligi – zahodna skupina. V osmih nastopih, ki smo jih v dveh zaporednih vikendih odigrali v

Kočevju, smo zabeležili dve zmagi in en neodločen izid. Dvakrat je bil nasprotnik le za malenkost boljši od nas, saj smo zbrali 2,5 točke v šestih partijah, najslabše pa nam je šlo v dvoboju s poznejšim zmagovalcem, ekipo ŠD Sežana, ko nismo uspeli vknjižiti niti enega remija. Kljub petim porazom pa smo izpolnili naš cilj, saj smo ob koncu osvojili osmo mesto. Tako bomo lahko tudi v bodoče bogatili naše šahovsko znanje v tej razmeroma močni konkurenci, kjer igrajo pri nasprotnikih številni šahisti z naslovom šahovskega mojstra in visokimi ratingi.

Zaključek ligaškega tekmovanja je, tako kot vedno, minil v izvedbi turnirja v pospešenem šahu, kjer smo Trzinci sodelovali s tremi štiričlanskimi moštvii. Med 15 tekmece sta se izkazali obe trzinski ekipi z imenom pokrovitelja BUSCOTRADE 2 in 1, saj sta zasedli šesto in sedmo mesto. Na dnu lestvice je tokrat pristala naša tretja ekipa, ki je nastopala z imenom sponzorja DOM-IN Agencija za nepremičnine. Zmagali so šahisti ŠK Komenda Popotnik.

V minuli številki Odseva sem po pomoti narobe zapisal priimek našega v oktobru preminulega člana. Pravilno bi moralo pisati: Hozdič Idriz. Za napako se vsem, ki ste ga poznali, iskreno opravičujem.

Ob koncu bi rad vsem ljubiteljem šaha zaželel ZDRAVO IN USPEŠNO LETO 2012!

Andrej Grum

Za strelci so že trije od petih državnih turnirjev

Ekipa pionirk z osvojenim pokalom

V soboto, 26. novembra, ter v nedeljo, 27. novembra, so se trzinski strelci udeležili že tretjega od skupno petih državnih turnirjev v streljanju zračno puško. V sezoni 2011/2012 sodelujejo strelci v naslednjih od treh državnih lig:

- Člani s puško v 1.b in v 2. ligi
- Člani s pištolo v 1.b ligi
- Pionirji in pionirke v pionirski ligi

V vsaki od omenjenih lig lahko tekmuje največ 12 ekip iz vse Slovenije. Uvrstitev ekip in posameznikov se točkuje po vsakem turnirju. Za končno uvrstitev pa se upoštevajo štirje najboljši rezultati tako ekipno kot v posamični konkurenci.

Prvemu turnirju, ki je bil v Ljubljani, je sledil drugi v Kidričevem, temu pa je sledil tretji, ki je bil v Črenšovcih. Na tem turnirju so

trzinski strelci dosegli naslednja mesta:

- Člani puška 1.b liga:
 - o Ekipno: 3. mesto (Jernej Adlešič, Marko Živkovič in Božo Habjan)
 - o Najboljši posameznik: Jernej Adlešič, 6. mesto, 387 krogov
 - o Po treh turnirji je ekipa 2., Jernej Adlešič pa 7.
- Člani pištola 1.b liga:
 - o Ekipno: 7. mesto (Srečko Vinko, Blaž Kladnik in Andreja Gorjup)
 - o Najboljši posameznik: Srečko Vinko, 8. mesto, 371 krogov
 - o Po treh turnirji je ekipa 9., Srečko Vinko pa 6.
- Pionirji puška:
 - o Ekipno: 6. mesto (Žan Močnik, Tim Mušič in Klemen Laznik)
 - o Najboljši posameznik: Žan Močnik 19. mesto in Tim Mušič 21. mesto, oba po 170 krogov.
 - o Po treh turnirji je ekipa 7., Žan Močnik pa 29.
- Pionirke puška:
 - o Ekipno: 2. mesto (Saša Javorac, Suzana Lukić in Neža Praprotnik)
 - o Najboljša posameznica: Saša Javorac, 3. mesto, 173 krogov.
 - o Po treh turnirji je ekipa 2., Saša Javorac 3., Suzana Lukić pa 6.

V drugi članski ligi s puško sta bili izvedeni dve tekmi. Zadnja je bila 19. novembra v Gorenji vasi. Trzinska ekipa v sestavi: Irena Šinko, Uroš Zajc in Borut Kovaljev je prepričljivo zmagala in je po dveh kolih še neporažena. Na tej tekmi sta se najbolje izkazala Uroš Zajc, ki je osvojil 3. mesto s 381 krogi, ter Irena Šinko, ki je bila z dvema krogoma manj 5.

Poleg obveznih tekmovalj v državnih ligah se strelci udeležujejo tudi večjih spominskih in drugih tekmovalj doma in v tujini. Tako so konec novembra s pištolo tekmovali še za Ržkov memorial ter s puško za pokal Marmorja Hotavlje.

Ekipa pištolašev je zasedla 6. mesto, njen najboljši posameznik Srečko Vinko pa je bil z rezultatom 565 krogov odličen 2. Še uspešnejša pa je bila ekipa s puško v sestavi Marko Živkovič, Irena Šinko in Borut Kovaljev; osvojila je 1. mesto. Najbolje je streljal Marko Živkovič, ki je s 569 krogi zasedel 5. mesto, medtem ko je bila Irena Šinko s krogom manj 6.

V društvu smo veseli nove članice Strniša Maruše, sicer bivše mladinske reprezentanke Slovenije v streljanju z zračno pištolo, ki je k nam prestopila iz SD Predoslje. Omeniti velja še Andrejo Gorjup, novo predsednico društva, trenerko, mednarodno sodnico in uspešno strelko, ki je v letošnjem letu zamenjala puško s pištolo in na tekmovanjih že uspešno konkurira kolegom in kolegicam v tej strelski disciplini.

Sicer pa se trzinski strelci in strelke že intenzivno pripravljajo na organizacijo 17. mednarodnega tekmovanja za prehodno »Skirco Borisa Paternosta«, ki ga vsako leto v začetku januarja prirejajo v spomin na tragično preminulega strelca Borisa Paternosta.

FB

Več znaš, več veljaš

Pregovor 'več znaš, več veljaš' v dandanašnjih dneh še toliko bolj drži, in prav je, da se ga držimo tudi mi. Že zato, ker z vsakim novim znanjem bogatiš sebe in si daješ vrednost. Učenje te tudi vedno znova spodbudi k razmišljanju in zbranosti, kar pomaga celotnemu organizmu, da ne zaspi. Možgančki meljejo, aktivno sodelujejo pri vseh dejavnostih, da o kreativnosti sploh ne govorim. Učenje je torej super! Prav zato imamo v Študentskem klubu Domžale pripravljenih več izobraževalnih tečajev tujih jezikov – začetni tečaj portugalščine in kitajščine, pa nadaljevalni tečaj španščine ... pripravljamo pa tudi izobraževalno delavnico izdelovanja voščilnic. Novo leto naj bo tako kreativno in polno znanja. In še to: če je pridobivanje znanja v letu 2012 ena od tvojih novoletnih zaobljub, naj ne ostane neuresničena. Gre predvsem za tvoje dobro. In ne nazadnje - za dobro te družbe.

Se vidimo!

Študentski klub Domžale
Ana Strnad

PGD Trzin uspešno skozi leto 2011

Leto je naokoli, in kot vsi, tudi mi strnjujemo naše vtise, analiziramo intervencije, se počasi pripravljamo na nove izzive in dogodke. Moram priznati, da je za nami naporno in dolgo leto, saj smo v letošnjem letu uspešno izvedli skoraj vse zadolžitve in prireditve, ki smo jih organizirali ali na katere smo bili povabljeni kot gostje, soorganizatorji ali kot pomoč pri požarnem varovanju. Rad bi samo opozoril, da gasilci radi pomagamo, vendar morate razumeti, da lahko pomagamo le v okviru naših možnosti in predvsem prostega časa, katerega pa je vedno premalo. Gasilska veselica in Florjanova nedelja (v sodelovanju s turističnim društvom) sta res najbolj poznani prireditvi v Trzinu, katere organizator je PGD Trzin. O omenjenih prireditvah smo že poročali, zato bi vam na kratko rad prestavil še dogodke, za katere smo v prvi vrsti usposobljeni in organizirani.

Da intervencije uspešno zaključujemo, večino našega prostega časa namenimo usposabljanju in izobraževanju, za kar bi se tudi zahvalil vsem našim članom, ki so v letošnjem letu kakorkoli pripomogli k uspešnemu delovanju našega društva. Ker pa je naša dejavnost zelo povezana tudi s sodobno tehnično in reševalno opremo, hvala vsem, predvsem Občini in vam, občanom, ki nam s prispevki omogočate, da je naše delo na visokem nivoju, predvsem pa varno za naša življenja.

Intervencije:

- Štiri intervencije so opisane v aprilski številki Odseva, ostale pa v tej.
- V petek, 15.4.2011, ob 16:00 so nas obvestili o najdenih štirih sodih odpadnega olja ob Beli cesti. Po pregledu sta bila aktivirana še CPV Domžale in KEMIS (podjetje za ravnanje z nevarnimi odpadki).
- V ponedeljek, 25.4.2011, ob 23:28 so nas v močnem deževju obvestili o vdoru meteorne vode v hišo na Reboljevi ulici. Izvozili smo z dvema voziloma in 10 gasilci. Objekt smo prekrili s cerado.
- V torek, 7.6.2011, ob 19:51 so nas obvestili, da v bloku na Ljubljanski cesti smrdi po plinu. Izvozili smo z dvema voziloma in 9 gasilci. Po prihodu na mesto smo evakuirali stanovalce in prezračili blok. S pomočjo dežurnega delavca plinarne smo locirali mesto uhajanja, napako so odpravili delavci plinarne.
- V ponedeljek, 20.6.2011, ob 17:10 so nas obvestili o požaru na vozilu, udeleženi v prometni nesreči na križišču Mlakarjeve in Ljubljanske ceste. Izvozili smo z dvema voziloma in 10 gasilci. V intervenciji je sodeloval tudi CPV Domžale, kateremu smo pomagali pri sanaciji vozišča in razlitju nevarnih snovi. V nesreči so bile poškodovane tri osebe.
- V četrtek, 7.7.2011, ob 18.48 so nas obvesti o požaru na gradbišču novega vrtca. Izvozili smo z dvema voziloma in 12 gasilci. Gorelo je v gradbeni baraki, kjer se je vnela žagovina in del žage.
- V petek, 8.7.2011, ob 18:54 smo odstranili sršenje gnezdo na Kidričevi ulici, kjer so sršeni vdrli v notranjost hiše.
- V petek, 15.7.2011, ob 21:23 smo dobili obvestilo o požaru

elektroomarice na Partizanski ulici. Izvozili smo z dvema voziloma in 12 gasilci.

- V nedeljo, 17.7.2011, ob 14:27 smo pomagali občanki na ulici Onger, ki se je zaklenila iz hiše, otrok pa je ostal sam v hiši. Izvozili smo z enim vozilom in 7 gasilci. S tehničnim posegom smo vstopili v stanovanje.
- V torek, 2.8.2011, ob 19:33 so nas obvestili o počeni cevi in izlitju vode v stanovanjsko-podjetniškem objektu v IOC Trzin. Izvozili smo z dvema voziloma in 8 gasilci.
- V ponedeljek, 29.8.2011, ob 19.09 smo odstranili osje gnezdo na Mengeški cesti, kjer so ose vdrle v otroško sobo.
- V ponedeljek, 26.9.2011, ob 19.03 smo dobili obvestilo o vdoru vode v betonski bazen, kjer je bila postavljena cisterna z naftnim plinom. Izvozili smo z dvema voziloma in 7 gasilci.
- V torek, 18.10.2011, ob 15:20 smo dobili obvestilo o razlitju nevarnih snovi v prometni nesreči na Mengeški cesti. Izvozili smo z dvema voziloma in 11 gasilci in sanirali razlitje.
- V sredo, 26.10.2011, ob 14:26 smo dobili obvestilo o požaru v hiši na ulici Za hribom. Izvozili smo z dvema voziloma in 11 gasilci. Gorel je pomožni objekt ob hiši. Sodelovali so tudi gasilci CPV Domžale. Verjetni vzrok požara je bil vandalizem.
- V četrtek, 2.12.2011, ob 23:14 smo dobili obvestilo o požaru v kleti blokov na Ljubljanski cesti. Izvozili smo z dvema voziloma in 11 gasilci. Gorel je el. element in napeljava. Sodelovali so tudi gasilci CPV Domžale.

In še to: V imenu Prostovoljnega gasilskega društva Trzin vsem občankam in občanom občine Trzin želim

vesel božič in srečno novo leto, kamor naj vas pospremem z mislijo:

**Vse, v kar upate, naj se izpolni,
kar iščete, naj se odkrije,
kar si želite, naj se uresniči!**

**PGD Trzin
Borut Kump**

5. Pregledna razstava izdelkov z delavnic TD Kanja Trzin

V avli Centra Ivana Hribarja so rezbarji in vezilje obiskovalcem 22. novembra letos na ogled postavili izdelke iz delavnic, ki so jih imeli v času 2010/2011. Pri tem sta mentor rezbarjev g. Marijan Vodnik in v imenu vezilj ga. Ada Lovše Mušič, mentorica ga. Majda Vavpetič je bila odsotna, spregovorila o vzdušju na delavnicah in pomenu tovrstnih izdelkov naše dediščine. Ustvarjanje ne pomeni le učenje prvih vbodljev v les in blago, temveč druženje ljudi različnih poklicev, spolov in starosti. Ko se je g. Vodnik sprehodil tudi po vseh prireditvah, kjer rezbarji razstavljajo, ustvarjajo in predstavljajo Trzin, je omenil trzinskega rojaka Ivana Hribarja.

V času njegovega županovanja so poklicu rezbar dali še poseben poudarek. Žal je kasneje zanimanje za klesanje v les uplahnilo, zdaj pa z veseljem ugotavljajo, da se zanimanje za to dejavnost spet vrača. Rezbarji lahko pridobijo celo poklicni certifikat NPK rezbar in tako lažje uresničujejo svoje poslanstvo. Gospa Ada Lovše pa je povedala, da so v obdobju dvoletnih delavnic izdelali tudi zelo zahtevna vezena tradicionalna ženska pokrivala – peče, za kar ima največ zaslug ga. Milena Črv, stalna članica veziljske delavnice. Tako rezbarji kot vezilje so se letos predstavili na številnih prireditvah doma in tudi v tujini, povsod pa so pod imenom Turističnega društva Kanja predstavljali našo, trzinsko občino. Med drugim so bili tako prisotni na sejmju Turizem in prosti čas v Ljubljani, dnevu Občine Trzin v Volčjem Potoku, v Škofji Loki, na Vrhniki, v Kamniku, Mengšu, Ribnici...

Prireditve so popestrili pevci skupine "Sončki", ki jo sestavljajo v večini člani rezbarske oz. veziljske skupine TD Kanja Trzin.

Med obiskovalci razstave, ki je bila na ogled do 7. decembra, je bil tudi dr. Bojan Knific, strokovnjak oblačilne dediščine, ki je ob tem izrekel pohvalo in zahvalo veziljam za strokovno izvezeno izdelke, še zlasti za peče.

**Jožica Valenčak
foto: Z. Kosmač**

Župnijska Karitas Trzin - ZAHVALA ob 20. obletnici delovanja

Člani ŽK Trzin smo veseli in ponosni, da kot prostovoljci nadaljujemo delo, ki je bilo iz ljubezni do bližnjih v Trzinu uradno začeto pred 20 leti na pobudo takratnega župnika g. Jožeta Tomšiča. Smo delček armade prostovoljcev; v Sloveniji nas je v 400 župnijskih Karitasih preko 8000. Vendar je velikokrat težko odkriti stiske posameznikov, še težje jih je razumeti. Pri našem delu smo uporabili teoretično znanje o delu z ljudmi, ki smo ga pridobili na raznih predavanjih, in si pomagali s sodelovanjem z bližnjimi Karitas-i.

Težko bi bilo naštetati vsa dela in dejanja, ki so bila opravljena s strani članov Karitasa. O tem vedo največ tisti, katerim so bila ta dela namenjena.

Pa vendar naj povemo le toliko, da je bila na začetku našega dela v ospredju pomoč beguncem, nato pa so se kazale, in se še kažejo, potrebe, ki so posledice našega časa. Tudi zato smo samo letos razdelili v sodelovanju s ŠK skoraj 900 kg hrane, predvsem iz evropskih rezerv, pomagali pri plačilu položnic, nudili prevoze, svetovanja.... Žal brezposelnost, nesreče, tragedije in bolezni ne gredo mimo Trzina.

Pa Karitas ni samo razdeljevanje hrane in materialne pomoči. Naloge Karitasa je tudi prisluhniti osamljenim, tolažiti žalostne, spodbujati obupane, vzeti si čas....

Vse to je naše delo in še vedno poteka po motu:

*Ta svet je lep, če nekemu nekaj daš,
ta svet je lep, če nekoga rad imaš,
če roko stisneš komu, ki ga kaj boli,
ta svet je lep, če si človek do ljudi...*

Trudimo se biti človek do ljudi.

Naše delovanje pa je odvisno od podpore – tako moralne kot tudi materialne. Zato se člani Župnijskega Karitas Trzin iskreno zahvaljujemo vsem dobrotnikom in vsem tistim, ki nas pri našem delu kakorkoli podpirate. Ostanite z nami!

Ob zaključku leta želimo vsem občanom našega lepega Trzina blagoslovljen adventni čas, polno doživeti božič, v letu 2012 pa veliko osebnih uspehov ter miru in vse dobro.

**V imenu ŽK Trzin
Anica Batis**

Pismo bralca

Decembrska razmišljanja

Mesec december bo kmalu naokoli in spet bomo leto starejši, premalo pa razmišljamo, da nismo večni, zato pa bi morali biti bolj strpni, več sodelovati, se pogovarjati in želeli drug drugemu vse dobro, pa čeprav so drugače misleči. Tudi vsaka kritika ni napad ali nespoštovanje do župana ali katerega koli drugega. V vseh teh preteklih mesecih sem pisal o tem in onem, dajal predloge večinoma na željo in pobudo prebivalcev Trzina. Večina me spodbuja, nekateri me kritizirajo in so, ne vem zakaj, užaljeni, moj osnovni namen pa je, da bi bili občani bolj glasni, da se bo Trzin prebudil in s tem bo v prihodnosti življenje v tem lepem kotičku Slovenije lepše za nas živeče in za prihodnje generacije, ko bomo mi že počivali na novem trzinskem pokopališču.

Zdaj pa zares! Se sliši, da se pripravlja razširitev trgovine Mercator. Hvala bogu! Sem nekako na pamet pošten, da je v Trzinu več kot dvajset takih in drugačnih gostinskih lokalov. Nič ne bo narobe, če bo namesto lokala prostornejša trgovina, kar je želja večine prebivalcev.

Na predvolilnih letakih so se vse stranke zavzemale, razen Socilnih demokratov, za rešitev problema glede trgovine.

Prav tako se je Lista za trajnostni razvoj Trzina zavzemala za postavitev mlekomata, župan pa v zadnji številki Odseva navaja, da je to nemogoče. Sedaj pa o tržnici. Nisem se zavzemal za tržnico, ki bi obratovala vsak dan, saj je jasno, da je večina ljudi v službi, pa tudi večje število stajnic bi bilo nesmiselno. Sem pa pristaš, in tudi veliko občanov je za odprtje sobotne, nekakšne kombinirane stojnice z boljšim trgov, prodajo umetniških stvaritev, kot so rezbarska, slikarska, kiparska in dela umetne obrti. Vam povem, da bi Trzin kmalu postal zelo prepoznaven in bi se nekaj dogajalo, kar bi koristilo vsem Trzincem, od gostincev pa do posameznikov.

Poskusimo prihodnje leto. Če ne drug, nas bo prva podprla predsednica Turističnega društva Kanja gospa Jožefa Valenčak. Ko sem ravno pri tej temi in omenjam turistično društvo, apeliram na mlade Trzince, naj se vključijo v turistično društvo, ki ima širok izbor dejavnosti.

Pred časom sem v Odsevu zasledil taborniško organizacijo. Kot otrok sem bil sam član tabornikov, škoda je bila samo v tem, da je bila preveč ideološka. Mislim, da je danes drugače. Ni je boljše sprostivne in vzgojne organizacije, kot je taborniška. Podprimo jih!

Naj bo za danes dovolj. Vsem Trzincam in Trzincem želim prihodnje leto to, kar si sami želijo!

**Zvonimir Klemenc
upokojenec**

Še ne vemo, kaj vse imamo!

V zadnjem obdobju so predstavniki kranjskega Zavoda za varstvo narave večkrat obiskali trzinska barja in mokrišča in pravijo, da so skoraj vsakič presenečeni nad bogastvom redkih in ogroženih rastlinskih vrst, ki so tam še ohranjene. O tem je v četrtek, 1. decembra, na predavanju v dvorani Marjance Ručigaj govoril tudi botanik Janez Mihael Kocjan, ki ga bralci Odseva že poznate po članku o redkih rastlinah trzinskih barj, ki smo ga objavili v oktobru. Ob spremljavi lepih in nazornih slik je predstavil vrste barj in zanimive rastline v njih, ob tem pa je povedal tudi, kako vse bolj spoznava vrednote mokrišč v naši občini. Dejal je, da skoraj vedno odkrije vsaj kakšno redko in ogroženo rastlinsko vrsto, tudi take, za katere so že mislili, da so v Sloveniji izumrle. Med predavanjem je povedal, da je v trzinskih mlakah dokumentiral dve od treh vrst mesojedih rastlin rosik, eden od poslušalcev predavanja, ki je, kot se je kasneje izkazalo, tudi botanik, pa je povedal, da je v trzinskem močvirju odkril še tretjo vrsto rosik, tako da so na veliko zadovoljstvo botanikov in varstvenikov narave v Trzinu zastopane vse tri vrste rosik, kar je prava redkost. Predavatelj je povedal, da je v trzinskih hostah tudi dosti redkih in zaščiteneh rastlin iz rodu orhidej. Med drugim so bili presenečeni, ko so v naši občini odkrili dokaj številno rastišče Loeselovih grezovk, ki sodijo sicer med izjemno redke in ogrožene rastline in so zato v vseh evropskih državah strogo zavarovane in uvrščene na rdeči seznam ogroženih rastlin. Zanje so celo mislili, da so v Sloveniji že izumrle, zdaj pa so pri nas v Trzinu odkrili dokaj številno skupino teh do 15 cm visokih zelenih rastlinic. Trzinsko rastišče je tako eno najpomembnejših rastišč te rastline v Sloveniji pa tudi v Evropi. Prav tako redke in ogrožene so tudi nekatere druge vrste kukavic, botaniki pa so odkrili celo rastlino, ki še ni kategorizirana

in bi lahko bila celo nova, še neznana vrsta. Predavatelj je povedal, da so te rastline večinoma zavarovane z zakonom, njihova rastišča pa ležijo tudi znotraj varovanega območja Natura 2000. Napovedal je, da bodo trzinska mokrišča začeli pregledovati bolj sistematično, velika neznanka pa je še, kakšne rastline lahko odkrijejo tudi na južnem obrobju občine, na območju, ki še ni posebej zavarovano.

Predstavniki kranjskega Zavoda bodo še sodelovali z Odsevom, ko bo ta številka našega glasila še v tisku, pa bo v Trzinu že drugo okoljevarstveno predavanje, na katerem bosta predstavnici Zavoda – ena je celo naša soobčanka, predstavili redke živalske vrste, ki jih je mogoče videti v trzinskem gozdu.

MŠ

Študija o javnem potniškem prometu

Društvo za zaščito Alp CIPRA je pred kratkim objavilo rezultate svoje študije o položaju javnega potniškega prometa in o ukrepih trajnostne mobilnosti v slovenskih občinah. Študija, ki nekajkrat omenja tudi našo občino, ugotavlja, da število osebnih avtomobilov po letu 1992 narašča veliko hitreje kot rast števila prebivalcev. V za-

dnjih 36 letih se je število osebnih avtomobilov v Sloveniji povečalo kar za petkrat. Študija med drugim tudi ugotavlja, da ima Trzin najvišji indeks dnevne migracije, kar pomeni da se zelo veliko Trzinčev vsak dan vozi na delo izven domače občine, hkrati pa v občino prihaja zelo veliko ljudi, ki so zaposleni v trzinskih podjetjih. Obči-

ne študija deli na delovne in bivalne. Trzin je med izrazito delovnimi občinami.

Raziskava tudi ugotavlja, kakšna je povezanost posameznih krajev in kako je poskrbljeno za javni potniški promet. Razmere so kar zaskrbljujoče, saj uporaba sredstev javnega potniškega prometa celo upada, čeprav se občine vse bolj zavzemajo, da naj bi ljudje v večji meri prešli na uporabo sredstev javnega potniškega prometa. Ob tem je kot zanimivost omenjen Trzin, ker je uvedel kartico za brezplačno parkiranje na parkirišču P+R. Študija tudi navaja, da si v Trzinu prizadevamo za izgradnjo novih parkirišč, kjer bi ljudje, ki bi se od drugod pripeljali do železniških postaj v Trzinu, parkirali svoja vozila in pot nadaljevali z javnimi prometnimi sredstvi. Za Trzin na splošno ugotavljajo, da so stvari sorazmerno dobro urejene, da pa se ljudje počasi prilagajajo spremembam.

Vsekakor je študija zelo zanimiva in dokaj dobro odslkava razmere v potniškem prometu in tudi nakazuje smernice za nadaljni razvoj tega. Predvsem bi morali ljudje v večji meri uporabljati javni potniški promet.

MŠ

Za večjo energetske učinkovitost Trzina

Občina Trzin si že dalj časa prizadeva za večjo energetske učinkovitost in okolju prijaznejšo uporabo energetskih virov v naselju. Da bi to dosegla, je letos ustanovila tudi posebno delovno skupino, ki naj bi spodbujala, svetovala in pomagala na tem področju. Skupina že pridno sestankuje in odločili smo se, da bomo skupini po naših močeh pomagali tudi v Odsevu. Objavljali bomo članke, ki bodo našim bralcem svetovali, kaj lahko naredijo za večjo energetske učinkovitost njihovih domov in poslovnih objektov in kako naj čim bolj uspešno začno uporabljati tudi obnovljive vire energije.

Tokrat objavljamo prispevek, ki predstavlja namen teh ukrepov in kako naj bi jih v našem okolju uvajali. Člani delovne skupine pa ob tem pozivajo vse lastnike hiš, da naj se pridružijo in sodelujejo v projektu energetske varčnejše obnove hiš. Možna je celovita trajnostna prenova v enem letu (streha, fasada, okna, ogrevanje – po možnosti z uporabo sprejemnikov sončne energije (SSE) ali toplotne črpalke, če hiša nima primerne lege za uporabo SSE) ali prenova po več letnih korakih; začetek leta 2012 ali kasneje. Pomembno je, da so posamezni koraki med seboj usklajeni in da se najprej stavbe toplotno zaščitijo in na koncu uredi primeren sistem ogrevanja. Le tako bo začetna investicija optimalna in bo omogočala velike energetske prihranke ter s tem manjše nadaljnje letne stroške ogrevanja in hlajenja.

Hkrati pa k sodelovanju vabimo tudi vse tiste, ki bi lahko pomagali pri uresničitvi projekta. Idealno bi bilo, če bi bili dobro pokriti vsi strokovni vidiki projekta.

Uvod

Podnebne spremembe so dejstvo sedanjosti in še večja grožnja v prihodnosti. Nekatere negativne posledice že lahko občutimo tudi v Sloveniji: pogostejši vročinski valovi, suše, požari v naravi, huda neurja in hudourniške poplave in druge vse pogostejše naravne nesreče. Če dodamo še nezanesljivost oskrbe z nafto in zemeljskim plinom in njuno vse višjo ceno, potem je jasno, da je treba iskati rešitve tudi na lokalni ravni, saj so naselja veliki porabniki energije in hkrati onesnaževalci okolja. Večja energetske učinkovitost stanovanjskih stavb in raba obnovljivih virov energije je optimalna rešitev tako za lastnike hiš kot za državo. Vse to lahko zagotovimo s celovito obnovo stanovanjskih hiš (streha, fasada, okna, izboljšanje učinkovitosti ogrevanja in hlajenja), tako da postanejo nizkoenergetske hiše.

Zakaj so se doslej le redki lotili celovite obnove stanovanjskih hiš?

Velik strošek (v resnici je strošek primerljiv s stroškom obnove

družinskega voznega parka, s tem da potreba po obnovi hiše ni tako pogosta kot menjava avtomobilov);

Ob poplavi različnih informacij in reklam se tudi tisti, ki denar imajo, ne znajdejo in ne tvegajo z naložbo;

Priprava vloge za kreditiranje ali subvencijo na Eko sklad se jim zdi zapletena;

Čakajo, da se bo celovite obnove lotil kakšen sosed ali znanec, potem pa se bodo lažje odločili.

Osnovno izhodišča projekta:

Večina stavbnega fonda v občini je stara okrog 30 let in je zrela za obnovo;

V obnovo stavb je smiselno vključiti rabo obnovljivih virov energije (OVE) in ukrepe za povečanje energetske učinkovitosti (URE);

Obnovljivi viri energije, ki so na razpolago v občini, so predvsem sončna energija in lesna biomasa (za peči, ki ustrezajo sodobnim standardom), pa tudi geotermalna energija;

Mnogo hiš v občini je tipskih, zato je sodelovanje lastnikov pri obnovi racionalna rešitev;

V Trzinu je še vedno nekaj hiš, ki imajo salonitno kritino, ki iz okoljskih razlogov ni ustrezna.

Kaj bi lahko storila občina?

Osveščanje občanov v smislu trajnostnega razvoja in varčevanja z energijo ter spodbujanje uporabe obnovljivih virov energije in izvajanja ukrepov za učinkovito rabo energije;

Pobuda za strateški projekt večje energetske učinkovitosti stanovanjskih stavb in rabe obnovljivih virov energije v občini Trzin, ki naj bi bil sestavni del lokalnega energetskega koncepta občine (LEK). Projekt naj bi vodila skupina lastnikov hiš v sodelovanju z Delovno skupino za spodbujanje izvajanja ukrepov URE in OVE v občini Trzin, ki je bila sredi leta 2011 ustanovljena na pobudo župana g. Antona Peršaka;

Pobuda za davčne spodbude za energetske sanacije stavb v okviru davka na nepremičnine;

Pobuda za ustanovitev fotovoltaične in lesne zadruge (za oskrbo s poleni, sekanci in peleti);

Motivacija strokovnega potenciala iz občine za sodelovanje pri pripravi in izvajanju projekta;

Projekt bi lahko bil pilotne oziroma demonstracijske narave na državni ravni (kot zgled za druge občine, ki imajo podobna izhodišča kot Trzin);

Omogočanje črpanja EU sredstev za varčevanje z energijo gospodinjstvom in zagotavljanje teh sredstev iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR); proučitev možnosti za vključitev občine v program EU »Smart Cities«;

Vključitev projekta v lokalni energetske koncept občine (LEK), ki bo dovolj kvaliteten, da ga bo lahko Ministrstvo za gospodarstvo potrdilo in s tem odprlo pot za kandidiranje za sofinanciranje URE in OVE iz javnih sredstev.

Splošne prednosti projekta:

S projektom se občina aktivno vključuje v izvajanje strateških ciljev EU in Republike Slovenije s področja okolja in energetike.

Učinkovito reševanje problemov množice individualnih lastnikov pri obnovi stanovanjskih hiš, ki načrtujejo obnovo, in motivacija tistih, ki se problemov še ne zavedajo.

Aktiviranje privatnega kapitala, oplemenitenega s subvencijo Eko sklada in občinskim subvencioniranjem obrestnih mer.

Sodelovanje občine z Eko skladom. Ko bodo aktivnosti projekta že v teku, Eko sklad organizira delavnico za občane, ki bodo v projektu sodelovali. Ob tem jih seznani z vsebino aktualnega javnega poziva in načinom prijave. Občina ter njene odgovorne osebe pa se za različne aktivnosti (npr. organiziranje pomoči občanom pri izpolnjevanju vlog) lahko direktno obrnejo na Eko sklad za pridobitev informacij oziroma za nasvet. V kolikor bodo prispele vloge popolne, bo obdelava teh vlog veliko hitrejša, kot je sedanja praksa.

Delo za vrsto slovenskih podjetij s področja gradbeništva in energetike, med njimi jih ima veliko sedež prav v občini Trzin (Industrijska cona) ali v sosednjih občinah. Uporaba domačih materialov in potencialna nova delovna mesta pomenijo prispevek k zmanjševanju gospodarske krize.

Prednosti ukrepov URE in rabe OVE pri obnovi stanovanjskih hiš za lastnike:

Bistveno manjši stroški za ogrevanje in hlajenje – prihranki vsaj 40% letno v primerjavi s hišo brez toplotne izolacije, z domišljelnimi ukrepi URE in OVE pa še bistveno več;

Večja zanesljivosti oskrbe s toplotno energijo;

Boljša kvaliteta življenja (večjemu udobju prebivanja pozimi in poleti) in manjša ranljivosti v obdobjih ekstremnega vremena – v mrazu ali obdobju vročinskih valov ter večja zaščita pred zunanjim hrupom;

Dvigne se temperatura notranje površine zidov in na ta način dosežemo enako udobje pri sobni temperaturi 20°C kot pri neizolirani hiši pri sobni temperaturi 23°C.

Kakovostna toplotna izolacija preprečuje toplotne mostove in z njimi povezano pojavljanje madežev alg in plesni na notranjih zidovih ter zmanjšuje nihanje temperature znotraj hiše;

Prispevek k zmanjšanju onesnaževanja okolja in zdravim bivalnim razmeram;

Boljša zaščita gradbene konstrukcije hiš pred propadanjem in zunanjimi vplivi. Na ta način se ohranjanja vrednosti nepremičnine.

Prednosti za državo:

Nova delovna mesta in izboljšanje konkurenčnosti družbe in gospodarstva;

Manjša odvisnost od uvoza energentov in ustrežnejša zanesljivost oskrbe s toplotno energijo;

Manjši stroški za zdravje;

Prispevek k izpolnjevanju mednarodnih obveznosti države glede onesnaževanja okolja in v zvezi s klimatsko spremembo (prehod v nizkoogljično družbo).

Prednosti skupnega nastopa in sodelovanja lastnikov hiš na ravni občine so:

Priprava enotnih izhodišč za obnovo tipske hiše je racionalen pristop. Načrtovanje toplotne izolacije tipske hiše in ustreznega ogrevalnega sistema zanjo je treba prepustiti usposobljenim projektantom, ki lahko zagotovijo optimalne energijske učinke glede na začetni vložek (velja tudi za hiše, ki niso tipske, vendar pri teh ne moremo računati na tak prihranek pri stroških za projektanta);

Racionalno je tudi povezovanje lastnikov hiš, ki imajo namen zamenjati salonitno streho, za kar je možno kreditiranje Eko sklada;

Skupen nastop omogoča ustrežnejše soočenje s problemom nizke usposobljenosti ponudnikov energetskih in drugih storitev: arhitektov, projektantov, izvajalcev v gradbeništvu, vključno z inštalaterji ogrevalnih naprav (npr. sprejemnikov sončne energije in toplotnih črpalk) in drugih strokovnjakov gradbene stroke;

Sodelovanje in pomoč pri pripravi vlog za Eko sklad za subvencioniranje ali kreditiranje. (Spodbuda Eko sklada lahko znaša 25 % vrednosti priznanih stroškov naložbe, vendar ne več kot je v javnem pozivu določeno za posamezen ukrep. Občanom so za izvajanje enega ali več ukrepov pri obnovi iste stanovanjske stavbe, če priznani stroški naložbe znašajo več kot 20.000 EUR, na voljo tako ugoden kredit Eko sklada kot tudi nepovratna finančna spodbuda, pri čemer obe spodbudi skupaj ne moreta preseči priznanih stroškov kreditirane naložbe);

Nižji stroški in boljša kakovost obnove;

Ugodnosti pri kreditiranju obnove hiš za družine z nizkimi dohodki (z že vpeljanim občinskim subvencioniranjem obrestnih mer);

Ugodnejši garancijski pogoji, za kar se bo treba v pogajanjih dogovoriti z izvajalci del;

Izmenjava izkušenj, prenos znanj in dobrih praks, sosedska pomoč itd. Vzorčni primeri že izvedenih primerov trajnostne obnove hiš so dobra sosedska motivacija za izvajanje ukrepov. Smiselno je zbrati dosedanje dobre primere in jih predstaviti v lokalnih medijih.

Pripravil Dušan Hrček
Član Delovne skupine za spodbujanje
izvajanja ukrepov URE in OVE v občini Trzin

ZAHVALA IN VOŠČILO

Spoštovane članice in člani Turističnega društva Kanja Trzin

Izteka se leto 2011, v katerem smo skupaj uresničevali program dejavnosti našega društva. Zastavljamo si spet nove cilje, ki bodo po že utrjenih tirnicah lažje dosegljivi in opaznejši, če se bomo dogovarjali za sodelovanje med društvi. Vsem vam, donatorjem, sponzorjem in ljubiteljem turistične dejavnosti, se zahvaljujemo za prispevek in pomoč.

VSEM SKUPAJ, OBČANKAM IN OBČANOM, VOŠČIMO VESELE PRAZNIKE, ZDRAVJA IN OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA IN V LETU 2012.

Avtodomarski turizem v Srcu Slovenije

V Strategiji razvoja in trženja turizma destinacije Srce Slovenije je kot ena izmed priložnosti za razvoj turizma na območju opredeljena »karavaning destinacija«, torej prijazna za obiskovalce z avtodomi. Srce Slovenije namreč nudi vse potrebno za kratko bivanje na območju – in od tu odkrivanje Ljubljane, regije, območja oziroma celotne Slovenije.

Območje je lahko dostopno, nahaja se v bližini Ljubljane in ima potencial za izkoriščanje tranzitnega prometa vse večjega števila obiskovalcev z avtodomi, ki potujejo po Sloveniji. Tako tujih, ki Slovenijo prepogosto le prečkajo, saj se jih le redke destinacije potrudijo povabiti z ustrezno urejeno infrastrukturo in informacijami, kot domačih, ki so za manj znane kraje Slovenije velik potencial, saj se pogosto odpravijo na krajše izlete tudi spomladi in jeseni. Na ta način povečujemo obisk destinacije ter si s privlačno ponudbo večamo prepoznavnost.

Center za razvoj Litija se bo v skladu z zastavljenim projektom v prihodnjih tednih ukvarjal z izborom točk na območju, primernih za postajališča za avtodome. Posebna počivališča oziroma par-

kirišča, namenjena počitku z avtodomi, so različno opremljena. Predpogoj so seveda označena pot, dostopnost, urejenost in vodornost prostora ter njegova velikost, neobvezni, a dobrodošli pa so tudi smetnjak, jašek za izpust odpadne vode, priključek za svežo vodo ter električni priključek, dobrodošla je tudi informacijska tabla o ponudbi v kraju in promocijsko gradivo ponudnikov. Glede na to, da vse bolj priljubljeno postaja preživljanje časa z avtodomom v bližini kmetij s ponudbo, lahko obiskovalci z avtodomi poleg prenočevanja na kmetijah kupijo domače dobrrote, kot so domače vino, sir, sadje, mesnine, med, zelenjavo, začimbe, poleg tega pa tudi lokalne izdelke domače in umetnostne obrti.

Projekt sofinancira Evropska unija, izvaja se v okviru LAS Srce Slovenije v občinah Kamnik, Lukovica, Dol pri Ljubljani, Litija in Šmartno pri Litiji. V kolikor vas zanima več informacij o projektu in možnostih avtodomarskega turizma ter si želite sodelovanja, vas vabimo, da se povežete s Centrom za razvoj Litija (e-mail: info@razvoj.si, telefon: 01 8962 710).

Ana Savšek, Center za razvoj Litija

Stonoge doživljajo in spoznavajo bližnjo in daljno okolico

Stonoge smo v mesecu novembru doživele posebne dneve. Najprej smo Valu Kmetiču zaželeli srečno pot, ko je odšel na svetovno prvenstvo iz šaha. Podarili smo mu lutko Taja, ki jo je imel Val pri sebi, ko je igral. Podarili smo mu še zastavico in zemljevid občine Trzin, da bo našel pot domov iz Brazilije. Brazilijo smo Stonoge že prej dobro preučile, tako da smo povedale, da gre tja, kjer je toplo in za božič ni snega, tako da naj pohiti domov.

Nekaj dni kasneje smo obiskali televizijsko hišo POP TV. Tam smo si ogledali studio 24 ur in studio Kmetija. Otroci so imeli

možnost, da napovejo vreme in sedijo na stoli, na katerih ob nedeljah sedijo komentatorji oddaje Kmetija. Zahvaliti se moramo ge. Kerčmarjevi, ki se je dogovorila, da smo dobili možnost spoznati televizijsko postajo. Stonoge je vse zelo pritegnilo, tako da so nekateri še nekaj dni pripovedovali o tem, kar so videli oz. slišali.

Naslednji dan smo po zajtrku sprejeli goste iz Notranjih Gor, ki smo jih odpeljali do studenta Gvajšek. Predstavili smo jim nekaj zanimivosti, ki so nas pritegnile. Voda naj bi imela zdravilne učinke, in smo jo vsi poskusili, da preverimo in jo

testiramo. Z gosti smo nekaj besed rekli o močvirskem tulipanu, ki raste tudi pri njih. Tudi to bomo preverili tako, da se bomo odpravili pogledat njihov tulipan, ko bo njegov čas cvetenja. Na koncu smo se posladkali, tako kot dva dni kasneje, ko smo imeli tradicionalni slovenski zajtrk. Dobili smo med, mleko, maslo in kruh. Stonogam je zajtrk odgovarjal, kar so dokazale tako, da so vse pojedle. Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam omogočili, da smo se najedli zdrave hrane.

Ob tej priložnosti Stonoge želimo vsem srečno novo leto 2012 in vsem pošiljamo en koš poljubčkov.

Stonoge

Internet odslej tudi v najodročnejših krajih

Čisto vsako gospodinjstvo se sedaj lahko priključi na internet!

Ker nas vsake toliko časa kakšen prebivalec Trzina še vedno opozori, da še nima dostopa do interneta, objavljamo prispevek, ki nam ga je poslal g. župan Anton Peršak in govori o novi možnosti za tiste, ki iz takih ali drugačnih razlogov nimajo dostopa do svetovnega spleta:

Podjetje **Novatel** iz Celje je 1. 12. 2012 na slovenski trg prineslo novost - dvosmerni satelitski internet **Tooway**. Sistem omogoča dostop do širokopasovnega interneta kjerkoli po Sloveniji, za delovanje pa ne potrebuje nobenih kabelskih priključkov, saj vsa komunikacija poteka preko visoko zmogljivega satelita. Za povezavo do interneta so potrebni le **satelitska antena, sprejemnik in modem**. Prav tako je omogočena IP telefonija in satelitska televizija preko satelita Hot bird. Sistem podjetja Novatel-Tooway je nenazadnje tudi eden izmed najbolj ekoloških sistemov dostopov

do interneta, saj ne zahteva poseganja v naravo oz. kopanja po zemlji. Trenutno so za domače uporabnike na voljo štirje paketi: **Mini** 6/1 Mbps-4G, **Midi** 8/2 Mbps-8G, **Maxi** 10/2 Mbps-13G, **Ultra** 10/4 Mbps-25G. Internetni paket Mini se lahko postavi ob bok vsem dosedanjim tehnologijam in je cenovno zelo sprejemljiv.

Zakaj satelitski internet?

- ~ ker je možen povsod,
- ~ ker je enostaven in cenovno dostopen
- ~ ker je ekološki, saj ne posega v naravo.

Pokličite nas in v kratkem vas bomo povezali s svetom! Kjerkoli in kadarkoli!

Pokličite nas na 082 800 827 ali nam pišite na info@novatel.si

Veseli bomo vašega klica.

Vremensko in tudi drugače suha jesen

Le kaj nas čaka po teh meglenih časih? Sonce, le malo okrog sebe je treba pogledati ali pa oditi malo višje, kjer ga je vedno v izobilju! (Foto: Miha Pavšek)

V povprečju najbolj moker mesec v letu je bil letos najbolj sušen! Dobrodošli (vsaj) v meteorološki zimi, prava letos kar noče in noče priti! Očitno bo treba počakati vse do božično-novoletnih praznikov. Pa nič zato, samo da bo prišla in z njo tisto, kar otroci najbolj željno pričakujejo – sneg. Tako je bilo vsaj nekdaj, danes pa nas z vseh koncev in krajev prepričujejo, kaj prepričujejo, pogosto kar »torpedirajo« z oglaševanjem vseh mogočih in nemogočih »daril«. Verjetno pa je v teh dneh največje in najdragocenejše darilo, ki ga lahko poklonimo našim najbližjim in najmlajšim tisto, ki nam ga v tej predpraznični naglici najbolj primanjkuje – to je čas! Prijazna in topla beseda ter pripravljenost, da nekomu prisluhnemo, so že skorajda izumrle vrline, pa tako malo je treba storiti, da se zopet vrnejo med nas. Pustite en večer ugasnjen TV-ekran, odložite branje časopisa in nakupe za dan ali dva, pa boste videli, da gre tudi brez tega, brez sorodnikov, prijateljev in znancev pa ne, ali pač?

Leto 2011 si bomo zapomnili po tem, da smo bili vsestransko na suhem, tako vremensko kot tudi drugače. Že prvi od treh prijaznih decembrskih mož je presenetil marsikaterega Trzinca. Rezultati »Miklavževih« volitev so šli marsikomu v nos, a kaj, ko je pri nas tako težko športno priznati poraz. Precej lažje kot to pa se je naslajati nad nepričakovanim poražencem. Po vsakih volitvah, ki naj bi bile praznik demokracije, zmaga ljudstvo, a zdi se, da po minulih temu ni tako. Če smo bolj natančni in citiramo tisti zgodovinski »nič več ne bo tako, kot je bilo«, potem lahko tudi tokrat le zmajujemo z glavami. Vse bolj pa kaže, da je bila v primerjavi s sestavo nove koalicije oziroma vlade zmaga na volitvah še najlažja stvar. Naši »vzorniki« se namreč pogosto obnašajo, kot da bi bila Slovenija en velik peskovnik, v katerem se igrajo »zemljo krast« ali pa zidajo peščene gradove. Ne morejo se dogovoriti niti tega, kdo bo imel lopatko in kdo grabljice, kje in koliko časa bo stal grad ter še manj čigav in kakšen bo. Ampak vsemu temu se da izogniti vsaj za nekaj časa, in prazniki, ki so pred nami, so kot nalašč za to. Potrebno je le »resetirati« ustrezne naprave in naše glave...

Prav nenavadno, a na rezultate tokratnih volitev ni prav v ničemer odločalo vreme. Na dlani pa je, da bodo Kranjcem vremena v prihodnje naklonjena drugemu, le sajenju rožic ne. Pa saj smo v mesecu, ki s(m)o mu nekdanj rekli gruden in je kaj malo vljuden ter malokdaj priljuden. Če ne bomo prav kmalu dočakali zime, nas bo ta – v še hujši različici – zagotovo obiskala kasneje. Sicer pa je huda zima porok za dobro letino v prihodnjem, to je novem 2012. letu. Narava pač potrebuje mraz, da se pripravi na prihodnjo setev in žetev. Nekdaj so decembra ljudje posedali za pečjo in grelj svoja premrla telesa, danes pa »norimo« v prometnih zamaških in se potimo med »popustniško« nakupovalno mrzlico, novoletnimi sprejemi, obdarovanji in zaključevanjem vseh mogočih nalog in računov. Kakor da za tem, zdaj že skoraj starim letom, ne pride spet novo. Očitno se je vsa ta zmeda prenesla tudi na vreme, saj z zaključkom novembra niso padli le mesečni, temveč tudi nekateri sezonski, to je jesenski vremenski rekordi oziroma ocvirki.

Pa si jih oglejmo nekaj. V gorah smo imeli eno najtoplejših in najbolj sončnih jeseni, le suša ni bila prehuda, čeprav je bil prav zadnji mesec jesenskega meteorološkega trimesečja rekordno suh (oglejte si tokratno res »dolgočasno« preglednico...). Tam smo imeli kar za okrog 40 % več sončnih ur od povprečja 1971–2000, po dolinah in kotlinah, tudi »trzinski« – ta je sicer sestavni del Ljubljanske kotline – pa za okrog tretjino. Zelo, ampak res zelo na kratko pa smo jo odnesli z novembrskim soncem, ki smo ga bili deležni dobrih 40, nad meglo pa skoraj 180 ur, posledično pa tudi s prenizkimi temperaturami (višje zgoraj pa nasprotno, s previsokimi). Lokalni »vremenko« je dva dneva pred konec minulega meseca zapisal: »Prvič po 12.11. smo se zbudili v jasno, sončno jutro, zadnje takšno je bilo 18.10 (!); v zadnjih 40 dneh samo dve jasni jutri, vse drugo pa megla, nizka oblačnost ali pa »normalna« oblačnost, res prav grozljiva vremenska statistika.« Nasprotno pa so bile jesenske temperature nad toplo zaporno plastjo občutno previsoke, tudi za več kot 2,5 stopinji Celzija. Povprečna mesečna

temperatura zraka na Kredarici je pa je bila tudi novembra nad (!) lediščem (0,3 °C), in tako za več kot 4 °C nad dolgoletnim povprečjem.

Zanimivo je, da so imeli novembra na bližnjem »Pučnikovem« Brniku celo dva meglena dneva (18) več od ljubljanskih »žabarjev«! Pač na račun tega, da se zrak nad bolj gosto pozidanim površjem segreje bolj kot nad kmetijskimi površinami in glede na nadmorsko višino prej omenjen zaporne plasti. Tudi trzinskih trinajst meglenih dni ni od muh, kar trije od teh so bili s slano. Če česa, potem smo se lahko ob koncu pravkar minule jeseni nagledali ivja, pri nas v glavnem mehkega. Velja pa omeniti, da smo imeli kar šest ledenih dni (enako tudi število dni s padavinami > 0,1 mm), ko najvišja dnevna temperatura zraka ne preseže ledišča. Kaže, da smo po tem, ko smo bili lani priča enemu najbolj mokrih let (spomnite se samo poplav septembra 2001) na pragu tega, da bomo imeli letos enega najbolj sušnih let. In prav to je tisto, kar omenjamo ves čas zvezi s podnebnimi spremembami – rahlo odstopajoča povprečja so vse pogostejše rezultat velikih nihanj v eno ali drugo smer. Zato bi si v prihodnje zaslužili, da bi bila vsaj parlamentarna in ekonomska nihanja malo manj »ekstremna«, zato se nikakor ne smemo prepustiti malodušju in »brezizhodju«. Za začetek – kot smo zapisali že uvodoma – si vzemite čas, če ne drugega tudi za to, da si kakšen dan proti večeru ogledate, kako se bo »vreme« postopoma stemnilo vse do nižin.

In čisto za konec – ker smo že tik pred novim letom – še malo skrajšana čestitka našega, v letošnjem letu preminulega velikega pesnika Toneta Pavčka (1928–2011):

»Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca ..., a če ne prideš ne prvič ne drugič do krova in pravega kova, poskusi vnovič in zopet in znova«. Vmesni del poiščite kar sami, pa še kakšno drugo njegovo mojstrovino, in dan bo precej spet bolj priazen.

Pa SREČNO!

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine novembra 2011 (mm)
Domžale	2
Trzin	2
Letališče Brnik	2
Radomlje	3
Ljubljana Bežigrad	3
Grosuplje	5
Stražišče pri Kranju	5

Preglednica: Mesečna količina padavin novembra 2011 na izbranih merilnih postajah (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko)

IN MEMORIUM LIDIJE BABNIK

Zahajajoči sončni žarki v mrzlem zadnjem dnevu preteklega leta so spremljali žalujočo povorko sorodnikov in prijateljev na zadnji poti gospe **LIDIJE BABNIK**. Bil je dan, ko so povsod drugje ljudje hrupno proslavljali in se veselili, si izrekli kup dobrih voščil ter želja. Za tebe, draga Lidija, pa je bila to pot k poslednjemu počitku. Tudi letos beži čas proti dnevu tvojega odhoda in v nas budi grenkobo. Spet se spominjamo, kako si bila vedno nasmejana, polna idej in prekipevajoče energije, po tem pa si tiho ugasnila. Spomin nate, ki si bila vpeta v vse pore trzinskega življenja in naša prijateljica in podpornica v Turističnem društvu Kanja Trzin, je še vedno prisoten v naših mislih. V naših srcih spomin nate ostaja živ, kot da niso minili že štirje letni časi, ko te ni več med nami.

R.I.P. – POČIVAJ V MIRU

Dunja Špendal

V SPOMIN IN ZAHVALO

Prazen dom je in dvorišče, n
aše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
utihnil je tvoj glas,
bolečina in samota sta pri nas.
Zato pot nas vodi tja,
kjer sredi tišine spiš,
a v naših srcih ti živiš.

V 91. letu starosti nas je zapustila naša ljubljena babica, prababica, tašča in teta
FRANCKA MUŠIČ
rojena 28.11.1920

Ob tej žalostni izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in vsem ostalim za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče in svete maše. Zahvaljujemo se gospodu župniku Boštjanu Gučku za mašo in pogrebni obred, Pogrebniemu zavodu Kamnik, pevcem Kvarteta Krt ter gasilcem in vsem ostalim, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Iskrena hvala še enkrat prav vsem.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ko želimo si bližine,
gremo tja v kraj tišine,
tam srce se tiho joče,
da več te ni, verjeti noče.

Življenja naša so se spremenila,
a srca naša te ne bodo pozabila.

Ob nenadomestljivi in boleči izgubi naše drage žene, mame, stare mame in tašče
MILENE LAVRIČ

iz Trzina se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki so v najtežjih trenutkih sočustvovali z nami, nas tolažili, nam stali ob strani in nam izrekli besede sožalja. Posebno smo hvaležni tudi gospodu župniku, pevcem, gasilcem, Društvu upokojencev Žerjavčki, trobentaču in vsem drugim za njihov trud ob zadnjem zemeljskem slovesu naše mame.

Ni besed, s katerimi bi se lahko primerno zahvalili vsem, ki so kakor koli počastili njen spomin. Zato vam še enkrat iskrena hvala za vso pomoč in podporo.

Milena, vedno te bomo nosili globoko v svojem srcu.

Žalujoči domači

PRIPOMOČKI ZA GOSPODINJSTVO PACLAŃ
- kvaliteta, ekologija, cena -

V naši neposredni bližini, v IOC Trzin, podjetje ABK d.o.o. že 20 let obratuje in posluje z namenom oskrbe trgovskih mrež v Sloveniji in širše z izdelki za vsak dom: vreče za odpadke vseh velikosti, alu folije, folije za shranjevanje živil, papir za peko, meh za peko, vrečke za shranjevanje in zamrzovanje živil, čistilne krpe, gobice in mrežice, gumijaste in latex rokavice in razni drugi izdelki, ki jih odlikuje najvišja kvaliteta.

Največji poudarek posvečajo trajnostnemu razvoju in ponudbi proizvodov, prijaznih našemu okolju. Recikliranje odpadkov so prevzeli pod svoje okrilje, tako v lastni tovarni iz plastičnih odpadkov predelujejo osnovno surovino za izdelavo vreč za odpadke.

Paradni konj ponudbe so Eco in Bio izdelki. Pri proizvodnji vrečk za odpadke »ECO LINE« je zagotovljeno najmanj 70% recikliranega materiala.

Pomemben delež v paleti izdelkov imajo tudi »BIO« razgradljive vrečke iz koruzne oz. krompirjeve moke, ki so najprimernejše za ločevanje bioloških odpadkov in pripravo komposta.

Sedaj in tu takoj si lahko po izjemno ugodni božično-novoletni ponudbi privoščite komplet najkvalitetnejših izdelkov za gospodinjstvo z dodatno gratis ponudbo.

Več o njihovi ponudbi si ogledajte na njihovi spletni strani www.abk.si ali pa jih pokličete na telefon 01/56 44 010.

Praznični paket izdelkov **Paclaň za gospodinjstvo primeren tudi kot novoletno darilo :**

- alu folija 20m	- folija za živila 30m
- papir za peko 8m	- meh za peko v pečici 3m
- vrečke za smeti ECO line 40l / 15 kos	- gobice soft power 3 kosi (za teflon)
- krpa gobasta 3 kosi	- rokavice guma S,M ali L, en par ali rokavice PVC 50kos,
- vrečke za shranjevanje živil 250 kos na roli	

cena paketa = 15,00 € (ddv vključen)

GRATIS Izdelki: zraven dobite brezplačno

- krpa za čiščenje 5 kos, univerzal in
- čaj kamilica 30g (20 filter vrečk) in
- čaj meta 30g (20 filter vrečk)

Ponudba velja do 31.1.2012 oz. do razporadaje zalog.

Paket lahko naročite po telefonu 01/56 44 010, ga prevzamete na sedežu podjetja v Trzinu ali pa Vam ga dostavimo po hitri pošti. Dostavo in vrednost paketa plačate po povzetju!

ABK d.o.o.; Špruha 13, 1236 Trzin
tel:01/5644-010, www.abk.si; info@abk.si

izdelki za gospodinjstvo

ECOLINE vreče za odpadke
30l - 150l

gobica za pomivanje
posode iz teflona

Alu folija za živila

Folija za živila

25 letna tradicija

celovite rešitve

zgibanke

kreativa

tisk

izvedba

letna poročila

personalizirani mailingi

brošure

spletne strani

oblikovanje

katalogi

cgp

Želite eno skrb manj -
zaupajte jo nam!

brezskrbno

grafex agencija | tiskarna
www.grafex.si | info@grafex.si